

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

15 MAART 1991

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden
van het Gemeenschapsonderwijs**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs en Vorming
uitgebracht door de heren E. Baldewijns en F. Sarens**

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs en Vorming besprak op 13 en 14 maart 1991 het voorliggend ontwerp van decreet, samen met het ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer A. Schellens.

Vaste leden : de heer Jos Bosmans, mevrouw A. Leysen, de heer C. Moors, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, de heren F. Sarens, M. Van Peel ;

de heren E. Baldewijns, A. Schellens, W. Seeuws, J. Verheyden ;

de heren E. Beysen, W. Taelman, E. Vandersmissen ;

mevrouw N. Maes, de heer L. Vanhorenbeek.

Plaatsvervangers :

de heren P. Breyne, M. Didden, P. Hermans, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren J. Van Hecke, R. Vannieuwenhuyze ;

de heren A. Beckers, P. Chevalier, R. Garcia, E. Pinoie ;

de heren R. Deswaene, E. Flamant, mevrouw A.M. Neyts-Uyttebroeck ;

de heren H. Lauwers, R. Van Hooland.

Zie :

470 (1990-1991)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nrs. 2 en 3 : Amendementen

sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra (Stuk 471 (1990-1991) – Nr. 1).

1. ALGEMENE BESPREKING

A. Inleiding van de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs

De behandeling van het ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en het ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs betekent voor meer dan 150.000 personeelsleden uit het onderwijs en voor enkele duizenden inrichtende machten van het onderwijs het begin van een fundamentele wijziging in hun onderlinge relatie.

1. Voor het gesubsidieerd onderwijs betekent dit de realisatie van een principe uit de schoolpactakkoorden van 1973. Dit statuut was steeds een prioriteit. De uitwerking ervan werd evenwel steeds bemoeilijkt. Vooreerst was er de nationale context, waarbij men vanuit Franstalige zijde gedurende de laatste nationale periode weinig coöperatief was om dit statuut uit te werken. Toen uiteindelijk een compromis werd bereikt en na één jaar wachten het advies van de Raad van State werd bekomen, bleek dat er een lacune was in de wetgeving met betrekking tot de afdwingbaarheid ten aanzien van het gesubsidieerd vrij onderwijs.

Het duurde tot na de communautarisering van het onderwijs vooraleer er een nieuwe poging kon worden ondernomen om te komen tot de realisatie van dit statuut.

De afdwingbaarheid werd geregeld door het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs, het zogenaamde mammoetdecreet.

Toen in december 1989 het herfstoverleg startte, was de uitwerking van dit statuut opnieuw een prioriteit. Op basis van het koninklijk besluit waarover de Raad van State een advies had verstrekt, werd een nieuw besluit van de Vlaamse Executieve opgesteld.

Belangrijke nieuwigheden in dit ontwerp waren :

— de uitbreiding van het toepassingsgebied tot de PMS-sector en tot het administratief personeel ;

— het uitwerken van een sociaal vangnet ten aanzien van de ontslagen personeelsleden. Dit impliceert dat deze personeelsleden na ontslag opnieuw in regel zijn met de werkloosheidsreglementering en de sociale zekerheid.

Toen dit ontwerp eind april 1990 werd voorgelegd aan de Raad van State, oordeelde deze dat deze materie in hoofdzaak bij decreet diende te worden geregeld. Op basis hiervan werd opnieuw een nieuw ontwerp opgesteld en werden de onderhandelingen met de vakbonden en het overleg met de inrichtende machten gevoerd.

Dit resulteerde in een ontwerp waarrond een ruime consensus bestaat. Het ontwerp werd opnieuw voorgelegd aan de Raad van State en bekwam eind vorige maand een omstandig doch gunstig advies.

De tekst werd eveneens aangepast aan de opmerkingen die door de taalraadsman van de Vlaamse Raad werden gemaakt over het analoog ontwerp met betrekking tot het Gemeenschapsonderwijs.

2. Voor het Gemeenschapsonderwijs is er reeds een statuut sinds 1969.

Bij de communautarisering van het onderwijs werd door de Vlaamse Gemeenschap onmiddellijk uitvoering gegeven aan artikel 17, § 2 van de Grondwet door de oprichting van de ARGO.

De oprichting van de ARGO bij decreet was de juridische concretisering van het politiek akkoord van 8 november 1988.

In dit politiek akkoord is er ook een volledig hoofdstuk gewijd aan de rechtspositie van het personeel. Hierin stonden twee aspecten centraal.

a) Een ruime bevoegdheid van de lokale bestuursorganen inzake personeelsbeleid : ofwel is er een principiële bevoegdheid op het lokale niveau ofwel bezit het lokale niveau initiatiefrecht. Beide aspecten lopen als een rode draad door het ontwerp van decreet.

b) Discretionaire ruimte : in tegenstelling tot het zeer rigide statuut van 22 maart 1969 is er thans voldoende ruimte om aan een echt personeelsbeleid te doen. Dit blijkt het best aan de basis van de looppaas. Bij de tijdelijke aanstelling wordt inzake voorrangsregels afgestapt van een wiskundig bepaalde voorrang.

Over het ontwerp inzake de rechtspositie van het personeel van het Gemeenschapsonderwijs werd tweemaal onderhandeld met de vakbonden : één maal over het ontwerp van besluit, een tweede maal over het ontwerp van decreet. Er werd in een positieve sfeer een akkoord bereikt. Ook met de inrichtende macht, vertegenwoordigd door de centrale raad, werd meermaals overleg gepleegd, zelfs tot op de laatste dag van de indiening ervan bij de Vlaamse Executieve.

3. Bij het uitwerken van een statuut voor de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs diende rekening gehouden met een belangrijk onderscheid in de juridische natuur van de rechtspositie.

In het Gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd officieel onderwijs is de inrichtende macht een publiekrechtelijke instelling. Het is ofwel de ARGO ofwel zijn het de gemeenten en provincies. De personeelsleden zijn dan ook ambtenaren.

Dit impliceert dat hun rechtspositie van publiekrechtelijke aard is. De belangrijkste consequentie hiervan is de bevoegdheid van de Raad van State bij geschillen. Hier is de afdwingbaarheid van de rechtspositie vrij eenvoudig. Indien er een onrechtmatige beslissing wordt genomen, kan de Raad van State deze beslissing vernietigen. Het gevolg van zo'n uitspraak is dat de aangevochten maatregel wordt geacht nooit te hebben bestaan. Het rechtsherstel moet in deze optiek worden gerealiseerd.

Anderzijds is in het gesubsidieerd vrij onderwijs de inrichtende macht een private rechtspersoon. In de praktijk is dit meestal een vereniging zonder winstoogmerk. De verhouding van deze werkgever tot zijn personeel is van contractuele aard. De algemene beginselen van het verbintenissenrecht zijn hierop van toepassing.

Het grote verschil zit hem in de afdwingbaarheid. Hier zijn de bevoegde rechterlijke instanties de arbeidsgerechten.

Deze instanties kunnen geen beslissingen vernietigen. Om deze redenen werd een onrechtstreekse reïntegratie-verplichting ingeschreven in het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs. Bij een uitspraak dat een ontslag onrechtmatig is, kan de inrichtende macht de weddetoelage voor dit onrechtmatig ontslagen personeelslid verliezen tot het opnieuw in dienst wordt genomen.

Deze bij uitstek juridische materie is evenwel in evolutie. Zo heeft de Raad van State zich in het arrest Mersch van 24 maart 1989 bevoegd verklaard om kennis te nemen van een beslissing van een vrije universiteit inzake personeelsaangelegenheden.

Het Hof van Cassatie is alvast tot op vandaag de mening toegedaan dat inzake personeelsaangelegenheden in het gesubsidieerd vrij onderwijs de arbeidsrechtbanken en arbeidshoven bevoegd zijn. Het Hof van Cassatie is in ons land het hoogste rechtscollege inzake de bevoegdheidsverdeling tussen hoven en rechtbanken enerzijds en de Raad van State anderzijds.

4. Ten slotte schetst de Gemeenschapsminister de grote lijnen van beide decreten. Bij de artikelsgewijze bespreking zal hij er uitvoerig op terugkomen.

Hoewel de opbouw en de inhoud van beide decreten grotendeels gelijk lopen, wordt niet geopteerd voor één decreet.

Hiervoor is er een dubbele technische reden aanwezig.

a) De specifieke structuur van de inrichtende macht van het Gemeenschapsonderwijs.

In het ARGO-decreet werden de bevoegdheden van de inrichtende macht inzake personeelsaangelegenheden opgesplitst in twee niveaus : de lokale besturen en de centrale raad. Beide kregen in het ARGO-decreet specifieke taken toegewezen, met de nadruk op de bevoegdheid van de lokale instanties. Zo bepalen zij zelf wie tijdelijk wordt aangesteld. Via de techniek van voordragen tot benoeming bepalen zij uiteindelijk wie wordt benoemd. Inzake tuchtaangelegenheden hebben de lokale bestuursorganen het recht van initiatief.

Anderzijds heeft ook de centrale raad specifieke bevoegdheden. Met deze verplichte vorm van samenwerking diende in het ontwerp van decreet rekening te worden gehouden, door specifieke bepalingen van procedurele aard.

In het gesubsidieerd onderwijs is de structuurvorm van de inrichtende macht eenvoudiger. Er is in de praktijk slechts één beslissingsniveau.

Dit verschil resulteert evenwel in een volledig verschillende technische uitwerking van het statuut. Het samenbrengen in één geheel van beide ontwerpen van decreet zou hierdoor alleen reeds een onleesbaar ontwerp tot gevolg hebben gehad.

b) De bevoegdheid tot het vastleggen van statutaire regels.

In het ARGO-decreet werd de optie genomen dat de inrichtende macht zelf geen normerende bevoegdheid bezit. Deze bevoegdheid komt toe aan de Vlaamse Raad en aan de Vlaamse Executieve.

In het gesubsidieerd onderwijs kunnen de inrichtende machten in overleg met de personeelsverenigingen aanvullende regels uitwerken.

Dit betekent dat voor de ARGO het personeelsstatuut op een aantal punten, bijvoorbeeld de evaluatie, meer gedetailleerd moet worden uitgewerkt. De ARGO kan immers zelf geen bijkomende of aanvullende regels uitwerken.

Wat de concrete inhoud van beide decreten betreft, ziet men een grote gelijkheid in de opbouw van de loopbaan in beide statuten.

De algemene plichten zijn identiek in beide statuten. De specifieke plichten eigen aan het opvoedingsproject zijn uiteraard verschillend. In het Gemeenschapsonderwijs werden deze vastgelegd in het ARGO-decreet. Het betreft hier in het bijzonder de ondertekening en de aanvaarding van de neutraliteitsverklaring. In het gesubsidieerd onderwijs kunnen deze, afhankelijk van het project van het aangeboden onderwijs, specifiek en aanvullend worden vastgelegd.

De privacy van de personeelsleden wordt uitdrukkelijk beschermd, voor het Gemeenschapsonderwijs door artikel 8 van het ARGO-decreet en voor het personeel van het gesubsidieerd onderwijs door voorliggend ontwerp van decreet. Feiten uit het privé-leven die geen weerslag hebben op het schoolleven, kunnen geen aanleiding geven tot een sanctie. Hiermede wordt op een duidelijke wijze de vertaling gegeven van wat de wetgever in 1973 bedoelde met de invoeging van artikel 12bis, § 1 in de schoolpactwet.

De carrière van het personeelslid is een constante, waarbij het personeelslid bij de opbouw van de anciënniteit geleidelijk aan meer rechten verwerft tot het uiteindelijk uitzicht krijgt op een vaste benoeming. De voorwaarden inzake selectie en bevordering werden zeer eenvoudig gehouden. De inrichtende macht beschikt ter zake over een zeer grote discretionaire bevoegdheid. Hier wijken beide statuten van elkaar af doordat er in het Gemeenschapsonderwijs in een formele proefperiode wordt voorzien.

Een belangrijke vernieuwing betreft de mutatie. Deze wordt voortaan niet alleen mogelijk op een vrij eenvoudige wijze. Zij wordt ook mogelijk, steeds op vrijwillige basis, tussen de verschillende onderwijsnetten.

De tuchtregeling werd op een eenvoudige wijze geregeld zodanig dat de betrokken partijen in een rechtszekere toestand verkeren bij conflict. De raad van beroep wordt op een onafhankelijke wijze samengesteld. In het Gemeenschapsonderwijs door de Vlaamse Executieve, in het gesubsidieerd onderwijs vanuit de paritaire comités.

De procedure zal voor beide netten bij afzonderlijk besluit van de Vlaamse Executieve worden geregeld.

In de tuchtregeling is voorzien dat een personeelslid dat wordt ontslagen, vooraleer het ontslag effect sorteert, opnieuw de voorwaarden vervult van de sociale zekerheidssector en de werkloosheid. Dit is op maatschappelijk vlak mischien één van de belangrijkste vernieuwingen van dit statuut.

B. Vragen en bemerkingen van de leden

Een lid zegt dat zijn fractie verheugd is omdat er na zovele jaren eindelijk een statuut voor het gesubsidieerd onderwijs komt en er uitvoering wordt gegeven aan de schoolpactwet. De wordingsgeschiedenis van dit statuut is zeer lang. Reeds in 1985 werd een eerste tekst opgesteld en uit de vergelijking van die tekst en het voorliggend ontwerp blijkt dat bij de laatste redactie rekening is gehouden met de gewijzigde

omstandigheden waarin het onderwijsgebeuren moet worden gesitueerd. De communautarisering van het onderwijs was daarin een historisch moment.

Het lid vindt het positief dat de statuten decretaal worden geregeld, omdat de Raadsleden aldus worden betrokken bij het vastleggen ervan. De spreker merkt op dat het om een soort van kaderdecreten gaat, waarbij aan de Vlaamse Executieve in vele artikelen bevoegdheid wordt verleend om nader te reglementeren. Dit zal niet zo zeer leiden tot nieuwe besluiten, maar eerder tot de omzetting van de geldende reglementeringen. Het lid vraagt de Gemeenschapsminister dat de Commissie zou worden geïnformeerd over de stand van zaken betreffende de uitvoering van de decreten.

Belangrijk is volgens hetzelfde lid dat er in de twee ontwerpen is gestreefd naar een evenwicht tussen enerzijds het recht van de inrichtende macht om onderwijs te organiseren volgens eigen inzichten en anderzijds de rechten van het personeel. Het lid vraagt verder nog op welke wijze de voorliggende teksten een bijdrage kunnen leveren tot de kwaliteitsverbetering van het onderwijs en of met deze statuten een aanvang wordt gemaakt met de herwaardering van het lerarenambt.

De spreker wijst er verder op dat met de twee ontwerp-decreten het regeerakkoord en het politiek akkoord in verband met de ARGO worden uitgevoerd.

Ten slotte onderstreept het lid het belang van een volwaardige sociaalrechtelijke regeling voor het personeel.

Een ander lid wil weten op welke wijze de twee ontwerpen van decreet kunnen worden gesitueerd in de globale problematiek van de herwaardering van het lerarenambt. Het gaat in die discussie om een grotere dynamiek in de onderwijsloopbaan, onder meer door het doorbreken van de vlakke loopbaan, het inschakelen van tussenambten, een betere honorering van de navorming, een grotere lokale autonomie en door de berekening van de prestatieduur niet alleen te baseren op de lestijden. De meeste van die voorstellen zijn volgens de spreker nog niet echt rijp. Hij vraagt de Gemeenschapsminister in welke mate de twee voorliggende ontwerpen in de toekomst een obstakel kunnen vormen voor de realisering van de herwaarderingsvoorstellen. De spreker vraagt of de decreten dan telkens moeten worden aangepast en of bepaalde punten reglementair kunnen worden geregeld.

Een ander lid zegt dat hij ten aanzien van de twee voorliggende decreten een ambivalent gevoel heeft. Hij is enerzijds gelukkig met het feit dat de twee statuten nu kunnen worden besproken, nadat er al jaren aan het opstellen ervan is gewerkt, maar anderzijds betreurt de spreker de haast waarmee moet worden gewerkt.

Dit lid meent dat het beter was geweest vooraf een algemeen onderwijsdebat te voeren. Daardoor zou de Commissie in staat zijn geweest in de statuten een en ander in te schrijven om de malaise die nog in sommige onderwijskringen heerst weg te werken. De malaise die in het zuidelijk landsgedeelte te zien was, zou volgens de spreker wel eens kunnen overslaan naar Vlaanderen. Het lid wijst erop dat de gehele onderwijswereld een dergelijk algemeen onderwijsdebat vraagt.

Hetzelfde lid stelt dat er een versnippering van de middelen is. Niet alleen zijn er de verschillende netten, maar ook het Ministerie van Middenstand, de VDAB, Landsverdediging enzovoort voelen zich geroepen om vorming te verstrek-

ken. Die parallelle onderwijscircuits leveren goed werk, beschikken over meer financiële middelen en vaak over een betere infrastructuur dan de gewone onderwijsinstellingen, zodat er volgens het lid zelfs sprake is van oneerlijke concurrentie. De spreker meent dat bijvoorbeeld voor het probleem van de boventalligen eventueel een oplossing zou kunnen worden gevonden via onderhandelingen met die parallelle onderwijscircuits. De beschikbare financiële middelen zouden vanuit één instantie beter kunnen worden aangewend.

Volgens dit commissielid wordt door het uitblijven van een dergelijke oplossing het personeel gedemotiveerd. De leerkrachten zien alleen maar oplossingen voor deelproblemen en weten niet wat hen globaal te wachten staat. Zo zal het probleem van de boventalligen volgens de spreker nog tien jaar aanslepen. Een ander onopgelost probleem is volgens hem het uitblijven van een wisselwerking met de administratie.

Er moet volgens hetzelfde lid hoogdringend werk worden gemaakt van een globaal onderwijsdebat waar een visie moet worden vastgelegd, gebaseerd op de volgende principes : een globale aanpak van alle problemen, een gecoördineerd onderwijsaanbod waardoor de onderlinge concurrentie tussen de verschillende ministeries zou verdwijnen, een zo hoog mogelijke kwaliteit en een verantwoord gebruik van de financiële middelen.

Verder meent het lid dat er in het ontwerp inzake het gesubsidieerd onderwijs minder rechtszekerheid is. Hij verwijst naar het artikel 17 met betrekking tot de bescherming van het privé-leven.

Volgens het lid zijn er grote verschillen tussen de twee ontwerpen van statuut wat de vaste benoeming betreft. In de beide statuten is een dienstanciënniteit van 720 dagen vereist voor een vaste benoeming, maar volgens het lid mag de anciënniteit in het Gemeenschapsonderwijs in tegenstelling met het gesubsidieerd onderwijs niet met de factor 1,2 worden vermenigvuldigd.

Ook wil het lid vernemen waarom er geen sprake is van een benoeming in deeltijdse ambten. Ten slotte vraagt hij of de regels inzake reffectatie in beide ontwerpen gelijk zijn.

Een ander lid stelt ook voorstander te zijn van een groot maatschappelijk debat inzake de onderwijsproblematiek, zeker wat de herwaardering van het profiel en de functie van de leraar betreft. Het lid beaamt dat er in de Vlaamse onderwijsstructuur een aantal inefficiënties te vinden zijn.

Hij vraagt de Gemeenschapsminister wat in het gesubsidieerd onderwijs de voornaamste negatieve gevolgen waren van het ontbreken van een statuut.

De spreker wil voorts weten wat de gevolgen zullen zijn van de statuten voor de personeelsvertegenwoordiging en meer specifiek voor de macht van de syndicale organisaties.

Het lid wijst erop dat 47 ten honderd van de Vlaamse middelen wordt gereserveerd voor de onderwijssector. Omdat sommigen twijfelen aan de aanwending van de middelen en de efficiëntie van de sector wil de spreker weten of er nu evenveel of meer of minder leerkrachten zullen komen en of die beter zullen worden betaald.

De voorziene mobiliteitsregeling zou volgens het lid positief kunnen werken, maar moet nog worden uitgebreid, bijvoorbeeld naar de Vlaamse administratie toe. De aldus gecreëerde dynamiek zal zowel de leerkracht, het onderwijs als de administratie goed komen.

Een ander lid zegt uitermate blij te zijn dat de ontwerpen van statuut eindelijk worden behandeld in de Commissie. Dit lid is ervan overtuigd dat aan deze decreten — nadat ze een tijdje van toepassing zijn geweest — hier en daar zal moeten worden geschaafd. Hij wijst erop dat de voorliggende ontwerpen het resultaat zijn van vele gesprekken en adviezen. Volgens de spreker is een ontwerp betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs broodnodig wil men de ARGO doen lukken.

Hetzelfde lid wil van de Gemeenschapsminister vernemen hoe het kan dat de rechtspositie van het personeel van het vrij gesubsidieerd onderwijs en van het gesubsidieerd officieel onderwijs in één ontwerp van decreet zijn geregeld. Hij wijst op het verschil in structuur tussen beide netten.

Dit lid merkt op dat in het voorontwerp de eedafliegging was voorgeschreven voor het personeel van het Gemeenschapsonderwijs. Dit is voor de eigenheid van dit net belangrijk. De weglating van die bepaling op grond van de grondwettelijke bezwaren van de Raad van State, is volgens het lid geen oplossing. De spreker wil weten of via dit statuut in geen eedafliegging kan worden voorzien door te verwijzen naar de wet.

Wat het meesters-, vak- en dienstpersoneel, het zogenaamd MVD-personeel betreft, verwijst hetzelfde lid naar een bepaling in het politiek akkoord van 8 november 1988 waarin staat dat in het Gemeenschapsonderwijs in een beperkt kader van vast benoemd personeel zou worden voorzien. In het ontwerp van decreet vindt hij voor die kern van MVD-personeel wel een rechtsgrond, maar het lid wil meer concrete informatie.

De spreker stelt een verschil vast tussen de twee ontwerpen. Voor het gesubsidieerd onderwijs is in het desbetreffende ontwerp bepaald dat de tijdelijke aanstellingen worden medegedeeld aan de VDAB, terwijl in het Gemeenschapsonderwijs de jaarlijks door de centrale raad op te stellen lijst alleen maar in het Belgisch Staatsblad wordt gepubliceerd. Het lid vraagt naar de redenen voor dit verschil en vraagt of niet een zelfde regeling moet worden uitgewerkt.

Met betrekking tot de tijdelijke aanstellingen die eindigen op het einde van een schooljaar wil deze spreker weten of dit 30 juni of 31 augustus is. Hij verwijst naar de definitie die aan het begrip schooljaar is gegeven in artikel 3 van het ontwerp.

Hij vraagt verder of het ontslag om dringende redenen van een tijdelijk aangesteld personeelslid, ontslag dat eveneens was ingeschreven in het politiek akkoord, mogelijk is en wat de gevolgen zijn van een dergelijk ontslag.

In het gesubsidieerd onderwijs kunnen werkleiders worden aangetrokken uit de privé-sector. Aldus krijgt men in het onderwijs mensen die voeling hebben met wat leeft in de beroepswereld. Het lid wil vernemen of dit ook kan in het Gemeenschapsonderwijs en indien dit niet zo is, wil hij daar de redenen van kennen.

Hetzelfde lid vraagt verder nog of de overgangsmaatregelen vastgelegd in artikel 90 de voorrangsregels van artikel 21 in verband met de tijdelijke aanstelling niet jarenlang zullen doorkruisen. Dit zou volgens het lid tot gevolg kunnen hebben dat de nieuwe lichting leerkrachten nog jaren zal moeten wachten, wat voor het Gemeenschapsonderwijs een handicap zou kunnen zijn.

In het politiek akkoord was er inzake mutatie bepaald dat er door de lokale schoolraad gemotiveerd bezwaar zou kunnen worden aangetekend bij de centrale raad, die daar dan

over zou beslissen. Dit vindt het lid niet terug in het ontwerp van decreet. Dit betekent volgens de spreker dat de lokale schoolraad niet de soepelheid heeft die toch was bedoeld in het politiek akkoord. Hij meent dat de ontvangende school de mutatie gemotiveerd moet kunnen weigeren.

Wat de terugkeer van het personeel uit de BSD betreft, vraagt hetzelfde lid meer informatie over de gevolgen van die terugkeer. Hij vraagt of het de bedoeling is dat alle BSD-personeelsleden in het Gemeenschapsonderwijs in Vlaanderen terecht komen. Dit zou volgens de spreker absurd zijn en de voorrangsregel van artikel 21 ernstig verstoren.

Ten slotte wil dit lid vernemen welke leden van het administratief personeel in het Gemeenschapsonderwijs zullen worden vast benoemd.

C. Antwoord van de Gemeenschapsminister

De Gemeenschapsminister verheugt zich met de commissieleden over de behandeling van deze twee ontwerpen van decreet. Hij verklaart dat deze ontwerpen het resultaat zijn van een langdurig overleg en een brede consensus tussen de verschillende inrichtende machten en de vakbonden. Op het sociale vlak is het van wezenlijk belang dat de relatie werkgever-werknemer mede door de betrokkenen is bepaald, weliswaar binnen een wettelijk vastgelegd kader en met juridisch afdwingbare procedures.

Op vraag van een lid naar een overzichtelijke documentatie inzake de verschillende uitvoeringsbesluiten, deelt de Gemeenschapsminister mede dat deze aan de leden zal worden toegestuurd.

De Gemeenschapsminister antwoordt bevestigend op de vragen van verschillende leden over de positieve bijdrage van deze statuten tot een kwaliteitsverhoging van het onderwijs en een herwaardering en dynamisering van het lerarenambt. Hij benadrukt dat deze statutaire regeling geen voldoende, maar wel een noodzakelijke voorwaarde is. Deze regeling draagt aanzienlijk bij tot de verhoging van de rechtszekerheid van de betrokkenen. In het gesubsidieerd vrij onderwijs wordt nu ook aan de tijdelijk aangestelden rechtszekerheid geboden, wat perspectieven opent op een vaste benoeming en het opbouwen van een carrière.

Vervolgens wijst de Gemeenschapsminister op het belang van een juist inzicht in de rechten en verplichtingen die men opneemt. In het gesubsidieerd onderwijs is dit lange tijd een aleatoire kwestie geweest.

Al te rigide regelingen moeten worden geweerd. Hij verwijst ter zake naar het Gemeenschapsonderwijs, waar de al te detaillistische reglementeringen een structurele rem zijn op het voeren van een soepel en dynamisch personeelsbeleid. Door de hefbomen van het lokale niveau dat dicht bij de concrete noden van een school staat, vergroot men ook de kennis ten aanzien van de kandidaat-tijdelijken. Een aantrekkelijker personeelsbeleid kan aldus zowel in het gesubsidieerd onderwijs als in het Gemeenschapsonderwijs worden gevoerd. Klare en duidelijke structuren kunnen dan verder op het lokale vlak worden uitgewerkt.

Op de vraag van een lid in verband met de salariëring en het doorbreken van de vlakke loopbaan, antwoordt de Gemeenschapsminister dat dit aspect nauw verweven is met de weddebepaling en tot het bevoegdheidsdomein van de uit-

voerende macht behoort. Belangrijke financiële inspanningen ten aanzien van de onderwijssector zijn reeds geleverd. De Gemeenschapsminister verwijst ter zake naar het Vlaams Akkoord (CAO), waar naast de algemene indexatie van 10 ten honderd, in 1990-1991 6 ten honderd extra is toegekend. Hij stelt dat de wedden thans op een vrij behoorlijk niveau — zonder een topniveau te zijn — liggen. Globaal gezien, merkt hij vervolgens op, dat in het licht van de reeds geleverde financiële inspanning naar de onderwijssector toe, de aandacht prioritair naar belangrijker zaken moet gaan. Belangrijker vindt de Gemeenschapsminister de opname in het statuut van de drie niveaus, namelijk werving, selectie en bevordering. De contouren hiervan zijn door het ontwerp van decreet beter afgelijnd. Wat de algemene arbeidsvoorwaarden in het onderwijs betreft, is het ontwerp volgens de Gemeenschapsminister een belangrijke stap in de goede richting.

Op een vraag in verband met de tussenambten in het onderwijs, antwoordt de Gemeenschapsminister dat het statuut in deze mogelijkheid voorziet door de drie bovenvermelde niveaus : werving, selectie en bevordering. Bij besluit zijn verdere invullingen en wijzigingen mogelijk. De Gemeenschapsminister stelt dat een nieuw tussenambt slechts in één van de drie voorziene trappen moet worden ingeschoven. De Gemeenschapsminister beaamt dat het decreet een raamdecreet is. Inschuiven van tussenschakels is steeds mogelijk. Een inventieve invulling in de zin van een grotere soepelheid en een betere carrière-oriëntatie is mogelijk, zonder dat een wijziging van het ontwerpdecreet noodzakelijk is.

De Gemeenschapsminister benadrukt het belang van de autonomie. In het Gemeenschapsonderwijs vormen de leerkrachten mede de inrichtende macht. De Gemeenschapsminister kondigt de indiening aan van een ontwerp-decreet inzake participatie van het gesubsidieerd onderwijs die evenwel anders moet zijn dan in het Gemeenschapsonderwijs. De vrijheid van onderwijs is en blijft essentieel. Hij doet opmerken dat de leerkrachten in het participatie-ontwerp volwaardig worden betrokken naast de andere partners, via modelparticipatie. Hij merkt op dat dit niet gelijk is aan de inrichtende macht. De medeverantwoordelijkheid is volgens hem een belangrijke component van de arbeidsvoldoening. Men mag niet de indruk hebben te worden betutteld door een hoger niveau.

In het Gemeenschapsonderwijs is de medeverantwoordelijkheid rechtstreeks geregeld via de coöptatie vanuit de pedagogische colleges. In het participatiemodel in het gesubsidieerd onderwijs is het expliciet opgenomen met de verschillende niveaus van betrokkenheid.

De Gemeenschapsminister onderstreept het belang van de navorming als remedie tegen routine. Hij stelt dat de navorming geregeld is via het mammoetdecreet en hij verwijst naar de regeling van de verwerving van bijkomende kwalificaties. Het ontwerp van decreet biedt voor al deze mogelijkheden een structureel kader. Met dit ontwerp wordt een noodzakelijk wettelijk kader geboden voor het voeren van een dynamisch beleid en het bevorderen van de valorisatie van het lerarenambt. Het is een belangrijk instrument tot kwaliteitsverbetering van het onderwijs. De kwaliteitsbevordering is één van de opdrachten van de decreetgever.

De Gemeenschapsminister deelt dienaangaande mede dat de OESO thans een doorlichting doorvoert van het onderwijs. Dit rapport kan eventueel in de Commissie worden besproken en zal te gepasten tijde aan de commissieleden worden toegezonden.

Als antwoord op de vraag van een lid in verband met het uitblijven van een breed voorafgaandelijk onderwijsdebat

verwijst de Gemeenschapsminister naar het overleg met alle onderwijsbetrokkenen, van alle ideologische strekkingen via de verschillende organen : ouders, inrichtende machten, deskundigen van de universiteiten, vakbonden en administratie. Hij wijst in dit verband op het belang van het herfstoverleg van 1989. De Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) is samengesteld en zal eerlang operationeel worden. Het is binnen het kader van dit geëigend orgaan dat dit brede maatschappelijke debat moet worden gevoerd.

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat de beleidsverantwoordelijken hun eigen positie moeten bepalen. Het Parlement oefent een controle uit op de uitvoerende macht, in casu de Vlaamse Executieve. De wetgever moet een eigen appreciatierecht kunnen behouden om het wettelijk kader aan te reiken waarbinnen het onderwijsgebeuren moet worden geregeld. De uitvoerende macht moet binnen dit wettelijk kader werken.

De Gemeenschapsminister merkt nogmaals op dat de brede consensus die rond de ontwerpen bestaat niet zo frequent voorkomt. Deze consensus is gegroeid uit een jarenlange evolutie. Telkens werd er verder gebouwd, aangevuld en verfijnd, ook met inbreng van de verworvenheden van de Vlaamse autonomie op onderwijsgebied.

De Gemeenschapsminister weerlegt de opmerking van een lid dat er een malaise bestaat binnen de Vlaamse onderwijswereld. Hij beaamt de ernst van de situatie in Wallonië en hij betreurt dit. Wat de Vlaamse onderwijsmiddelen betreft, merkt de Gemeenschapsminister op dat Vlaanderen over voldoende financiële middelen en een statuut beschikt. Hij meent dat die elementen een gunstige stabiliserende invloed hebben. In tegenstelling met Wallonië realiseerde men in Vlaanderen reeds een echte financiële herwaardering.

In verband met een vraag van het lid inzake de relatie van het onderwijs ten aanzien van andere vormingsinstanties, zoals middenstandsorganisaties, landbouw en de VDAB, stelt de Gemeenschapsminister dat deze vormingsinstanties historisch zijn gegroeid en een eigen plaats hebben verworven in het vormingsaanbod in Vlaanderen. Wel zullen aanpassingen in het onderwijs voor sociale promotie noodzakelijk zijn. De Gemeenschapsminister zal ter zake eerst een beleidsnota indienen. Deze beleidsnota zal de problematiek schetsen en de krachtlijnen bevatten. Via beleidsopbouwende besprekingen zullen de resultaten in het ontwerp-decreet op de volwassenenvorming worden uitgewerkt.

Inzake de mobiliteitsregeling merkt de Gemeenschapsminister op dat onderwijs en administratie verschillende zaken zijn. De Gemeenschapsminister stelt dat de grote aantrekkingskracht van een onderwijsjob gelegen is in de vastheid van betrekking en de arbeidsvoldoening. Wanneer de vaste betrekking verdwijnt, is er statutair voorzien in wachtgeld. Hij wijst op het gevaar deze verworvenheden op de helling te zetten. Dit zou pas een grote malaise veroorzaken.

Met betrekking tot de problematiek van de loopbaanonderbreking in het onderwijs, wijst de Gemeenschapsminister erop dat men elke mogelijkheid van loopbaanonderbreking en deeltijds werken omwille van familiale en sociale redenen moet behouden. De Gemeenschapsminister verwijst naar de feminisering van het onderwijsberoep.

De Gemeenschapsminister stelt vast dat het aantal vrouwen in het onderwijsberoep op een spectaculaire wijze is gestegen, wellicht omwille van de soepele combineerbaarheid met het gezins- en familiale leven. Het evenwicht in het onderwijsberoep tussen vrouwen en mannen is duidelijk doorbroken. Deeltijds werken en loopbaanonderbreking

moeten mogelijk zijn. De Gemeenschapsminister stelt dat de vrouw volwaardig haar plaats op de arbeidsmarkt heeft veroverd en bijzonder in de onderwijssector. Hij besluit dat systemen die verschillende combinaties mogelijk maken, niet altijd even voordelig zijn voor het onderwijs.

De Gemeenschapsminister deelt mede dat de rechtbanken zullen oordelen over de draagwijdte van het begrip privacy en dit zullen interpreteren aan de hand van de concrete gevallen. Het recht op privacy wordt verzekerd, voor zover het niet nadelig is voor het schoolleven of naar de leerlingen toe.

Door een spreker werd voorheen reeds gesteld dat de privacy in het gesubsidieerd onderwijs minder sterk beschermd is dan in het Gemeenschapsonderwijs.

De Gemeenschapsminister ontkent dit. In het artikel 8 van het ARGO-decreet werd artikel 12bis, paragraaf 1 van de schoolpactwet letterlijk overgenomen (de statuten van het personeel waarborgen de beveiligingen, buiten schoolverband, van het privé-leven tegen willekeurige beslissingen van de inrichtende macht). Tegelijkertijd werd ook de interpretatie overgenomen die de wetgever in 1973 aan deze paragraaf heeft verleend. De privacy-bepaling van artikel 17 van het decreet van het personeel van het gesubsidieerd onderwijs is de letterlijke overname van de interpretatie uit de voorbereidende werken bij het artikel 12bis, paragraaf 1 van de schoolpactwet. Alhoewel de teksten bijgevolg in beide decreten verschillend zijn is de interpretatie ervan, gelet op bovenstaande, identiek. De rechtsbescherming is bijgevolg identiek.

Als antwoord op de vraag van een lid welke de grootste problemen waren door het uitblijven van een statutaire regeling, verklaart de Gemeenschapsminister wat volgt. Er was de rechteloosheid van de tijdelijk tewerkgestelde leerkrachten. Vaak werden deze bekwame leerkrachten na jarenlange inzet door jonge, pas afgestudeerde leerkrachten voorbijgestreefd. Hij meent dat hieraan een belangrijke correctie moest worden aangebracht. Op het menselijke en sociale vlak betekent een decretale statutaire regeling voor de tijdelijk tewerkgestelde leerkrachten een belangrijke verwezenlijking.

Verder paste het algemene arbeidsrecht — dat van toepassing was op het gesubsidieerd vrij onderwijs — niet in de sector onderwijs, waar men nu via een statuut over een eigen houvast zal beschikken. De arbeidsrechtbanken worden wel niet uitgeschakeld omdat het immers nog steeds om vrij onderwijs gaat. Het statuut zal deze rechtsregels mede ordenen en regelen. De Gemeenschapsminister beklemtoont dat ook de inrichtende machten voorstander zijn van rechtszekerheid.

Op de vragen in verband met de rol van de vakbonden in het Gemeenschapsonderwijs merkt de Gemeenschapsminister op dat zij mede erkend zijn als een wezenlijk element van het onderwijsgebeuren, doch binnen het beperkte kader van hun eigen opdrachten. De spreker wijst erop dat de rol van de vakbonden in het Gemeenschapsonderwijs vaak groter was dan hun geëigend bevoegdheidsdomein. Thans wordt hun rol erkend binnen hun eigen belangrijke opdracht. Men heeft niet altijd de zaak zelf gediend door hun meer verantwoordelijkheden te laten opnemen dan hun rechtmatig waren toebedeeld. Dit ontwerp van decreet brengt hierin een wezenlijke verandering. De vakbonden hadden in het Gemeenschapsonderwijs een directe impact, via de aanstellingspolitiek. Thans berust deze bevoegdheid bij de lokale raad, waarvan de personeelsleden, slechts één van de — en dan nog niet de belangrijkste — componenten uitmaken. Wat het gesubsidieerd onderwijs betreft, kunnen de vakbonden participeren, maar zij maken evenmin de eigenlijke inrichtende macht uit.

De Gemeenschapsminister herhaalt dat deze herschikking van de rol van de vakbonden een positieve verwezenlijking is van het decreet. Hij meent dat goede structuren die hun eigen rol spelen waardevol zijn. Hij verwijst naar de grote problemen die in Wallonië zijn ontstaan waar noch koepels, noch vakbonden enig impact op het onderwijsgebeuren hebben. Ordening is noodzakelijk en vakbonden dragen hiertoe in positieve mate bij.

De Gemeenschapsminister stelt dat er ten gevolge van de denataliteit minder leerkrachten zijn, die wel beter vergoed zijn, beschikken over een behoorlijk statuut en navormings- en carrièremogelijkheden. De Gemeenschapsminister meent dat de vakbonden positief meedenken met de inrichtende machten.

Vervolgens stelt de Gemeenschapsminister dat wel degelijk een onderscheid bestaat tussen het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs. Dit onderscheid is zinvol en blijkt ook in de specifieke aanvullende regels. Hij wijst op het verschil tussen gemeenten en vrije instanties. De gemeenteraden zijn autonome inrichtende machten. Voor tijdelijke aanstellingen is er een beperkte bevoegdheidsdelegatie aan het College van Burgemeester en Schepenen. De gemeenteraad is een inrichtende macht met een complexe structuur, die wordt geregeld door een organieke wet. Dit is een voor de nationale wetgever gereserveerde materie. De Gemeenschapsminister merkt op dat dit één van de onvolkomenheden is in de federale structuren.

In verband met de eedaflegging signaleert de Gemeenschapsminister dat uit het advies van de Raad van State blijkt dat de Gemeenschappen niet bevoegd zijn om de eed op te leggen maar wel om het statuut te regelen. Volgens de bepalingen van het artikel 127 van de Grondwet kan alleen een wet de eed opleggen. Dit artikel is wel voor herziening vatbaar verklaard. Volgens de Gemeenschapsminister kan de Vlaamse Executieve wel een initiatief nemen naar de nationale Regering toe of kan een parlementair initiatief worden genomen.

Wat het doorgeven van vacatures aan de VDAB betreft antwoordt de Gemeenschapsminister dat de ARGO een publiekrechtelijke instelling is, terwijl de inrichtende machten van het vrij onderwijs private rechtspersonen zijn. De spreker meent dat iedereen op de hoogte moet zijn van de vacatures. Wat de aanwervingen betreft stelt de Gemeenschapsminister dat deze tot de bevoegdheid behoren van de inrichtende machten, terwijl de centrale raad van de ARGO als autonome overheidsinstelling zelfstandig opereert. De decreetgever zou ook voor de ARGO de bekendmaking bij de VDAB kunnen opleggen. Hij merkt op dat in het Gemeenschapsonderwijs een centrale kandidatuurstelling is daar waar dit in het gesubsidieerd onderwijs niet het geval is. Ook dit verklaart het verschil in beide decreten.

Op vraag van het lid op welke datum voor tijdelijk aangestelde personeelsleden het schooljaar eindigt, antwoordt de Gemeenschapsminister dat dit 30 juni is. Het schooljaar evenwel loopt van 1 september tot 31 augustus van het daaropvolgende jaar.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt verder dat de beide statuten bepalingen bevatten die het ontslag om dwingende redenen regelen. Dit is dus mogelijk volgens beide ontwerpen.

Wat de aanwerving van werkplaatsleiders vanuit de privé-sector betreft betreurt de Gemeenschapsminister dat de ARGO geen voorstander was om ook deze mogelijkheid te voorzien. Hij betreurt dit onderscheid.

De Gemeenschapsminister deelt verder mee dat de prioriteitsregels in de overgangsbepalingen van het Gemeenschaps-

onderwijs slechts gelden voor een beperkte categorie, namelijk de leerkrachten met tien ononderbroken kandidaturen. Deze prioriteitsregels werden in akkoord met de ARGO, tijdens de onderhandelingen, vastgelegd. Het was ook een uitdrukkelijke eis van de vakbonden. De **Gemeenschapsminister** acht het niet wenselijk aan deze **overgangsregeling** wijzigingen aan te brengen. Dit zou aanleiding kunnen geven tot conflicten met de vakbonden.

De Gemeenschapsminister benadrukt dat mutatie niet langer een recht is. Wel kan een mutatieverzoek eenmalig worden ingewilligd door de voorheen reeds vast benoemde personeelsleden en is er de mutatiemogelijkheid, omwille van sociale of familiale omstandigheden.

Ten slotte merkt de Gemeenschapsminister op dat door het klimaat van de ontwapening op termijn zal leiden tot een aanzienlijke daling van het aantal leerkrachten in de BSD is. Belangrijke besparingen kunnen aldus worden verwezenlijkt. De Gemeenschapsminister schetst vervolgens de mogelijke reïntegratieproblemen van deze leerkrachten in de verschillende netten. Niet iedereen wenst terug te keren. Onderhandelingen worden aangeknoopt met het Ministerie van Landsverdediging. De BSD-leerkrachten vallen onder toepassing van het ARGO-statuut. Op vraag van de Commissie belooft de Gemeenschapsminister gegevens te verschaffen over de situatie van het onderwijs in de BSD (bijlage 1).

D. Replieken

Op vraag van het lid wanneer de nieuwe statuten voor de ARGO in werking zullen treden, antwoordt de Gemeenschapsminister dat de datum van inwerkingtreding 1 april 1991 is. De nieuwe statuten zullen dus in de feiten pas ten volle uitwerking hebben in het begin van het nieuwe schooljaar.

Een ander lid onderstreept het belang van de totstandkoming van deze statutaire regelingen en dit slechts na een lange moeizame voorbereiding, gezien de complexiteit van de materie. Hij meent dat deze decretale regelingen een niet onbelangrijk gevolg zijn van de communautarisering van het onderwijs. De statutaire regeling is vooral belangrijk voor het gesubsidieerd vrij onderwijs. Het ontbreken hiervan in het gesubsidieerd vrij onderwijs leidde tot rechtsonzekerheid en anomalieën.

Vervolgens benadrukt het lid het bestaan van de specifieke verschillen tussen het vrij en het officieel gesubsidieerd onderwijs. Thans worden beide netten statutair geregeld door één enkel decreet. Het lid betreurt dit. Volgens hem ware het wenselijker geweest deze problematiek van de rechtspositie te regelen door drie afzonderlijke decreten, precies omwille van de kenschetsende verschillen in **organisatiestructuren** tussen de verschillende netten. Hij illustreert dit door erop te wijzen dat het officieel gesubsidieerd onderwijs qua organisatie nauw aanleunt bij het Gemeenschapsonderwijs.

De spreker vraagt zich af of deze splitsing werd overwogen. Hij wijst op de verschillende aanstellingsprocedures. In het gesubsidieerd vrij onderwijs gebeuren de aanstellingen door de raad van beheer van de school, dit in tegenstelling met de aanstellingsprocedure in het gesubsidieerd officieel onderwijs. Daar is er een tussenschakel, namelijk de administratie. Het lid wil het officieel gesubsidieerd onderwijs een ruimere autonomie toekennen ten aanzien van de gemeentelijke instanties.

Verder stelt hetzelfde lid voor om de agenda van de gemeenteraad niet langer te belasten met de individuele toepassing van allerlei statutaire en reglementaire beschikkingen inzake de onderwijsloopbaan.

Hetzelfde lid breekt een lans voor de uitbreiding van de

mobilitéitsmogelijkheden. Hij wijst op het **burn-out-syndroom** bij leerkrachten van middelbare leeftijd. **Aanpassingsmoeilijkheden** worden vaak veroorzaakt door wijzigingen in het sociale arbeidsklimaat van de school en doen het **absenteïsme** stijgen. Deze leerkrachten kunnen nog zeer waardevol werk vervullen, binnen de onderwijswereld, maar buiten klasverband. Het lid stelt dat dit een belangrijke vraag is naar de toekomst toe.

Het lid verklaart voorstander te zijn van het behoud van een eenmalige mutatiemogelijkheid. Hij meent dat dit een belangrijke stap is in de goede richting. Misbruiken moeten echter worden geweerd. Mutatie kan zich, omwille van familiale en sociale omstandigheden opdringen en daarop moet statutair kunnen worden ingespeeld. Het lid beseft wel dat de toepassing ervan in het Gemeenschapsonderwijs ingevolge de werking van de lokale schoolraden, wel enige problemen zal stellen.

De verruiming van de participatie tempert volgens de spreker de syndicale invloeden in de school. Hij stelt dat het vooral de vakorganisaties waren die mutaties aanmoedigden. Hij is van oordeel dat de mutatieregeling in een belangrijke mate zal bijdragen tot de herwaardering en dynamisering van het lerarenambt.

Het volgende lid dat aan het woord komt beaamt de eerder gedane uitspraak, namelijk dat op het ontwerp voor het gesubsidieerd onderwijs met meer ongeduld werd gewacht dan op dit voor het Gemeenschapsonderwijs. Immers vanaf nu zal ook voor het gesubsidieerd onderwijs rechtszekerheid bestaan voor alle betrokken partijen.

Het statuut van het Gemeenschapsonderwijs was echter ook aan renovatie toe want het huidige statuut is 22 jaar oud en draagt vanzelfsprekend de sporen van een voorbijgeperiode. In 1969 legde men meer het accent op de rechten van het personeel dan op de betekenis van de school als instelling.

Het huidige ontwerp op het Gemeenschapsonderwijs beantwoordt aan de bezorgdheid die in het politiek akkoord is opgenomen. Met de uitvoeringsbesluiten, die spoedig verwacht worden, zal het gestelde doel kunnen worden gerealiseerd.

Het lid looft de zorgvuldige en intense voorbereiding van de ontwerpen, waarbij vele adviezen werden ingewonnen en alle betrokkenen werden gehoord. Hij somt vervolgens enkele punten uit het ontwerp op die binnen zijn fractie als zeer belangrijk worden ervaren.

Wat het statuut voor het Gemeenschapsonderwijs betreft is er op de eerste plaats het duidelijk doortrekken van het principe dat de lokale instanties verantwoordelijkheid dragen. Het ontwerp laat hen toe tot een coherent beleid te komen.

De Gemeenschapsminister bezorgt de Commissie een lijst van de door het decreet gerealiseerde doelstellingen van het politiek akkoord (bijlage 2).

De grote doelstellingen uit het politiek akkoord werden door het ontwerp ingevuld : de stabiliteit van het schoolteam wordt gegarandeerd, de inspraak en de integratie van de lokale gemeenschap wordt aangebracht. De kwaliteit van het onderwijs zal ongetwijfeld worden bevorderd omdat het personeel zich meer bij de school betrokken zal voelen.

De grote rol die wordt toegekend aan het inrichtingshoofd is een belangrijk gegeven om een meer stabiel team van onderwijspersoneel tot stand te kunnen brengen.

Het beperkt mutatierecht dat beantwoordt aan sociale noden zal de mobiliteit van het personeel in positieve zin beïnvloeden. In zijn praktische uitvoering zal het statuut het

personeel automatisch dichterbij huis brengen en aldus minder vraag naar mutatie creëren dan in het verleden het geval was. Het statuut zal leiden tot een vlottere schoolwerking want, nadat op eenvormige en consequente wijze een datum van telling werd gedecreteerd, wordt nu ook bepaald dat de vacatures veel vroeger moeten worden bekend gemaakt.

Wat het AMVD-personeel betreft krijgt men nu ook de mogelijkheid om hun statuut, waarover reeds jarenlang wordt geredetwist, te regelen, realistisch en in functie van de behoeften van de school.

Bij de evaluatie van de twee statuten moet worden onderstreept dat in het statuut van het gesubsidieerd onderwijs nu duidelijk melding wordt gemaakt van de bescherming van het privé-leven, maar dat dit niet tekstueel terug te vinden is in het statuut van het Gemeenschapsonderwijs. Maar het is zo, dat de bescherming van het privé-leven reeds in het ARGO-decreet is opgenomen.

De indruk zou kunnen worden gewekt dat bij de aanstelling van tijdelijken meer willekeur mogelijk wordt door het creëren van grote categorieën dan door het strikt aanhouden van een prioriteitenlijst. Het is, volgens spreker, een kwestie van optie nemen. Ofwel erkent men de autonomie van de lokale raden en krijgen zij het recht om op basis van een zekere beleidsopportunity een keuze te doen binnen een bepaalde categorie van personeelsleden, ofwel aanvaardt men het principe niet. Het is niet uitgesloten, aldus steeds hetzelfde lid, dat vooral in de beginfase mistoestanden zullen voorkomen, maar langzamerhand zal dit minder het geval worden als het systeem van werving en aanstelling volledig functioneert.

Tot slot wijst het lid op het grote belang van het recht op verdediging en het recht op beroep. Door beide ontwerpen wordt daarin voorzien. Bij de artikelsgewijze bespreking zal hij toch bepaalde bedenkingen formuleren over het bindend karakter van het advies van de beroepsinstantie ten opzichte van een gemeente die altijd haar autonomie moet laten gelden.

De Gemeenschapsminister sluit deze algemene bespreking af met nog een korte repliek.

Op een bemerking rond het aantal decreten luidt zijn antwoord dat er een afzonderlijk decreet voor het Gemeenschapsonderwijs nodig is gezien de eigenheid van het ARGO-decreet. Voor het gesubsidieerd onderwijs zou ook nog een onderscheid gemaakt kunnen worden tussen het vrij en het officieel onderwijs, waaraan bij de voorbereiding voor de ontwerpen overigens ook gedacht werd. Gezien de grote gelijklopendheid van de twee huidige ontwerpen, en gezien de eensgezindheid onder alle betrokkenen, was het echter ook denkbaar het bij één enkel ontwerp te houden. Om opportuniteitsredenen werden het nu twee ontwerpen, één voor het Gemeenschapsonderwijs en een ander voor het gesubsidieerd onderwijs.

Aan het gemeentelijk onderwijs een autonomie geven binnen het gemeentebestuur, zoals een commissielid suggereerde, is denkbaar maar niet haalbaar. Bovendien kan de Vlaamse Gemeenschap dat niet doen omdat de gemeentewet tot de nationale bevoegdheid behoort.

Wat de mutatie betreft, merkt de Gemeenschapsminister op dat de Commissie tot nu toe slechts onderstreepte dat men één keer het recht heeft om te muteren. Maar er is ook de beperkte mogelijkheid om vanuit de centrale raad, wegens familiale en sociale redenen, een beperkt aantal keren méér te muteren. Dat mag niet worden vergeten.

Het recht op privacy is identiek voor het Gemeenschapsonderwijs en voor het gesubsidieerd onderwijs : artikel 17 van het hui-

dig ontwerp voor het gesubsidieerd onderwijs is hetzelfde als artikel 8 van het ARGO-decreet.

Discretionaire bevoegdheid is geen willekeur. De rechtspraak van de Raad van State verwijst naar de gelijke kansen die moeten worden geboden conform de regels die wettelijk werden vastgelegd. De interpretatie die door de Raad van State werd ontwikkeld bij het koninklijk besluit van 26 maart 1969 inzonderheid daar waar er discretionaire bevoegdheid werd voorzien, bijvoorbeeld bij bevorderingen, kan onverminderd op het statuut worden toegepast, ook bij de tijdelijke aanstellingen.

De uitvoeringsbesluiten zullen voor het Gemeenschapsonderwijs betrekking hebben op de evaluatie, de maatregelen van orde en de tuchtregeling en voor wat het gesubsidieerd onderwijs op de tuchtregeling. Ze zullen aan de Commissie worden medegedeeld.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 en 2

Deze artikelen worden zonder opmerkingen telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 3

Op dit artikel worden er twee amendementen (Stuk 470 (1990-1991) — Nr. 2) ingediend. De heer A. Laridon stelt voor om in artikel 3, 11° de woorden „tot de proeftijd toegelaten of” weg te laten. De verantwoording luidt dat het personeelslid vaste titularis blijft van het ambt waarin hij benoemd blijft tot hij herbenoemd is in het ambt waarin hij een proeftijd vervult. De indiener voegt eraan toe dat daardoor de betrekking die aan een tot de proeftijd toegelaten personeelslid is toegewezen vacant blijft.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat deze definities het resultaat zijn van een grondige bespreking binnen de Werkgroep Lexicon van het departement. Aan de begrippen werd overal eenzelfde inhoud gegeven. Technisch is een betrekking niet vacant indien zij werd toegewezen aan iemand die tot de proeftijd werd toegelaten. Hij vraagt de verwerping van dit amendement.

Het tweede amendement wordt ingediend door de heer W. Taelman c.s. De indieners stellen voor om artikel 3, 13° te vervangen door wat volgt : „de mutatie : op verzoek van het betrokken personeelslid het toewijzen van een andere betrekking van het ambt waarin het personeelslid vast benoemd is in een andere instelling ;”.

De verantwoording stelt dat een mutatie slechts kan doorgaan indien het betrokken personeelslid zich expliciet kandidaat stelt. Meer bepaald moet de term „betrekking” worden verduidelijkt.

De Gemeenschapsminister repliceert dat dit gebeurt in artikel 31. Ingevolge dit artikel is dit amendement overbodig. De Gemeenschapsminister verklaart bij artikel 3, 6° dat hieronder uiteraard ook begrepen zijn de bekwaamheidsbewijzen die voorheen reeds werden vastgelegd bij koninklijk besluit en dit volgens het algemeen geldend principe omtrent de toepasbaarheid van de nationale reglementering. Hetzelfde geldt voor artikel 3, punt 9.

De indiener trekt vervolgens dit amendement in.

Het amendement van de heer Laridon wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3 waarna het ongewijzigde artikel 3 met 10 stemmen bij 3 onthoudingen wordt aangenomen.

Artikel 4

Een lid wijst erop dat er in de jaren zestig paramedisch personeel werd tewerkgesteld in het buitengewoon onderwijs. Ze werden door de Minister aangesteld en per prestatie bezoldigd. Telt deze dienst mee voor de berekening van hun dienstanciënniteit ?

De Gemeenschapsminister bevestigt dit, op voorwaarde dat de personeelsleden statutair waren. Dit geldt niet voor contractuelen die gedurende enkele uren en voor een beperkte duur werden aangesteld.

Een ander lid vraagt of onder artikel 4, c) ook het begrip „dienstvrijstelling” valt. De Gemeenschapsminister zou immers denken aan een nieuwe reglementering inzake verloven en terbeschikkingstelling.

De Gemeenschapsminister bevestigt dat het begrip in de nieuwe verlofregeling kan worden opgenomen. De rechtsgrond zit in de administratieve standen en daarin kan dit worden voorzien. Daarom moet het niet in dit decreet worden geregeld.

Artikel 4 wordt zonder verdere opmerkingen met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 5

Een lid vraagt naar de reden voor de vermelding „een beroep of een ambacht”. Een ambacht is ook een beroep, aldus dit lid.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat de Raad van State er heeft op gewezen dat er volgens de wet wel degelijk een onderscheid bestaat.

Het ongewijzigde artikel 5 wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 6

De Gemeenschapsminister wijst erop dat de term „consultanten” betrekking heeft op diegenen die zich tot de PMS-centra wenden zonder dat zij leerling zijn.

Artikel 6 wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 7

Dit artikel wordt zonder opmerkingen meteenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 8

Een lid vraagt of leraars een honorering mogen krijgen voor hun bijlessen.

De Gemeenschapsminister oordeelt dat er een vrij engagement bestaat tussen de leerkrachten en de ouders of de leerlingen.

Een ander lid wijst ter zake op het zijns inziens belangrijke onderscheid tussen de bekwaamheid van de leraars en hun ambt. In de meeste instellingen wordt vermeden, omwille

van de uitzonderlijke relatie, dat leraars bijlessen geven aan hun eigen leerlingen. Men kan een dergelijke regeling echter moeilijk in een decretale bepaling opnemen. Hij pleit ervoor om het geven van bijlessen te scheiden van het schoolverband.

De Gemeenschapsminister beaamt dat privé-lessen in schoolverband en tegen vergoeding voor de leerkracht niet mogelijk zijn. Maar hij weet niet hoe lessen buiten de schoolse sfeer kunnen worden verboden. Gewone bijlessen na de klasuren, zonder vergoeding, behoren echter tot de normale opdracht van de leerkrachten. Hij verklaart dat het organiseren door de onderwijsinstelling van bijvoorbeeld lessen Frans in het lager onderwijs tegen een kleine vergoeding niet als onrechtmatig dient te worden bestempeld. Op vraag van een lid stelt de Gemeenschapsminister dat iedere morele druk die op leerlingen zou worden uitgeoefend, zelfs voor het volgen van bijlessen buiten de schoolse sfeer, indruist tegen de geest van artikel 8.

Artikel 8 wordt vervolgens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 9

Een lid oordeelt dat artikel 9 een cruciaal artikel is met betrekking tot de neutraliteit van het Gemeenschapsonderwijs. Kunnen leerkrachten hun gezag aanwenden met levensbeschouwelijke doeleinden, bijvoorbeeld bij de kerkelijke begrafenis van een medeleerling waarop andere leerlingen aanwezig zijn. Mogen begeleidende leerkrachten, onder meer om redenen van toezicht, hun gezag aanwenden om niet-godsdienstige leerlingen aan een kerkelijke dienst te laten deelnemen?

De Gemeenschapsminister herinnert eraan dat de leerkrachten een neutraliteitsverklaring hebben ondertekend. Artikel 8 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs is ook duidelijk: „De bestuursorganen moeten de ideologische en filosofische opvattingen eerbiedigen van de personen tot wie zij zich richten en een klimaat van levensbeschouwelijke verdraagzaamheid waarborgen. Zij zijn ertoe gehouden bij de uitoefening van hun opdracht de door de Grondwet gewaarborgde individuele rechten van hun leden, de personeelsleden, de ouders, de leerlingen en studenten te eerbiedigen. De statuten van het personeel van het Gemeenschapsonderwijs waarborgen de beveiliging, buiten schoolverband, van het privé-leven tegen willekeurige beslissingen van de inrichtende macht. Zij onthouden zich van inmenging in het privé-leven van hun leden, de ouders, de leerlingen en de studenten.” Vooral het laatste lid van dit artikel is belangrijk.

Een lid pleit voor verdraagzaamheid. Zoniet zou bij de begrafenis van een islam-leerling geen enkele medeleerling aanwezig kunnen zijn.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat men niet tot een deelneming mag dwingen.

De vorige spreker informeert of men met „politieke doeleinden” partijpolitieke doeleinden bedoelt.

De Gemeenschapsminister bevestigt dit. Bij de behandeling van algemene politieke problemen moeten de leerkrachten steeds objectief blijven. Zij mogen hun eigen overtuiging niet opdringen of propageren.

Op vraag van een ander lid antwoordt de Gemeenschapsminister dat de leraars hun burgerrechten mogen uitoefenen. Zij mogen dus bij de verkiezingen op een lijst staan. Wel mogen zij niet vanuit hun gezag als leerkracht aan partijpolitieke werking doen: op school mogen zij dus geen politieke

propaganda voeren. Dit is daarenboven expliciet verboden door de schoolpactwet. Dezelfde interpretatie dient hier toegepast.

Artikel 9 wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 10

Artikel 10 wordt zonder opmerkingen met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 11

Een lid oordeelt dat het begrip ambtsgeheim moeilijk kan worden omschreven. Kan het gerecht aan een PMS-dienst inlichtingen vragen met betrekking tot de discussie over het hoederecht van kinderen ? Kunnen de PMS-centra informatie weigeren op basis van dit artikel ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de PMS-centra vrij zijn om deze vragen al dan niet te beantwoorden. De centra kunnen niet worden verplicht om informatie te verstrekken. Inzake het beroepsgeheim geeft hij de volgende verduidelijking.

Het beroepsgeheim is een oeroud principe en maakt deel uit van het ruimer geheel van de deontologie van het beroep.

Beroepsgeheim kleeft aan elk beroep.

Voor de vrije beroepen heeft het Hof van Cassatie in zijn arrest van 19 mei 1988 verklaard dat „de regels van de plichtenleer van alle vrije beroepen vaststaan ongeacht of zij in een formele tekst zijn vastgelegd ; (...) dat het beginsel van de eerbiediging van het beroepsgeheim onbetwistbaar tot die regels behoort”.

Inzake de ambtenaren somt A. Hondeghe in het artikel „Ambtelijke deontologie achterhaald door de tijdsgeest” in het Tijdschrift voor Bestuurswetenschappen en Publiek Recht, jaargang 1985, op pagina 421 een twaalfstal plichten die traditioneel tot de ambtelijke deontologie behoren onder andere „discretie, plicht en beroepsgeheim : de ambtenaar moet het stilzwijgen bewaren over feiten en documenten waarvan hij kennis heeft door zijn ambt, behalve in het geval openbaarmaking toegelaten of voorgeschreven is. Hij moet zich naar buiten uit met de nodige gereserveerdheid opstellen zodat het vertrouwen van het publiek niet wordt geschokt. In een aantal persoonsgebonden materies is hij zelf gebonden aan het beroepsgeheim”.

Voor contractuelen worden in veel — zonet de meeste — arbeidscontracten ook bepalingen inzake beroepsgeheim gestipuleerd, onder andere voor verpleegkundigen, laboranten enzovoort.

Wat beroepsgeheim is, behoort tot de ongeschreven regels ; overtreding ervan is evenwel strafbaar volgens artikel 458 van de Strafwet. Dit artikel stelt : „Geneesheren, heelkundigen, officieren van gezondheid, apothekers, vroedvrouwen en alle andere personen die uit hoofde van hun staat of beroep kennis dragen van geheimen die hun zijn toevertrouwd en deze bekendmaken buiten het geval dat zij geroepen worden om in rechte getuigenis af te leggen en buiten het geval dat de wet hen verplicht die geheimen bekend te maken, worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van honderd frank tot vijfhonderd frank.”.

Als toepassingsgebied had de wetgever vooral

1) personen op het oog die op medisch gebied bepaalde informatie verkrijgen

2) evenwel voegt hij eraan toe „of alle andere personen”. Dit artikel kent bijgevolg een zeer ruim toepassingsgebied.

De strafwetgever geeft voor de schending van beroepsgeheim twee criteria.

1. Geheimen waarvan men uit hoofde van staat of beroep kennis draagt of geheimen die hun zijn toevertrouwd. Hiermee wordt bedoeld alles wat men ziet, hoort, verneemt, ontdekt of opvangt tijdens of bij gelegenheid van de uitoefening van zijn beroep.

2. Men moet dit bekend maken aan personen. Evenwel zijn er twee verschoningsgronden :

1) als men geroepen wordt om in rechte getuigenis af te leggen ;

2) als de wet verplicht om geheimen bekend te maken. Bijvoorbeeld artikel 84 van de wet van 9 augustus 1963 verplicht de geneesheer aan de geneesheer-inspecteur alle inlichtingen te verstrekken die deze behoeft ter uitoefening van zijn controleopdracht. De wet verplicht derhalve die geneesheer-inspecteur en die diensten de bedoelde geheimen bekend te maken, zodat zij zich door dienovereenkomstig te handelen, niet schuldig maken aan schending van het beroepsgeheim (Hof van Cassatie, 7 september 1989).

Het Hof van Cassatie omschrijft op 12 april 1951 het beroepsgeheim als volgt „het feit valt onder de geheimhouding, wanneer de kennis ervan voortspruit uit de beoefening van een beroep of een ambt waaraan de wet, in het algemeen belang en ten voordele van de openbare orde, een geheim en vertrouwelijk karakter heeft verleend”. Het Hof van Cassatie stelt in een arrest van 20 december 1988 duidelijk dat het aan de strafrechter toekomt, om bij de bekendmaking van een feit, a posteriori na te gaan of het al dan niet een geheim betreft. Er moet dus feit per feit worden nagegaan of het beroepsgeheim al dan niet geschonden is.

Het vorige lid wijst erop dat er meestal tussen de uitoefening van een beroep en de betrokkene een eenduidige relatie bestaat. In het leraarsambt is dit niet altijd het geval. Het betreft niet steeds een relatie tussen leerkracht en leerling. Soms worden er andere kinderen bij betrokken. Als sommige feiten ook door anderen kunnen worden vastgesteld is er dan in hoofde van de leerkrachten wel sprake van beroepsgeheim ?

De Gemeenschapsminister oordeelt dat algemeen bekende feiten geen geheim meer zijn.

Een lid vraagt of de rijkswacht toegang heeft tot heel intieme moraliteitsverslagen die berusten in de dossiers van de klasseraad en bij de PMS-centra.

De Gemeenschapsminister stelt uitdrukkelijk dat de school dit mag toestaan. Er bestaat echter geen verplichting.

Een lid meent dat men ter zake als pedagoog moet oordelen, dit in het belang van het kind. Dit is de verantwoordelijkheid van de maatschappelijke assistenten en van de leerkrachten.

De Gemeenschapsminister beaamt dit. Het pedagogisch belang heeft zijn eigen wetmatigheden en zijn eigen karakter. Dit moet worden gerespecteerd.

Op voorstel van de taalraadsman wordt de tekst van het artikel als volgt aangepast : „De personeelsleden zijn ertoe gehouden het ambtsgeheim te bewaren”.

Vervolgens wordt artikel 11 met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 12

Een lid wijst erop dat hoofdstuk II de plichten van de leerkrachten bepaalt. Hij stelt vast dat de leerkrachten bij verkiezingen hun burgerlijke rechten kunnen uitoefenen, namelijk zich kandidaat stellen en zitting hebben. Was dit laatste vroeger ook mogelijk ?

Een ander lid herinnert eraan dat parlementsleden bij hun eedaflegging automatisch ontslag namen uit het rijksonderwijs.

De Gemeenschapsminister repliceert dat dit een gevolg was van het parlementair statuut, niet van het statuut van leerkracht. Het statuut van parlements lid is echter een nationale aangelegenheid en behoort niet tot een bevoegdheid van de Vlaamse Raad.

Een lid stelt dat deze regeling uitging van de vaststelling dat men niet zichzelf kan controleren. De ARGO hangt echter af van de Vlaamse Gemeenschap. De oude vaststelling gaat dan niet meer op.

De Gemeenschapsminister wijst ter zake op de brief van 6 augustus 1990 van de nationale Minister van Openbaar Ambt met betrekking tot de toepassing van de wet van 6 augustus 1931 tot vaststelling van onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de Ministers, gewezen Ministers en Ministers van Staat, alsmede de leden en gewezen leden van de Wetgevende Kamers.

Daarin stelt Minister Langendries dat : „Zoals de uitdrukking „ambtenaar of bezoldigd beambte van de Staat” (artikel 1 van de wet van 6 augustus 1931) noch de personeelsleden, noch de uitgeoefende functies in openbare instellingen beoogt, zelfs wanneer ze in mindere of meerdere mate afhangen van de Staat, viseert zij evenmin de openbare instellingen die van de Gemeenschappen en Gewesten afhangen.

De onverenigbaarheden die voortvloeien uit de uitoefening van functies in de bedoelde instellingen moeten derhalve worden vastgelegd in de bijzondere bepalingen die betrekking hebben op deze instellingen.

Aangezien de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid is, waaraan het personeel tewerkgesteld in het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap is overgedragen kan strikt genomen de in artikel 1 van de wet van 6 augustus 1931 bepaalde onverenigbaarheid niet van toepassing zijn op het aan de ARGO overgedragen onderwijspersoneel.“.

Op vraag van een lid stelt de Gemeenschapsminister dat het politiek verlot niet geldt voor parlementaire mandaten, enkel voor mandaten in gemeente- en provincieraden.

Een lid herinnert eraan dat personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs bij gemeenteraadsverkiezingen wel kandidaat mogen zijn, maar niet kunnen zetelen.

De Gemeenschapsminister stelt dat dit zo blijft ingevolge de gemeentewet.

Een ander lid verduidelijkt dat deze personeelsleden wel als OCMW-raads lid mogen zetelen.

Het vorige lid vraagt of een leerkracht van de ARGO tevens zelfstandige, bestuurder van een coöperatieve vennootschap enzovoort mag zijn. Wat bedoelt men met commerciële doeleinden (artikel 9).

De Gemeenschapsminister verwijst naar artikel 8 dat stelt dat men geen afbreuk mag doen aan de eer of de waardigheid van de functie. Er is echter wel een verandering ten opzichte van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het

paramedisch personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager-, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede de internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen.

Het eerste lid van artikel 58 van dit koninklijk besluit stelt : „Met de hoedanigheid van personeelslid van het Rijksonderwijs is eveneens onverenigbaar ieder mandaat of dienst, zelf onbezoldigd verricht, in particuliere zaken met winstoogmerk”.

Nu treedt er dus een versoepeling op. Wel mag een leerkracht zijn gezag in de school niet aanwenden voor commerciële doeleinden.

Een lid oordeelt dat er hier eerder een morele onverenigbaarheid inzake tijdsbesteding bestaat.

Een lid repliceert dat in bepaalde gevallen deze beroepspraktijk dienstig kan zijn in de lessen.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat de leerkrachten de belangen van de school en van de leerlingen moeten dienen. De leerkrachten worden geëvalueerd, er is ook in een procedure voorzien die kan leiden tot een onvoldoende en tot bepaalde sancties. De mogelijkheid om door evaluatie een bepaald personeelsbeleid te voeren is nu voorzien. Dit bestond niet in 1969.

Het ongewijzigde artikel 12 wordt vervolgens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 13

Op vraag van een lid nopens de eedaflegging stelt de Gemeenschapsminister dat dit kaderde in de nationale wetgeving. Artikel 127 van de Grondwet is echter voor herziening vatbaar verklaard zodat het kan worden gewijzigd.

Artikel 13 wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 14

Een lid herinnert eraan dat de neutraliteitsverklaring bij het begin van de indiensttreding wordt ondertekend. Het personeelslid wordt daardoor zijns inziens gebonden voor al zijn opdrachten bij de ARGO, zelfs indien hij bij tussenperiodes bij andere netten wordt tewerkgesteld.

De Gemeenschapsminister beaamt dit.

Artikel 14 wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 15

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 16

Een lid verheugt zich over de inhoud van dit artikel. Het is echter nodig om in een statutair kader voor het meesters-, vak- en dienstpersoneel te voorzien.

De Gemeenschapsminister beaamt dit. Er zal hiervoor bij de ARGO nogmaals worden aangedrongen. Voor deze be-

noemingen in vast verband zal er uit de vroegere contractuelen worden geput. Er zal dus in geen proefperiode worden voorzien.

Artikel 16 wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 17

Een lid vraagt of het niet aangewezen zou zijn om in artikel 17, 7° de woorden „een wijze” door de woorden „de wijze” te vervangen.

De Gemeenschapsminister pleit voor het behoud van de tekst. Er kunnen immers verscheidene wijzen zijn, afhankelijk van de personeelscategorie tot wie men zich richt.

Een lid informeert naar de reden waarom § 4 een afwijking van § 1, 7° voorziet. De Gemeenschapsminister antwoordt dat dit nodig is indien er geen enkele kandidatuur werd ingediend. In dit geval zou er niemand kunnen worden aangesteld.

Artikel 17 wordt vervolgens eenparig aangenomen.

Artikel 18

Dit artikel wordt zonder opmerkingen met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 19

Een lid wijst erop dat § 1 een bekendmaking in het Belgisch Staatsblad voorziet terwijl het personeelsstatuut van het gesubsidieerd onderwijs de VDAB en de BDAB vermeldt. Waarom werd dit verschil gemaakt ?

De Gemeenschapsminister wijst erop dat het gesubsidieerd onderwijs, in tegenstelling tot het Gemeenschapsonderwijs, geen centrale maar een plaatselijke kandidaatstelling heeft. De ARGO kan uiteraard op vrijwillige basis met de VDAB of de BDBH samenwerken.

Door de heren E. Baldewijns, F. Sarens, W. Seeuws, R. Van Hooland en mevrouw A. Leysen wordt er vervolgens een amendement ingediend (Stuk 470 (1990-1991) — Nr. 2) dat ertoe strekt in artikel 19, § 2 de laatste zin weg te laten. Deze zin is in tegenspraak met artikel 17, § 1, 7° dat stelt dat de centrale raad de wijze bepaalt waarop de kandidaatstelling gebeurt, aldus de verantwoording.

De Gemeenschapsminister heeft geen bezwaar tegen dit amendement.

Een ander lid informeert of er geen overgangsmaatregelen nodig zijn voor de maanden april, mei en juni 1991.

De Gemeenschapsminister stelt dat voor deze maanden de huidige kandidaturen gelden. Indien er geen kandidaten beschikbaar zijn dan kan men vrij aanstellen. Overgangsmaatregelen zijn dus niet nodig.

Het amendement van de heer Baldewijns c.s., en vervolgens het aldus gewijzigde artikel 19, worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 20

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 21

Op artikel 21, § 1 worden er drie amendementen ingediend (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2).

Een eerste amendement van de heer G. Janzegers c.s. strekt ertoe in de eerste zin van § 1 „Voor tijdelijke aanstellingen hebben voorrang :” de woorden „in hoofdamt” tussen de woorden „aanstellingen” en „hebben” in te voegen.

De verantwoording luidt als volgt. Zoals artikel 21, § 1 nu geformuleerd is, gelden de erin vermelde prioriteiten ook voor aanstellingen in het onderwijs voor sociale promotie. Men kan evenwel slechts prioriteit verwerven door het verstrekken van diensten in hoofdamt. De huidige tekst kan dus tot gevolg hebben dat personeelsleden die reeds jarenlang fungeren in het onderwijs voor sociale promotie op 1 september worden verdrongen door een personeelslid dat bijvoorbeeld 240 dagen dienst heeft in hoofdamt in de betrokken lokale raad, zelfs al zou dit personeelslid in het onderwijs voor sociale promotie zelf in bijamt gaan fungeren.

Een tweede amendement van de heer G. Janzegers c.s. strekt ertoe in artikel 21, § 1 een nieuw punt 1° in te voegen luidend als volgt :

„1° De gewezen vast benoemde personeelsleden die op basis van de wet van 6 augustus 1931 houdende de onverenigbaarheden van ministers, senatoren en volksvertegenwoordigers met het functioneren in het openbaar ambt een eervol ontslag uit hun ambt hebben gekregen ;”.

De huidige punten 1° en 2° worden dan respectievelijk de punten 2° en 3°.

Via dit amendement kan men de kleine groep van vroegere personeelsleden uit het rijksonderwijs terug integreren in het huidige Gemeenschapsonderwijs. Dit werkt een discriminatie weg tussen enerzijds het onderwijzend personeel uit de rijksuniversiteiten en het vroegere rijkslager- en middelbaar onderwijs en anderzijds de leerkrachten uit de het Gemeenschapsonderwijs en andere onderwijsnetten.

In afwachting van een definitieve regeling van de afschaffing van de onverenigbaarheden (cf. amendement op artikel 86, § 1, 4°) kan dit amendement als een overgangsmaatregel worden opgenomen in het voorliggend ontwerp van decreet, aldus de verantwoording.

Een amendement van de heer W. Taelman c.s. (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) strekt ertoe artikel 21, § 1 te vervangen door wat volgt :

„1° De personeelsleden in het bezit van een vereist of bij ontstentenis hiervan een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs, die bij de lokale bestuursorganen of, bij ontstentenis hiervan, in de instelling waar de betrekking te begeven is, in het te begeven ambt minstens 480 dagen dienstanciënniteit hebben in hoofdamt ;

2° de personeelsleden van een vereist of bij ontstentenis hiervan een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs, die :

a) ofwel bij het lokale bestuursorgaan of, bij ontstentenis hiervan, in de instelling waar de betrekking te begeven is, minstens 240 dagen dienstanciënniteit hebben in hoofdamt ;

b) ofwel minstens 720 dagen dienstanciënniteit hebben in hoofdamt .”.

De indieners zijn van oordeel dat voorrang dient te worden verleend aan het „vereist” bekwaamheidsbewijs. Deze visie is ingegeven door de zorg om de kwaliteit te verbeteren. Het is evident dat pas bij gebrek aan „vereist” bekwaamheidsbewijsen uitgekeken wordt naar „voldoend geacht” bekwaamheidsbewijsen, aldus de verantwoording.

Op vraag van een lid stelt de Gemeenschapsminister dat het politiek verlot niet geldt voor parlementaire mandaten, enkel voor mandaten in gemeente- en provincieraden.

Een lid herinnert eraan dat personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs wel kandidaat mogen zijn maar niet kunnen zetelen.

De Gemeenschapsminister stelt dat dit zo blijft ingevolge de gemeentewet.

Een ander lid verduidelijkt dat deze personeelsleden wel als OCMW-raadslid zitting mogen hebben.

Op artikel 21, § 2 worden er twee amendementen ingediend (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2).

Door de heren E. Baldewijns, F. Sarens, W. Seeuws, R. Van Hooland en mevrouw A. Leysen wordt voorgesteld om in artikel 21, § 2 de woorden „30 juni voorafgaand aan het schooljaar waarvoor beroep wordt gedaan op de voorrang” door de woorden „31 december die de datum van de oproeping voorafgaan” te vervangen.

Tevens dient een 2e lid toegevoegd luidend als volgt : „Voor het schooljaar 1991-1992 wordt de dienstanciënniteit vastgelegd op 30 juni 1990.“.

De verantwoording luidt als volgt. Om een schooljaar op 1 september goed voorbereid te kunnen starten, moeten de tijdelijke aanstellingen reeds beslist worden in juli. Daartoe moet men in staat zijn om de prioriteitslijsten tijdig op te maken, wat niet mogelijk is indien men dagen moet tellen tot op het einde van de maand juni van hetzelfde jaar.

Daarenboven is het voor de ARGO niet meer mogelijk om nu nog een prioriteitslijst op te stellen op datum van 31 december 1990 en moet er voor het schooljaar 1991-1992 een regeling voorzien worden die teruggaat op de vaststelling van de anciënniteit op 30 juni 1990.

Een amendement van dezelfde strekking ingediend door de heer G. Janzegers c.s. (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) luidt als volgt. In § 2 van artikel 21 dienen de woorden „30 juni voorafgaand aan het schooljaar waarvoor beroep wordt gedaan op de voorrang” vervangen door „30 juni voorafgaand aan de datum van de kandidatuurstelling”.

Het amendement wordt als volgt verantwoord. Ingevolge artikel 19 vindt de oproep tot kandidatuurstelling plaats in de maand januari. Het vastleggen van de prioriteitsgroepen (artikel 21, § 1) zou dus in principe tijdig kunnen aanvatten in functie van tijdelijke aanstellingen vanaf 1 september daaropvolgend. Dit wordt doorkruist door de huidige tekst van artikel 21, § 2 aangezien na de datum van de kandidatuurstelling nog gedurende 5 maanden de diensten van de verschillende kandidaten in aanmerking moeten worden genomen. Om een schooljaar op 1 september sereen en goed voorbereid te starten moeten de tijdelijke aanstellingen reeds kunnen worden beslist in juli. Daartoe moeten de prioriteitslijsten tijdig worden opgemaakt. Op basis van de voorliggende tekst is dit laatste dus onmogelijk.

Door de heren E. Baldewijns, W. Seeuws, R. Van Hooland en mevrouw A. Leysen wordt een amendement ingediend (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) dat ertoe strekt een § 5 in te voegen luidend als volgt : „§ 5. Voor de vaststelling van de voorrang dient in het onderwijs voor sociale promotie de dienstanciënniteit niet in hoofdamt verworven te zijn.“.

Zoals artikel 21, § 1 nu geformuleerd is, gelden de erin vermelde prioriteiten ook voor aanstellingen in het onderwijs voor sociale promotie. Men kan dan enkel prioriteit verwerven door het verstrekken van diensten in hoofdamt, waar-

door mensen die al jaren in bijambt fungeren in het onderwijs voor sociale promotie nu plots kunnen worden verdrongen door iemand die toevallig 240 dagen dienst heeft in hoofdambt in de betrokken lokale raad, ook al gaat dit laatste personeelslid zelf in bijambt fungeren in het onderwijs voor sociale promotie, aldus de verantwoording.

De Vlaamse Executieve ten slotte dient eveneens een amendement in (Stuk 470 (1990-1991) — Nr. 2) dat ertoe strekt een § 6 toe te voegen luidend als volgt : „§ 6. De bepalingen van dit artikel gelden niet wanneer het de vervanging betreft van een vast benoemd personeelslid dat in loopbaanonderbreking is, wanneer de vervanging gebeurt door een volledig uitkeringsgerechtigde werkloze of een daarmee gelijkgestelde”.

De verantwoording stelt dat de wetgeving omtrent loopbaanonderbreking gedeeltelijk nationaal is geregeld wat de uitbetaling van de onderbrekingsuitkering betreft. Een wezenlijke voorwaarde daartoe is dat de vervanging gebeurt door een uitkeringsgerechtigde werkloze. Deze heeft niet noodzakelijk reeds diensten verstrekt in het onderwijs.

Met betrekking tot het amendement van de heer W. Taelman C.S. op § 1 pleit de Gemeenschapsminister voor de vrije keuze van de inrichtende machten. De inrichtende machten nemen ter zake hun verantwoordelijkheid op. Een door hen voldoende geacht bekwaamheidsbewijs is dus valabel. Het al dan niet voorrang geven aan een titel behoort dus tot hun autonomie. De Gemeenschapsminister breekt een lans voor een principiële optie van vertrouwen in de lokale autonomie. De optie leidt tot een vergroting in het keuzeveld. Hij is ervan overtuigd dat de inrichtende machten de beste kandidaat zullen kiezen. Het onderscheid tussen vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs is zowel formeel als reëel.

De indiener van het amendement vreest dat men zich bij de lokale autonomie vooral zal laten leiden door een keuze voor mensen van de eigen gemeente. De overige zaken zullen over het hoofd worden gezien.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de voorrangsbepaling van het laatste lid van § 1 wel rekening houdt met de notie vereist en voldoende geacht in hun vak. Er is dus een beperking van de voorrang voor de mensen met een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs tot het vak waarin ze met een voldoende titel gefunctioneerd hebben.

Een ander lid oordeelt dat de inrichtende machten voldoende gezond verstand hebben om de beste leerkrachten aan te stellen. Slechte aanstellingen zijn immers schadelijk voor de instelling.

Een lid pleit voor professionalisering vanuit de vrijheidsgedachte. Indien die voorrang wordt gerespecteerd dan creëert men een grotere vrijheid op termijn in hoofde van de personen die door professionelen zijn gevormd. Dit is zeer belangrijk.

De Gemeenschapsminister herhaalt zijn pleidooi voor deregulering. Hij heeft vertrouwen in een juiste keuze door de inrichtende machten.

Een ander lid vraagt te informatieven titel of men de gepresteerde diensten niet moet vermenigvuldigen met de factor 1,2 terwijl dit bij de dienstanciënniteit wel nodig is. Het lid vreest een aantal fouten.

De Gemeenschapsminister stelt dat de vermenigvuldiging met 1,2 van tijdelijke diensten noodzakelijk is :

— tijdelijke : enkel de effectief gepresteerde diensten, 10 maanden, dus $300 \text{ dagen} \times 1,2 = 360 \text{ dagen}$;

— vast benoemde : al de diensten gedurende ononderbroken periode, $12 \text{ m} \times 30 = 360 \text{ dagen}$.

Mocht men de tijdelijke diensten niet vermenigvuldigen met 1,2 dan zou een personeelslid dat later vast benoemd wordt dan een collega, met nochtans een gelijk aantal gepresteerde dagen steeds worden gediscrimineerd. Dit is van belang bij latere vaststelling van boventalligheid.

Dit geldt uiteraard niet voor de voorrang waar het de discussie betreft tussen tijdelijken onderling.

De Gemeenschapsminister beaamt de twee amendementen ingediend door de heer E. Baldewijns c.s. Wel vraagt hij de verwerping van het amendement van de heer G. Janzegers c.s. op § 1. Dit amendement heeft immers betrekking op het ganse statuut van een parlements lid. Hier wordt enkel het statuut van het onderwijzend personeel besproken. De geciteerde brief van de nationale Minister van Openbaar Ambt heeft hij aan de ARGO toegestuurd. De interpretatie van Minister Langendries volstaat.

Een lid concludeert dat de eedaflegging als parlements lid dus niet automatisch het ontslag uit een betrekking in het Gemeenschapsonderwijs tot gevolg heeft.

Een ander lid informeert of artikel 21 ook betrekking heeft op het administratief personeel. Men signaleert immers een mogelijke discriminatie van de personeelsleden uit het administratieve kader die als contractuelen in de SABMO's een zekere anciënniteit hebben verworven.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat deze problematiek bij de overgangsbepalingen zal worden geregeld.

Het amendement van de heer G. Janzegers c.s. op § 1 en dit van de heer Van Durme op § 2 worden ingetrokken.

Het amendement van de heer W. Taelman c.s. wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3 en dit van de heer G. Janzegers c.s. op § 1 met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

De twee amendementen van de heer E. Baldewijns c.s. en het amendement van de Vlaamse Executieve worden telkens met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Vervolgens wordt het aldus gewijzigde artikel 21 met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 22

Dit artikel regelt de beoordelingsprocedure op basis van een gemotiveerd beoordelingsverslag en de gevolgen ervan.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat dit een novum is in het statuut. De rechten van het personeel worden bij de evaluatie gewaarborgd. Voor de beoordeling van de godsdienstleraars wordt uiteraard de autoriteit van afgevaardigden van de betrokken godsdienst gerespecteerd.

Een lid vraagt of de inspectie en de begeleiding een rol spelen bij de beoordeling.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de ARGO dat zelf bepaalt. Hij verwijst hier naar artikel 32 van het ARGO-decreet dat de centrale raad de meest ruime bevoegdheid geeft inzake de oprichting van eigen pedagogische begeleidingsdiensten. De ARGO bepaalt ook de opdracht en de wijze van werken van deze pedagogische begeleidingsdiensten. Het is evident dat zij zullen worden ingeschakeld voor controle.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 23

Het artikel bepaalt de modaliteiten voor het beëindigen van de tijdelijke aanstelling.

De Gemeenschapsminister wijst op de belangrijke paragraaf 2. Een niet-heraanstelling bij de aanvang van het nieuwe schooljaar moet worden gemotiveerd.

Een lid vraagt een verduidelijking inzake de Sociaal-Medische Rijksdienst. Moet dit niet de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) zijn ?

De Gemeenschapsminister verklaart dat de term „Sociaal-Medische Rijksdienst” de juridisch juiste term is. Hij voegt er nog aan toe dat deze instelling nationaal is gebleven. Het is de Vlaamse decreetgever niet toegestaan volgens het advies van de Raad van State deze dienst naar eigen inzichten te valoriseren. Bij een volgende grondwetsherziening moet deze anomalie worden weggewerkt.

Een ander lid verwijst naar littera b) waarin staat „uiterlijk op het einde van het schooljaar”. Is dit 30 juni of 31 augustus ?

De Gemeenschapsminister verklaart dat het personeelslid in dienst is tot 30 juni. Anderzijds duurt een schooljaar wel tot 31 augustus.

De andere vragen van hetzelfde lid naar het „laten gelden” van dagen waarop men eigenlijk niet heeft gewerkt of naar het recht op werkloosheidsuitkering voor deze dagen zijn dus niet meer relevant. Een lid wenst te weten of de tijdelijke aangestelden worden betaald in 10/10 of 12/12, als het schooljaar loopt tot eind augustus.

De Gemeenschapsminister verstrekt volgende verduidelijkingen. De uitbetaling van de personeelsleden in het onderwys met uitzondering van het meesters-, vak- en dienstpersoneel gebeurt steeds op de laatste werkdag van de maand.

Vast benoemde personeelsleden — en erkende — ontvangen iedere maand de wedde- of weddetoelage a rato van hun opdracht (full-time, deeltijds.. .)

Tijdelijke personeelsleden worden zoals de vastbenoemden elke maand uitbetaald a rato van hun opdracht. Tijdens de maanden juli en augustus ontvangen zij een uitgestelde bezoldiging. De berekening gebeurt als volgt.

Eind juli wordt de periode van september tot december van het jaar daarvoor herzien. Het verschil tussen uitbetaling in twaalfden naar tienden wordt uitbetaald.

Eind augustus wordt de herziening van 12den naar 10den uitbetaald voor de periode januari tot juni.

Bijvoorbeeld : schooljaar 1990-1992.

Eind juli 1991 — herziening september tot december 1990.

Eind augustus 1991 — herziening januari tot juni 1991.

Een ad-interim opdracht wordt steeds per dag uitbetaald. Voor juli en augustus geldt eveneens de uitgestelde bezoldiging.

De Gemeenschapsminister preciseert dat tot voor het schooljaar 1982-1983 de tijdelijken in tienden werden uitbetaald.

Tijdens de maanden juli en augustus hadden deze personeelsleden zogezegd geen inkomen. Het was reeds uitbetaald.

Om deze periode te overbruggen werd bijgevolg het systeem van uitgestelde bezoldiging ingevoerd.

Ter stemming gelegd wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Artikel 24

Dit artikel betreft het ontslag om dringende redenen en de procedure ervan. Het arbeidsrecht was hierbij inspirerend, zodat het beroep niet opschortend is.

Alhoewel de beroepsprocedure voorzien in artikel 62 van toepassing is, betekent dit niet dat het ontslag niet onmiddellijk zou ingaan.

De Gemeenschapsminister verklaart dat bij vernietiging van het ontslag door de raad van beroep de ARGO aansprakelijk zal kunnen worden gesteld voor schadevergoeding en gederfd loon. De overheid kan hierbij niet tussenkomen. Het personeelslid verwerft dus geen recht op loon ten aanzien van de overheid voor deze periode.

Mevrouw A. Leysen en de heren E. Baldewijns, W. Taelman, F. Sarens, W. Seeuws en R. Van Hooland (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) dienen een amendement in ertoe strekkende — naar analogie met artikel 26, § 2 — de dienstperiode voorafgaand aan het ontslag om dringende redenen niet in aanmerking te nemen voor de berekening van de dienstancienniteit. Ontslag om dringende redenen moet voor het betrokken personeelslid dezelfde gevolgen hebben als het ontslag na een beoordeling „onvoldoende”.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Artikel 25

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 26

Dit artikel regelt het ontslag bij de beoordeling „onvoldoende”. Ook hier is er een aparte regeling voor de godsdienstleerkrachten.

Een lid wijst erop dat het ontwerp van decreet voorziet in de mogelijkheid voor het ontslagen personeelslid om van een werkloosheidsuitkering te kunnen genieten. Hoe en welke instantie maakt hiertoe het „ontslagbewijs” ? Houdt dit niet het gevaar in dat zij door de RVA worden gesanctioneerd, bijvoorbeeld met een uitsluiting gedurende een bepaalde periode.

De Gemeenschapsminister bevestigt dat deze personeelsleden, net zoals de werknemers in de privé-sector, uiteraard dit risico lopen.

Met een tekstcorrectie wordt in het tweede lid van § 2 geschreven „bij tijdelijke aanstelling bij het lokale bestuursorgaan van de instelling.”

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 27

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 28

Inzake de weerslag op stabiliteit op 1 september volgend op de oproep is de verschuiving van de tellingsdatum naar 1 februari een interessant gegeven voor een vroegtijdige beoordeling.

Een lid vraagt uitleg bij § 6 waarin vermeld staat dat de situatie op de arbeidsmarkt bepalend kan zijn voor het al of niet vast benoemen van bepaalde personeelsleden. Hoe ziet de Gemeenschapsminister dit ?

De Gemeenschapsminister verklaart dat deze paragraaf de Vlaamse Executieve een niet onbelangrijke macht toespeelt. Ze is echter noodzakelijk om een gezond beleid te kunnen voeren. Voor bepaalde categorieën van leerkrachten waarvan er te veel zijn op de arbeidsmarkt, moet men voorzichtig zijn wat de vaste benoeming betreft. Dit zou budgettaire consequenties kunnen hebben die onhoudbaar zijn. Op het gevaar af van discriminatie, zijn deze maatregelen toch noodzakelijk om in de toekomst problemen te voorkomen. Men kan al deze mensen niet in hun functie behouden of reïncorporeren. Op dit ogenblik zijn er 1700 personen ter beschikking gesteld die niet kunnen worden gereïncorporated.

De Gemeenschapsminister verzekert dat met deze bevoegdheid niet lichtzinnig zal worden omgesprongen. De overheid moet toch ten opzichte van een inkrimpende arbeidsmarkt een regulerende rol kunnen spelen.

Een lid meent dat men dan ook de opleidingen die leiden tot deze categorieën boventalligen niet langer ongeremd moet laten inrichten. Dit is misleidend ten aanzien van de toekomstige afgestudeerden.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de arbeidsmarkt zichzelf ook voor een stuk reguleert — weliswaar met een tijdsverschil — als men merkt dat in bepaalde onderwijssegmenten nog weinig toekomst is.

Het creëren van duizenden werkloze leerkrachten moet worden vermeden. Dit kan de herwaardering van het ambt zeker niet ten goede komen.

Artikel 28 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 29

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 30

De Gemeenschapsminister verklaart dat het een bewuste optie is de mutatie enkel mogelijk te maken in de wervingsambten. Voor de selectie en bevorderingsambten moet de stabiliteit de regel zijn.

Een lid vraagt of ook een permutatie tussen twee instellingshoofden waarmee de lokale raden akkoord gaan, absoluut onmogelijk is. Dit zou ook in het belang van de instellingen kunnen zijn. Dit mag toch niet uitgesloten zijn.

De Gemeenschapsminister verwijst naar de artikelen 93 en 94 van het ontwerp van decreet waarbij de centrale raad jaarlijks toch enkele mutaties in wervings-, selectie- en bevorderingsambten kan toestaan omwille van familiale of sociale redenen. Verder hebben de titularissen van een wervings- en selectieambt, voor zover ze vast benoemd zijn op 1 januari 1991, recht op één mutatie gedurende het verdere verloop van hun loopbaan. Dit neemt niet weg dat de beleidslijn voor de selectie- en bevorderingsambten de stabiliteit is. Dit is een pedagogische optie.

Een lid betreurt dat het beperken van de mutaties ook voor gevolg heeft dat de eventuele verkorting van de arbeidsweg wordt bemoeilijkt. Dit is in tijden van file rijden een ongewenst neveneffect.

Een ander lid meent dat de poort tot misbruiken, die zich in het verleden zeer vaak voordeden, best gesloten blijft.

De Gemeenschapsminister verwijst naar het politieke akkoord en naar de vele ongunstige ervaringen in het verleden. Het was nodig de ongebreidelde mutatiedrang aan banden te leggen mits de mogelijkheid om sociale correcties aan te brengen, behouden bleef.

Een lid meent dat mutatie niet enkel als absoluut recht in hoofde van de leerkracht moet worden gezien. Het kan ook als element in het kader van de dynamiek van een school worden bekeken en op die grond worden geweigerd.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 31

Op dit artikel ligt een amendement voor van de heer W. Taelman c.s. (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) om het eerste lid in fine als volgt te vervolledigen : „en voor zover het, wanneer het gaat om een kandidaat van buiten de scholengroep, niet bij benoeming werd toegewezen”.

De indieners zijn van oordeel dat het huidige artikel 31 niet conform is aan punt 4. 3. en 4.4. van het politiek akkoord. Dit houdt in dat de „mutatiemogelijkheid geen voorrang heeft op de benoeming tenzij het een kandidaat betreft van dezelfde scholengroep”.

Bij reffectatie en wedertewerkstelling dient de schoolraad weliswaar autonoom te kiezen in een bepaalde volgorde met name eerst binnen de eigen scholengroep, dan binnen de zone van meer scholengroepen en pas dan buiten voornoemde zone.

De Gemeenschapsminister acht dit een nodeloze complicatie. Hij verklaart dat de basislijn van het politiek akkoord toch de autonomie van de lokale raden is.

Wat de indieners van het amendement beogen kan, maar het is niet noodzakelijk daarvoor de tekst te wijzigen.

Een lid verklaart dat het niet duidelijk is wat het amendement precies beoogt. Zij meent dat het amendement niet relevant is.

De Gemeenschapsminister verklaart dat er geen hiërarchie wordt ingebouwd in de keuze. De schoolraad kiest autonoom, maar moet zich wel houden aan de verplichting van eventuele toewijzing door reffectatie of wedertewerkstelling.

Dit artikel wijkt niet af van het politiek akkoord. Ter stemming gelegd wordt dit amendement verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Een lid wijst erop dat een reffectatie zeer dysfunctioneel kan zijn en eigenlijk haaks staat op de autonomie en responsabilisering van de schoolraad.

De Gemeenschapsminister wijst op het budgettaire imperaatief. Men moet de 1700 leerkrachten op de reffectatielijst betalen zonder dat ze presteren. De Gemeenschapsminister verwijst in dit verband naar de mogelijkheid geboden in artikel 28, § 6 om in de toekomst de lijst van gereffecteerden binnen de perken te houden.

Verder zal bij de budgetcontrole worden onderzocht of de grote reserve aan leerkrachten op de reffectatielijst niet aan het werk kan worden gesteld. De Gemeenschapsminister geeft een overzicht van het aantal ter beschikking gestelden (bijlage 3).

Ter stemming gelegd wordt het artikel aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 32

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 33

Een lid vraagt of de voordracht voor mutatie van één kandidaat door de lokale schoolraad een beslissing is van meerderheid tegen minderheid of is er consensus nodig.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het de bedoeling is te streven naar consensus doch er moet wel een beslissing worden genomen.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 34

Op dit artikel ligt een amendement voor van mevrouw A. Leysen en de heren E. Baldewijns, F. Sarens, W. Seeuws en R. Van Hooland (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) ertoe strekkend een tweede lid toe te voegen aan § 2, luidend als volgt : „De diensten die vóór deze mutatie gepresteerd werden in hetzelfde ambt worden gelijkgesteld met diensten gepresteerd in het Gemeenschapsonderwijs.“.

Deze aanvulling is noodzakelijk. Wordt dit amendement niet aangenomen dan betekent dit dat wanneer iemand mu-teert van een ander net naar het Gemeenschapsonderwijs hij terug start met nul jaren dienstanciënniteit. Het heeft geen zin in deze vorm van een mutatiemogelijkheid te voorzien als die niet interessant is voor de betrokkenen, omdat men een aantal dienstjaren pecuniair niet kan valoriseren.

De Gemeenschapsminister verklaart dit amendement als verduidelijking te kunnen aanvaarden. Het amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen. Het artikel wordt met 10 stemmen bij drie onthoudingen aangenomen.

Artikel 35

Er is een amendement van de heer W. Taelman C.S. (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) ertoe strekkende sub 2° de volgende tekst toe te voegen „door een personeelslid behorend tot de eigen zone van scholengroepen“.

De Gemeenschapsminister overtuigt het lid ervan dat dit amendement overbodig is. Het amendement wordt ingetrokken. Ter stemming gelegd wordt dit artikel eenparig aangenomen.

Artikel 36

Op dit artikel ligt een amendement voor van mevrouw A. Leysen en de heren E. Baldewijns, W. Seeuws, Jos Bosmans en R. Van Hooland (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) dat ertoe strekt in § 1 sub 5° de leeftijdsgrens van 50 jaar voor een vaste benoeming te laten wegvallen omwille van de flexibiliteit in de beroepsloopbaan. De grens van 50 jaar is kunstmatig.

De Gemeenschapsminister verklaart dat deze leeftijdsgrens was ingegeven door budgettaire redenen, omdat men aldus vaste benoemingen creëert die problematisch worden. De Gemeenschapsminister verklaart in te zien dat iemand na een carrière in het bedrijfsleven nog een zeer valabele inbreng kan hebben in het onderwijs. Hij wenst tegemoet te komen aan de zorg verwoord in het amendement.

Ter stemming gelegd worden dit amendement alsook het aldus gewijzigde artikel eenparig aangenomen.

Artikel 37

De heer W. Taelman c.s. wenst in § 3 te preciseren dat een vaste benoeming niet wordt toegekend op 1 januari indien de betrekking op deze datum niet meer of slechts voor een deel vacant is (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2).

De Gemeenschapsminister verwijst hiervoor naar artikel 28, § 6 waarin staat dat de Executieve de vaste benoeming afhankelijk maakt van een onderwijsopdracht waarvan zij het minimum bepaalt. De indiener verklaart daarop zijn amendement in te trekken.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 38

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 39

Op het tweede lid wordt een amendement ingediend om de woorden „benoemd worden” te vervangen door de woorden „een definitieve aanwijzing bekomen bij”. Dit is een amendement van mevrouw A. Leysen en de heren E. Baldewijns, F. Sarens, W. Seeuws en R. Van Hooland (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2). Hierdoor wordt de tekst van § 2 eensluidend gemaakt met § 1.

De Gemeenschapsminister stemt met dit amendement in.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden eenparig aangenomen.

Artikelen 40 en 41

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 42

De Gemeenschapsminister wijst op het belang van dit artikel.

Er is voortaan een proeftijd voor een selectie- of bevorderingsambt.

De hypothese „indien de betrekking niet reeds door mutatie is toegewezen” verwijst naar de uitzonderingen opgenomen in de artikelen 93 en 94.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 43 tot 47

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 48

Er ontstaat discussie over de notie „volledig effectief gepresteerd schooljaar”.

Om discussie te vermijden stelt de heer W. Taelman c.s. bij amendement voor dat de proeftijd zou aanvangen op 1 januari en zou lopen tot 1 januari van het volgend jaar, dit om te beletten dat de proeftijd wordt afgesloten op 30 juni van het daaropvolgende jaar (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2).

De Commissie is het er over eens dat de proeftijd zeker een vol jaar moet bedragen. De tekst is duidelijk „een volledig en effectief gepresteerd schooljaar”. In feite kan het anderhalf jaar zijn. Mits deze verklaring in het verslag trekt het lid zijn amendement in.

Op vraag van een lid wordt nog verduidelijkt dat in geval van langdurige ziekte de proefperiode wordt verlengd. Dit is niet het geval met zwangerschapsverlof omdat dit gelijk staat met gepresteerde dienst.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 49

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 50

De heer W. Taelman C.S. stelt voor in § 1 in te lassen „of van het instellingshoofd indien er geen lokaal bestuursorgaan is” (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2). Zijn motivering luidt dat het niet zo is, dat het advies wordt verleend ofwel door het lokaal bestuursorgaan ofwel door het inrichtingshoofd.

De Commissie stemt unaniem met deze aanpassing in en neemt het artikel eenparig aan.

Artikelen 51 tot 60

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 61

Op dit artikel ligt een amendement voor van de heer W. Taelman C.S. om in fine van § 1 toe te voegen : „Indien de instemming aan de ARGO niet betekend wordt binnen een termijn van 30 dagen impliceert dit dat de bevoegde instantie haar goedkeuring hecht aan de voorgestelde tuchtstraf.” (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) om te beletten dat een tuchtvoorstel wordt geblokkeerd.

De Gemeenschapsminister verklaart dat dit niet kan. De tuchtstraf is de zaak van de hoofden van de eredienst. Bij moeilijkheden kan de godsdienstleraar preventief worden geschorst bij wijze van bewarende maatregel.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat, ofschoon de godsdienstleraars van hun eigen autoriteit afhangen, zij toch niet helemaal buiten het algemeen geldende statuut kunnen vallen. Hij verklaart er zich voorstander van dat deze leraars kunnen worden gevat door preventieve maatregelen.

De heer Taelman trekt hierop zijn amendement bij dit artikel in.

Op vraag van een lid bevestigt de Gemeenschapsminister dat, waarschijnlijk bij decreet, en ter afronding van dit statuut, nog een aantal aspecten concreet dienen te worden geregeld. Dit zijn respectievelijk de maatregelen ter evaluatie van de leerkrachten, de maatregelen van orde en de tuchtmaatregelen. Afzonderlijk voor het geheel dient dan nog de terbeschikkingstelling te worden geregeld.

Het is de intentie van de Gemeenschapsminister dit nog vóór het reces te regelen.

Artikel 61 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 62

Bij dit artikel ligt een amendement voor van de heer W. Taelman c.s. (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2). Het strekt ertoe voor de tuchtstraffen een indiening tot beroep te voorzien tegen de beslissing van de centrale raad in.

Zoals het artikel nu is geformuleerd is er slechts één eerste aanleg wat niet conform is aan het politiek akkoord.

De Gemeenschapsminister geeft volgende verduidelijking.

De procedure bij tuchtmaatregelen zit vervat zowel in het ontwerp van decreet als in het ontwerp van uitvoeringsbesluit. Het initiatiefrecht behoort de lokale entiteiten toe. Zij delen dit mee aan de administratie (ambtenaar-generaal) en aan het personeelslid. De ambtenaar-generaal doet een onderzoek naar de gegrondheid waarbij het personeelslid wordt gehoord. Indien het voorstel gegrond is, doet hij een voorstel tot tuchtsanctie. Het personeelslid moet dit ondertekenen. Nu zijn er twee mogelijkheden.

1. Het personeelslid tekent geen beroep aan bij de raad van beroep. Dan wordt de voorgestelde tuchtsanctie door de raad van beroep zonder enige procedure uitgesproken.

2. Het personeelslid tekent beroep aan tegen het voorstel. Dan is er een procedure van beroep tegen maatregel. Dus er wordt beroep ingesteld tegen het voorstel van tuchtsanctie in eerste aanleg. In dit geval is er in eerste aanleg geen tuchtspraak.

Ingevolge deze verklaring van de Gemeenschapsminister trekt de heer W. Taelman zijn amendement in.

Een tweede amendement op dit artikel is van de hand van de heer Van Durme c.s. (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2). Het strekt ertoe in § 3 ook de centrale raad het initiatiefrecht te geven tot tuchtstraffen voor de instellingshoofden gezien het belang van hun functie.

De Gemeenschapsminister vraagt dit amendement te verwerpen. De betekenis is zo dat de autonomie op lokaal vlak moet spelen. Enkel als er geen schoolraad is, bijvoorbeeld PMS-centra, moet de centrale raad optreden. Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen. Het artikel wordt goedgekeurd met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 63 tot 66

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 67

Met betrekking tot het artikel 67, § 1 laatste zin wijst de Gemeenschapsminister erop dat dit impliceert dat het personeelslid reffectatievrij is.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 68 tot 70

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 71

Op de vraag van een lid waarom in het Gemeenschapsonderwijs de term raad van beroep wordt gehanteerd en waar-

om in het gesubsidieerd onderwijs sprake is van kamer van beroep, antwoordt de Gemeenschapsminister dat dit onderscheid nuttig is om verwarring te voorkomen. In het Gemeenschapsonderwijs is er daarenboven slechts één raad. In het gesubsidieerd onderwijs zijn er verschillende kamers.

Artikelen 72 tot 85

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt. Zij worden eenparig aangenomen.

Artikel 86

De Gemeenschapsminister benadrukt bij punt 7 dat de bezoldiging van de effectief geleverde prestaties tijdens de benoeming op de tijdelijke aanstelling blijft verworven.

Gelet op het artikel 55 van het ARGO-decreet valt deze bezoldiging evenwel niet ten laste van de Vlaamse Gemeenschap. De voor die periode betaalde bezoldiging wordt door de Vlaamse Gemeenschap teruggevorderd van de ARGO. Ook voor de geldelijke en administratieve loopbaan is deze aldus vernietigde periode niet tegenstelbaar aan de Vlaamse Gemeenschap.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 87 tot 89

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt. Zij worden eenparig aangenomen.

Artikel 90

De heren E. Baldewijns, F. Sarens, W. Seeuws, mevrouw A. Leysen en de heer R. Van Hooland dienen bij dit artikel een amendement in (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) dat ertoe strekt de woorden „... tien ononderbroken kandidaturen.. .” te vervangen door de woorden „... in de periode vanaf 30 juni 1975 tot en met 30 juni 1990 tien kandidaturen ingediend hebben ...”.

Zij zijn immers van mening dat personeelsleden niet mogen worden gehinderd in hun verdere loopbaan omdat zij toevalig enkele jaren, om welke reden ook, niet kandideerden voor een betrekking in het Gemeenschapsonderwijs. Dit geldt mutatis mutandis eveneens voor het amendement bij artikel 92.

Een iets verdergaand amendement wordt ingediend door de heer A. Laridon (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2), die voorstelt in paragraaf 1 op de vijfde lijn het woord „ononderbroken” te schrappen. De eis van tien ononderbroken kandidaturen lijkt voor de indiener onredelijk. Er kan altijd een verantwoorde reden zijn waarbij de kandidaat eens een kandidatuur heeft overgeslagen. Daarom lijkt het hem voldoende dat er in het totaal tien kandidaturen werden ingediend.

De Gemeenschapsminister kan niet instemmen met dit laatste amendement, maar wel met het amendement dat de periode tot 15 jaar verlengt. Hieruit blijkt immers voldoende, aldus de Gemeenschapsminister, dat men 15 jaar grotendeels ter beschikking heeft gestaan.

Het amendement van de heer E. Baldewijns c.s. wordt eenparig aangenomen.

De heer A. Laridon stelt vervolgens voor het derde lid van paragraaf 1 te schrappen (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2). De indiener meent dat de absolute prioriteit van personeels-

leden die op 30 juni 1990 zevenhonderdtwintig dagen dienstanciënniteit hebben in het Gemeenschapsonderwijs en daarboven tien kandidaturen hebben ingediend voor een groot stuk wordt afgezwakt door de tekst van bovenvermeld lid. Daarom dit voorstel tot schrapping.

De amendementen van de heer A. Laridon bij de paragrafen 1 en 3 worden verworpen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen. Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 91

De heer A. Laridon stelt voor dit artikel weg te laten (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2).

Hij verantwoordt zijn amendement als volgt. Deze tekst betekent niet alleen een afbreuk van de rechten van de super-prioritair, maar er ontstaat ook een discriminatie tussen alle tijdelijken die vóór 1 september 1988 in dienst waren en door een loutere toevalligheid het schooljaar 1990-1991 niet hebben gefungeerd of in de periode van 1 september 1990 tot en met 31 maart 1991 geen 98 dagen dienst hebben.

De Gemeenschapsminister meent dat voor de bedoelde aangelegenheid alleen diensten in aanmerking kunnen worden genomen gepresteerd na 1 september 1988. Hij vraagt de verwerping van het amendement.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen. Het ongewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Artikel 92

Bij dit artikel dient de heer A. Laridon een gelijkaardig amendement (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2) in als bij artikel 90, ertoe strekkend het woord „ononderbroken” te schrappen. Zijn argumentatie is dezelfde.

Om dezelfde redenen als bij artikel 90 vraagt de Gemeenschapsminister het amendement te verwerpen, wat gebeurt met eenparigheid van stemmen. Een amendement van de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen, de heren F. Sarens, W. Seeuws en R. Van Hooland dat ertoe strekt de woorden „op 1 januari 1991” te vervangen door „... in de periode vanaf 1 januari 1976 tot en met 1 januari 1991 . . .” en het woord „ononderbroken” weg te laten (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2), wordt om dezelfde reden als vermeld bij artikel 90, eenparig aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 93 en 94

Bij deze artikelen zijn geen opmerkingen. Ze worden eenparig aangenomen.

Artikel 95 (nieuw)

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen en de heren F. Sarens, W. Seeuws en R. Van Hooland wordt een amendement ingediend ertoe strekkend bij de overgangsbepalingen een nieuw artikel in te voegen dat luidt als volgt :

„De in een wervings-, selectie- of bevorderingsambt vast benoemde personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet een tijdelijke aanwijzing hebben in één voltijdse vacante betrekking van het ambt waarvoor

zij vast benoemd zijn, kunnen op eigen verzoek en mits een gunstig advies van het betrokken lokale bestuursorgaan aan de instelling waarin zij deze betrekking waarnemen met ingang van 1 april 1991 een definitieve aanwijzing verkrijgen.

De centrale raad bepaalt de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan dit artikel.

De personeelsleden die op deze wijze een definitieve aanwijzing verkregen kunnen daarna geen gebruik meer maken van het eenmalig mutatierecht zoals voorzien in artikel 94 van dit decreet .”.

De indieners zijn van mening dat deze overgangsbepaling nodig is om de continuïteit van het personeel aan een instelling maximaal te bewerkstelligen. Door de laatste zin van dit voorgestelde artikel wordt misbruik uitgesloten.

De Gemeenschapsminister kan instemmen met de intentie en de vormgeving van dit amendement. De continuïteit wordt hierdoor maximaal mogelijk gemaakt.

Het amendement wordt eenparig aangenomen als tekst voor een nieuw artikel 95.

Het amendement van de heer W. Van Durme c.s. heeft dezelfde redactie en is hiermee tevens opgevangen (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2). Het oorspronkelijke artikel 95 wordt dan vernummerd naar artikel 96 in de tekst aangenomen door de Commissie.

Artikel 95 (nieuw artikel 96)

Een lid vindt dat de hele problematiek van de onderwijsmensen in de Bondsrepubliek zo omvangrijk en delicaat is, dat dit moeilijk te regelen valt binnen het bestek van één enkel artikel. Zou het niet aangewezen zijn dit probleem in een goed overdacht afzonderlijk decreet te regelen ?

De Gemeenschapsminister geeft toe dat het lijkt of men hier een blanco cheque aan de Executieve zou geven.

Samen met de Franstalige onderwijssector wordt nu een gesprek aangevat met de Minister van Landsverdediging om de hele operatie voor de verhuis uit de Bondsrepubliek voor te bereiden. Dit kan pas starten ten vroegste in 1992 en zal verscheidene jaren duren. De bedoeling van de tekst van dit artikel is — aldus de Gemeenschapsminister — om werkelijk gewapend te zijn, als men ondertussen zou dienen in te grijpen.

Het betrokken lid blijft bij zijn standpunt dat heel deze problematiek in een apart decreet moet worden opgenomen.

De Gemeenschapsminister belooft de Commissie vooraf inzage te geven van een ontwerp van besluit in uitvoering van dit artikel. Artikel 95 (nieuw artikel 96) wordt aangenomen met 10 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

Artikel 96 (nieuw artikel 97)

De heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen, de heren F. Sarens, W. Seeuws en R. Van Hooland, dienen een amendement in ertoe strekkend een § 2 toe te voegen luidend als volgt : „§ 2 Voor de vaststelling van de voorrang voor het administratief personeel komen de diensten gepresteerd als contractuele in aanmerking.” (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 2).

De indieners menen dat de diensten van de contractuele administratieve personeelsleden moeten worden gelijkgesteld met de diensten gepresteerd als tijdelijke.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

De Vlaamse Executieve dient vervolgens eveneens een amendement (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 3) in teneinde aan de oorspronkelijke tekst volgende paragrafen toe te voegen :

„§ 2. De personeelsleden die wensen gebruik te maken van de bepalingen in § 1 dienen in het bezit te zijn van de bekwaamheidsbewijzen vereist voor het administratief personeel vastgelegd door de Vlaamse Executieve.

§ 3. De benoeming kan slechts opgesteld worden voor de betrekking waarvan de opdracht die rekening houdende met de rationalisatie- en omkaderingsnormen, een waarborg biedt inzake stabiliteit van de betrekking na 1 september 1991.

§ 4. De maatregel van § 1 is alleen van toepassing op personeelsleden die nog over geen enkele vaste benoeming beschikken in het onderwijs of een administratie.

§ 5. De dienstanciënniteit bedoeld in dit artikel wordt berekend overeenkomstig artikel 4 van dit decreet. In afwijking van de bepalingen van artikel 4 wordt niet met 1, 2 vermenigvuldigd en is punt c) niet van toepassing.”

De Gemeenschapsminister verantwoordt zijn amendement als volgt. Dit is een technisch amendement dat moet toelaten om bij de uitvoering van dit artikel interpretatieproblemen en procedures bij de Raad van State te vermijden.

Er werd naar een analogie gestreefd met het artikel 188 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 waarbij voorzien werd in een eenmalige benoemingsmogelijkheid bij overgangsmaatregelen in het buitengewoon onderwijs.

Het amendement wordt eenparig aangenomen. De paragrafen worden als volgt genummerd : de oorspronkelijke tekst van het artikel wordt § 1. Het amendement van de commissieleden wordt § 2 en de toegevoegde paragrafen van de Executieve, worden vernummerd naar paragrafen 3, 4, 5 en 6.

Artikel 97 (nieuw artikel 98) en artikel 98 (nieuw artikel 99)

Deze artikelen worden ongewijzigd en eenparig aangenomen.

Artikel 99 (nieuw artikel 100)

Door de heer E. Baldewijns, mevrouw A. Leysen, de heren F. Sarens, W. Seeuws en R. Van Hooland wordt een amendement ingediend ertoe strekkend de verwijzing naar artikel 91 weg te laten en in fine van de tekst de volgende woorden toe te voegen „... of van het koninklijk besluit van 27 juli 1979” (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 3).

De indieners menen dat verwijzing naar artikel 91 overbodig is en de toevoeging is noodzakelijk om de regeling ook toepasbaar te maken op de personeelsleden van de PMS-centra.

Dit amendement, alsmede het aldus gewijzigde artikel, worden eenparig aangenomen.

Artikel 100 (nieuw artikel 101)

De Vlaamse Executieve dient bij dit artikel een amendement (Stuk 470 (1990-1991) – Nr. 3) in ertoe strekkend in artikel 100, § 2, 2° tussen de woorden „1 januari 1990” en „; wat evenwel het personeel” de woorden „en met uitzon-

dering van artikel 20 voor wat betreft de personeelsleden van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en het onderwijs voor sociale promotie” in te voegen.

De Gemeenschapsminister verantwoordt dit amendement als volgt. In afwachting dat de bekwaamheidsbewijzen voor deze personeelsleden worden vastgelegd, moet het genoemde artikel 20 uitwerking blijven hebben.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

Artikel 101 (nieuw artikel 102)

Op vraag van een lid deelt de Gemeenschapsminister mee dat wat het hoger kunstonderwijs en in het algemeen het HOLT betreft, een aparte regeling dient uitgewerkt. Het overleg is ter zake aan de gang. Tot zolang er voor deze onderwijssectoren geen specifieke regeling van kracht is, is voorliggend decreet van toepassing. Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 102 (nieuw artikel 103)

De Gemeenschapsminister stelt een tekstverbetering voor. De woorden „in deze onderwijsnetten” zijn overbodig en kunnen beter worden weggelaten. De Commissie gaat hiermee eenparig akkoord, alsook met het aldus verbeterde artikel.

Artikel 103 (nieuw artikel 104)

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

III. EINDSTEMMING

Het aldus gewijzigde en geamendeerde ontwerp van decreet wordt aangenomen met 10 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

De Verslaggevers,

E. BALDEWIJNS

F. SARENS

De Voorzitter,

A. SCHELLENS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK 1****Algemene bepalingen en definitie****Artikel 1**

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 59bis, § 2, 2° van de Grondwet.

Het kan worden aangehaald als het decreet rechtspositie personeelsleden Gemeenschapsonderwijs.

Artikel 2

§ 1. Dit decreet is van toepassing op de volgende personeelscategorieën :

- het bestuurs- en onderwijzend personeel met inbegrip van de godsdienstleerkrachten ;
- het opvoedend hulppersoneel ;
- het paramedisch en sociaal personeel ;
- het psychologisch en medisch personeel ;
- het technisch personeel ;
- het administratief personeel ;
- het personeel van de pedagogische begeleidingsdiensten ;
- het statutair meesters-, vak- en dienstpersoneel die door de ARGO tewerkgesteld worden in :
 - de instellingen van elk voorschools, lager, secundair en hoger onderwijs van het korte type en van de tweede en de derde graad, in welke vorm ook ;
 - de autonome internaten en tehuizen ;
 - de semi-internaten en de opvangcentra ;
 - de psyche-medisch-sociale centra ;
 - de psyche-medisch-sociale centra voor buitengewoon onderwijs ;
 - de pedagogische begeleidingsdiensten ;
 - de psyche-medisch-sociale vormingscentra.

§ 2. Dit decreet is niet van toepassing op de voordrachtgevers zoals bedoeld in de artikelen 68 en 69 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere omschrijving van de in § 1 genoemde categorieën. In afwachting hiervan blijven evenwel de bestaande wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen van kracht.

Artikel 3

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° de ARGO : de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs bedoeld in het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs ;

2° de centrale raad : de raad met die naam bedoeld in artikel 5 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 ;

3° de instelling : de instellingen voor voorschools, lager, secundair en hoger onderwijs van het korte type en van de tweede en de derde graad, de autonome internaten en tehuisen, de semi-internaten, de opvangcentra, de PMS-centra, de PMS-centra voor buitengewoon onderwijs, de pedagogische begeleidingsdiensten en de PMS-vormingscentra. Het internaat toegevoegd aan een onderwijsinstelling, maakt deel uit van die instelling ;

4° het schooljaar : de periode van 1 september tot 31 augustus van het daaropvolgend jaar voor het voorschools, lager en secundair onderwijs, evenals het academiejaar voor het hoger onderwijs van het korte type en het dienstjaar voor de PMS-centra ;

5° de titularis : het personeelslid dat in een vacante betrekking vast benoemd, tijdelijk aangesteld of tot de proeftijd toegelaten is, met uitzondering van wie voor een tijd de tijdelijke titularis vervangt ;

6° de bekwaamheidsbewijzen : de door de Vlaamse Executieve voor het ambt bepaalde bekwaamheidsbewijzen ;

7° de godsdienst : één van de erediensten bedoeld in artikel 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;

8° de godsdienstleerkrachten : de godsdienstleraar en de leermeester godsdienst ;

9° een ambt : een functie die in de onderwijssector wordt uitgeoefend en door de Gemeenschap wordt gefinancierd. De Vlaamse Executieve stelt de verschillende ambten vast en maakt een indeling in wervings-, selectie- en bevorderingsambten. Zolang de Vlaamse Executieve geen uitvoering heeft verleend aan deze bepaling blijft de bestaande reglementering van kracht ;

10° een betrekking : de concrete werkgelegenheid in een bepaald ambt in een instelling, uitgedrukt in een door de inrichtende macht bepaald aantal prestatie-eenheden per week en, indien het een onderwijsopdracht betreft, met vermelding van het onderwijsniveau, het vak en de specialiteit ervan of een ermede gelijkgestelde activiteit, en in voorkomend geval, de graad of cyclus en de onderwijsvorm of de opleidingsvorm.

Een betrekking kan volledig of onvolledig zijn. Een volledige betrekking stemt overeen met het aantal prestatie-eenheden vereist voor een ambt met volledige prestaties ;

11° een vacante betrekking : de betrekking die niet is toegewezen aan een tot de proeftijd toegelaten of vast benoemd personeelslid ;

12° opdracht van een personeelslid : aantal prestatie-eenheden per week door een personeelslid verricht in een bepaald ambt in een instelling en, indien het een **onderwijsopdracht** betreft, in een bepaald onderwijsniveau, in een bepaald vak en de specialiteit ervan of een ermede gelijkgestelde activiteit, en in voorkomend geval, de graad of cyclus en de onderwijsvorm of de opleidingsvorm. De prestatie-eenheid is de basiseenheid die voor een bepaald ambt door de Vlaamse Executieve wordt vastgesteld ;

13° de mutatie : het toewijzen op verzoek van het personeelslid van een andere betrekking van het ambt waarin het personeelslid vast benoemd is in een andere instelling ;

14° de lokale bestuursorganen : de in artikel 5, § 1, 2° en 3° van het bijzonder decreet van 19 december 1988 bedoelde bestuursorganen alsmede de in artikel 5, § 2 van hetzelfde bijzonder decreet bedoelde bestuurslichamen.

Artikel 4

Voor het berekenen van de dienstanciënniteit in het Gemeenschapsonderwijs :

a) bestaat het aantal dagen gepresteerd als tijdelijk aange-steld personeelslid in een betrekking met volledige dienstprestaties uit al de kalenderdagen gerekend van het begin tot het einde van de ononderbroken activiteitsperiode, met inbegrip van de ontspanningsverloven en de kerst- en paasvakantie, indien zij in deze periode vallen. Dit aantal wordt vermenigvuldigd met 1,2. De dagen gepresteerd in een andere hoedanigheid dan die van tijdelijk personeelslid in een betrekking met volledige dienstprestaties worden gerekend vanaf het begin tot het einde van een ononderbroken periode van dienstactiviteit, met inbegrip van de zomervakantie ;

b) worden de dagen gepresteerd in een betrekking met onvolledige dienstprestaties, die ten minste de helft bedraagt van het aantal uren vereist voor de betrekking met volledige dienstprestaties, op dezelfde grond in aanmerking genomen als de dagen gepresteerd in een betrekking met volledige dienstprestaties. Het aantal dagen gepresteerd in een betrekking die niet de helft bedraagt van het aantal uren, vereist voor een betrekking met volledige dienstprestaties wordt met de helft verminderd ;

c) mag het aantal dagen gepresteerd in twee of meer gelijktijdig uitgeoefende betrekkingen met volledige of onvolledige dienstprestaties nooit meer bedragen dan het aantal dagen gepresteerd in een betrekking met volledige dienstprestaties die tijdens dezelfde periode wordt uitgeoefend ;

d) vormen dertig dagen een maand ;

e) worden als diensten beschouwd de diensten door het personeelslid in het Gemeenschapsonderwijs gepresteerd in de stand dienstactiviteit alsook het verlof dat hem is toegekend overeenkomstig artikel 77. Eveneens als diensten worden beschouwd de perioden tijdens welke het personeelslid zich in de administratieve stand van terbeschikkingstelling bevindt zoals bepaald in artikel 82 a), b), c), en e) ;

f) komen de dagen gepresteerd in een ambt van **godsdiensleerkracht** slechts in aanmerking voor de berekening van de dienstanciënniteit in datzelfde ambt ;

g) kan gedurende een schooljaar een dienstactiviteit van maximaal 360 dagen worden verworven.

Artikel 5

De nuttige ervaring is de tijd doorgebracht in het onderwijs of de tijd gedurende welke een persoon, als werknemer in een particuliere of openbare dienst of als zelfstandige een beroep of een ambacht heeft uitgeoefend. Zij wordt aangehouden op de wijze bepaald door de Vlaamse Executieve. Zolang de Vlaamse Executieve geen uitvoering heeft verleend aan deze bepaling blijft de bestaande reglementering van kracht.

HOOFDSTUK II

Plichten

Artikel 6

De personeelsleden moeten het belang behartigen van het Gemeenschapsonderwijs en van de instelling waarin zij tewerkgesteld zijn.

Zij behartigen daarenboven het belang van de leerlingen en van de consultants.

Artikel 7

De personeelsleden vervullen de taken die hun worden opgedragen, persoonlijk en nauwgezet, met inachtneming van de verplichtingen die hun door of krachtens de wet of het decreet of bij dienstorder zijn opgelegd.

Artikel 8

De personeelsleden moeten zich in hun dienstbetrekkingen en in hun omgang met de leerlingen, de ouders van de leerlingen en het publiek op een correcte wijze gedragen.

De personeelsleden moeten alles vermijden dat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk kan doen aan de eer of de waardigheid van hun functie in het onderwijs.

Het is de personeelsleden verboden rechtstreeks of door een tussenpersoon, zelfs buiten hun ambt doch omwille ervan, giften, geschenken, beloningen of enig ander voordeel aan te nemen.

Artikel 9

In de uitoefening van hun ambt moeten de personeelsleden de neutraliteit in acht nemen en aan het pedagogisch project van het Gemeenschapsonderwijs gestalte geven. Zij mogen daarenboven hun gezag niet aanwenden voor politieke of commerciële doeleinden. De godsdienstleerkrachten moeten meewerken aan de realisatie van het pedagogisch project van het Gemeenschapsonderwijs en het schoolwerkplan.

Artikel 10

Behoudens overmacht mogen de personeelsleden de uitoefening van hun ambt niet onderbreken zonder voorafgaande toestemming van de rechtstreekse hiërarchische overheid.

Artikel 11

De personeelsleden zijn ertoe gehouden het ambtsgeheim te bewaren.

Artikel 12

§ 1. Onverminderd de toepassing van de strafwetten wordt iedere overtreding door een vast benoemd personeelslid van de in dit hoofdstuk vermelde bepalingen, al naar het geval, bestraft met een van de in artikel 61 bepaalde tuchtstraffen.

§ 2. Elke overtreding van de in dit hoofdstuk vastgestelde plichten wordt, nadat het personeelslid zich behoorlijk heeft kunnen verdedigen, opgenomen in het beoordelings- of evaluatiedossier.

HOOFDSTUK III

Werving

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 13

De wervingsambten worden uitgeoefend door personeelsleden die ofwel tijdelijk aangesteld ofwel vast benoemd zijn. Zij worden toegewezen door werving volgens de hieronder bepaalde regels.

Artikel 14

Het personeelslid ondertekent bij de eerste indiensttreding de neutraliteitsverklaring van het Gemeenschapsonderwijs.

Artikel 15

De prioriteitswetten van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947 zijn niet van toepassing op de wervingsambten.

Artikel 16

De wervingsambten van het statutaire meesters-, vak- en dienstpersoneel worden toegewezen door benoeming in vast verband.

AFDELING II

Tijdelijke aanstelling en tijdelijke personeelsleden

Artikel 17

§ 1. Niemand kan als tijdelijk personeelslid worden aangesteld, indien hij op het ogenblik van de aanstelling niet voldoet aan de onderstaande voorwaarden :

1° onderdaan van een lidstaat van de Europese Gemeenschap is, behoudens door de Vlaamse Executieve te verlenen vrijstelling ;

2° de burgerlijke en politieke rechten geniet ;

3° houder is van een bekwaamheidsbewijs zoals bedoeld in artikel 3, 6° ;

4° voldoet aan de bepalingen van de taalwetten ter zake ;

5° van onberispelijk gedrag is, zoals dat blijkt door een attest van goed zedelijk gedrag dat niet langer dan één jaar tevoren werd afgegeven ;

6° voldoet aan de dienstplichtwetten ;

7° zich kandidaat heeft gesteld op een wijze bepaald door de centrale raad.

§ 2. Bij de indiensttreding moet het personeelslid een medisch attest voorleggen, dat niet langer dan één jaar tevoren werd afgegeven en waaruit blijkt dat hij in een zodanige gezondheidstoestand verkeert, dat hij geen ziekten of gebreken heeft die hem voor de vervulling van de betrekking ongeschikt maken.

§ 3. Niemand kan als tijdelijk aangesteld personeelslid worden aangesteld in strijd met de reglementering inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wedertewerkstelling.

§ 4. Bij gebrek aan kandidaten kan de lokale schoolraad, raad van bestuur of centrale raad al naar gelang het geval afwijken van de in § 1, 7° genoemde verplichting.

§ 5. De werving van de godsdienstleerkrachten behoort tot de bevoegdheid van het lokale bestuursorgaan op voordracht van de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst. De artikelen 17, § 1, 7°, 19 en 21 zijn niet van toepassing op de godsdienstleerkrachten.

Artikel 18

§ 1. Elke aanstelling in een wervingsambt en elke wijziging ervan moeten schriftelijk worden vastgesteld en ten minste vermelden :

1° de benaming en het adres van de instelling ;

2° de identiteit van het personeelslid ;

3° het uit te oefenen ambt en de omvang van de betrekking.

Bovendien wordt in het geschrift vermeld of het gaat om een aanstelling in een vacante of een niet-vacante betrekking en in dit laatste geval desgevallend de naam van de titularis van de betrekking en, in voorkomend geval, van het afwezige personeelslid dat hem tijdelijk vervangt.

§ 2. Bij ontstentenis van een geschrift, wordt het personeelslid geacht aangesteld te zijn voor het ambt, voor de opdracht en in de betrekking die het werkelijk uitoefent.

Artikel 19

§ 1. Ieder jaar, in de loop van de maand januari, richt de centrale raad een oproep tot de kandidaten voor een tijdelijke aanstelling, door een bericht in het Belgisch Staatsblad en bovendien door enig ander middel van bekendmaking, dat hij doeltreffend acht.

Voor het schooljaar 1991-1992 bepaalt de centrale raad zelf de datum van oproep tot de kandidaten.

§ 2. De kandidatuur geldt voor de duur van het schooljaar waarvoor zij werd ingediend.

§ 3. Laatstejaars studenten kunnen zich kandidaat stellen doch moeten om voor een aanstelling in aanmerking te komen uiterlijk op 15 oktober van het jaar waarin de oproep tot de kandidaten is gedaan, aan de centrale raad schriftelijk laten weten dat zij aan de aanstellingsvereisten voldoen.

Artikel 20

Het lokale bestuursorgaan waaronder de instelling ressorteert of, bij ontstentenis hiervan, de centrale raad, wijst op voorstel van het hoofd van de instelling waar de betrekking te begeven is de kandidaat aan die tijdelijk met de betrekking wordt belast.

Artikel 21

§ 1. Voor tijdelijke aanstellingen hebben voorrang :

1° de personeelsleden in het bezit van een vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs, die bij het lokale bestuursorgaan of, bij ontstentenis hiervan, in de instelling waar de betrekking te begeven is, in het te begeven ambt minstens 480 dagen dienstanciënniteit hebben in hoofdamt ;

2° de personeelsleden in het bezit van een vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs die

a) ofwel bij het lokale bestuursorgaan of, bij ontstentenis hiervan, in de instelling waar de betrekking te begeven is, minstens 240 dagen dienstanciënniteit hebben in hoofdamt ;

b) ofwel minstens 720 dagen dienstanciënniteit hebben in hoofdamt.

De overheid kan slechts onder de kandidaten van de in de in 2° bedoelde groep kiezen indien er geen kandidaten meer zijn die zich in 1° bedoelde groep bevinden. Na uitputting van de in lid 1° en 2° bedoelde groepen kan de overheid uit de andere kandidaten kiezen. Binnen elke groep kiest de overheid volkomen vrij.

Voor de houders van een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs in de onderwijssectoren waarvoor uitvoering werd gegeven aan artikel 12bis, § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving worden, voor de toepassing van de hiervoor bedoelde voorrang enkel de diensten in aanmerking genomen in zoverre ze werden gepresteerd in het ambt en voor de leraar in het vak of de specialiteit, waarvoor een beroep wordt gedaan op de voorrang. De voorrang kan niet worden ingeroepen door diegenen die tijdens de laatste vijf schooljaren geen diensten hebben gepresteerd in het **Gemeenschaps**-onderwijs.

§ 2. Het in § 1 bedoelde aantal dagen dienstanciënniteit wordt vastgesteld op 31 december die de datum van de oproeping voorafgaat.

Voor het schooljaar 1991-1992 wordt de dienstanciënniteit vastgelegd op 30 juni 1990.

§ 3. Voor de toepassing van dit artikel worden in afwijking op artikel 4, a) de gepresteerde diensten niet met 1,2 vermenigvuldigd.

§ 4. De prioriteit wordt bepaald op de dag waarop de betrekking vrijkomt.

§ 5. Voor de vaststelling voor de voorrang dient in het onderwijs voor sociale promotie de dienstanciënniteit niet in hoofdamt verworven te zijn.

§ 6. De bepalingen van dit artikel gelden niet wanneer het de vervanging betreft van een vast benoemd personeelslid dat in loopbaanonderbreking is, wanneer de vervanging gebeurt door een volledig uitkeringsgerechtigde werkloze of een daarmee gelijkgestelde.

Artikel 22

§ 1. Het tijdelijk aangesteld personeelslid moet tijdens elke ononderbroken aanstelling met een minimale duur van acht weken en ten minste éénmaal per schooljaar en vóór 30 april beoordeeld worden. De na 30 april aangestelde personeelsleden moeten gedurende deze aanstellingsperiode niet beoordeeld worden. Daartoe maakt het hoofd van de instelling uiterlijk op het einde van iedere activiteitsperiode over het tijdelijk aangesteld personeelslid een gemotiveerd beoordelingsverslag op dat eventueel eindigt met de vermelding „onvoldoende”.

In dit verslag worden de periode en het ambt vermeld waarop de beoordeling betrekking heeft.

Elke vermelding „onvoldoende” wordt schriftelijk geformuleerd, met redenen omkleed en aan het betrokken personeelslid medegedeeld.

§ 2. Het personeelslid dat de vermelding „onvoldoende” heeft bekomen, kan hiertegen binnen zeven kalenderdagen na kennisneming gemotiveerd bezwaar aantekenen bij het hoofd van de instelling waar het de vermelding heeft gekregen.

Het hoofd van de instelling zendt het beoordelingsverslag samen met het bezwaar binnen zeven kalenderdagen na de ontvangst van het bezwaar aan de centrale raad van de ARGO. Binnen de zeven kalenderdagen na die verzending gelast de door de centrale raad aangewezen ambtenaar-generaal een lid van zijn diensten om een onderzoek ter plaatse in te stellen. Dit onderzoek wordt verricht binnen een termijn van dertig kalenderdagen vanaf de hiervoor bedoelde verzending.

Het betrokken personeelslid wordt door de hiervoor bedoelde ambtenaar-generaal gehoord, minstens behoorlijk opgeroepen.

Het door de ambtenaar-generaal aangewezen lid maakt binnen de hiervoor bedoelde dertig kalenderdagen een beoordelingsverslag op. Wanneer dit beoordelingsverslag niet besloten wordt met de vermelding „onvoldoende”, vervangt het de door het hoofd van de instelling en aan het personeelslid meegedeelde beoordeling.

§ 3. De godsdienstleerkrachten worden beoordeeld door het instellingshoofd. In die beoordeling mag geen rekening worden gehouden met de beroepsbekwaamheid en de pedagogische bekwaamheid van de betrokkene. Deze zijn bij uitsluiting zaak van de afgevaardigde van de betrokken godsdienst.

§ 4. Onverminderd het bepaalde in § 2, kan het personeelslid dat in dienst werd genomen met toepassing van de voorrangsregeling bepaald in artikel 21, § 1, 1° en 2°, langs de hiërarchische weg opkomen tegen de beoordeling bedoeld in § 2, laatste lid.

De procedureregels bedoeld in artikel 69 inzake tuchtregeling zijn van overeenkomstige toepassing.

Het beroep is opschortend.

Indien wordt ingegaan op het beroep vervalt de beoordeling „onvoldoende” en wordt zij uit het dossier verwijderd.

Artikel 23

§ 1. Een tijdelijke aanstelling in een wervingsambt eindigt van rechtswege en zonder vooropzeg voor het geheel of een deel van de opdracht :

a) bij de terugkeer van de titularis van de betrekking of van het personeelslid dat hem tijdelijk vervangt ;

b) op het ogenblik dat de betrekking van het tijdelijk aangesteld personeelslid geheel of gedeeltelijk wordt toegevoegd aan een ander personeelslid :

— door toepassing van de reglementering op de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie en de wedertewerkstelling ;

— door mutatie ;

— door vaste benoeming ;

c) op het ogenblik dat het tijdelijk personeelslid vast wordt benoemd in deze betrekking ;

d) de eerste dag van de maand volgend op de ontvangst door het personeelslid van het bericht van de Sociaal-Medische Rijksdienst waarbij het tijdelijk aangesteld personeelslid definitief ontoelaatbaar wordt verklaard ;

e) uiterlijk op het einde van het schooljaar of de leergang waarvoor de aanstelling werd gedaan, onverminderd de toepassing van de reglementering inzake reffectatie en wedertewerkstelling. Deze bepaling is eveneens van toepassing ten aanzien van de personeelsleden die werden aangeworven overeenkomstig de voorheen bestaande rechtspositieregeling ;

f) bij de inruststelling wegens het bereiken van de leeftijdsgrens ;

- g) bij toepassing van de artikelen 24, 52 en 53 ;
- h) door afschaffing van de betrekking ;
- i) voor de personeelsleden die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 17 ;
- j) voor de personeelsleden die werden aangesteld met miskenning van de in artikel 21 bedoelde voorrangsregels ;
- k) op het ogenblik dat vastgesteld wordt dat de betrekking buiten de normen werd opgericht, vastgesteld door de betalende overheid of door de bevoegde instantie van de ARGO.

§ 2. De niet-heraanstelling bij de aanvang van het nieuwe schooljaar moet worden gemotiveerd wanneer het een personeelslid betreft dat door hetzelfde lokale bestuursorgaan of in voorkomend geval de centrale raad vooraf eenmaal werd aangeworven bij toepassing van artikel 21, § 1, 1°.

Artikel 24

Het instellingshoofd kan elk tijdelijk aangesteld personeelslid zonder opzegging om dringende redenen ontslaan.

Onder dringende redenen wordt verstaan de ernstige tekortkoming die het voortduren van de tijdelijke aanstelling onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt. Ontslag om dringende redenen overeenkomstig de bepalingen van dit artikel kan niet meer worden gegeven, wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minste drie werkdagen bekend is aan het instellingshoofd.

Alleen de dringende redenen waarvan kennis is gegeven bij een ter post aangetekende brief, verzonden binnen drie werkdagen na het ontslag, kunnen worden aangewend ter rechtvaardiging van het ontslag.

Het ontslag om dringende redenen moet binnen zeven kalenderdagen worden bekrachtigd door het lokale bestuursorgaan of, bij ontstentenis hiervan, de centrale raad en het moet onverwijld worden meegedeeld aan de centrale raad van de ARGO.

Tegen het ontslag om dringende redenen is beroep mogelijk overeenkomstig artikel 69. Het beroep is niet opschortend.

De dienstperiode voorafgaand aan het ontslag om dringende redenen wordt niet in aanmerking genomen voor de berekening van de in artikel 21, § 1 bedoelde dienstanciënniteit. Het betrokken personeelslid verliest bovendien elk prioritairrecht op tijdelijke aanstelling bij het lokale bestuursorgaan van de instelling waar hem ontslag om dringende redenen gegeven werd.

Artikel 25

Een tijdelijk aangesteld personeelslid kan zijn ambt neerleggen met inachtneming van een opzeggingstermijn van zeven kalenderdagen. Het instellingshoofd kan met een kortere termijn instemmen. Die instemming blijkt uit een geschrift.

Artikel 26

§ 1. Met inachtneming van een opzeggingstermijn van vijftien kalenderdagen kan, bij beslissing van het lokale bestuursorgaan of bij ontstentenis hiervan, de centrale raad, genomen na advies van het hoofd van de instelling de aanstelling van het tijdelijk aangesteld personeelslid worden beëindigd indien hem in het in artikel 22 bedoelde gemotiveerde beoordelingsverslag de vermelding „onvoldoende” werd toegekend.

§ 2. Bij ontslag in toepassing van § 1 wordt de dienstperiode waarvoor aan het personeelslid de beoordeling „onvoldoende” werd toegekend, niet in aanmerking genomen voor de berekening van de in artikel 21, § 1 bedoelde dienstanciënniteit.

Dit personeelslid verliest bovendien elk prioriteitsrecht op tijdelijke aanstelling bij het lokale bestuursorgaan van de instelling waar de beoordeling „onvoldoende” werd toegekend.

§ 3. Indien het een ontslag van een godsdienstleerkracht betreft, gebaseerd op de beoordelingscriteria die behoren tot de bevoegdheid van het instellingshoofd, is het voorafgaand advies van de bevoegde instantie van de betrokken eredienst nodig. Wanneer het hoofd van de eredienst een ongunstig advies uitbrengt kan het ontslag enkel worden gegeven met een tweederde meerderheid binnen de lokale schoolraad of raad van bestuur.

Indien dit ontslag gebaseerd is op de beoordelingscriteria die behoren tot de bevoegdheid van de afgevaardigde van de betrokken eredienst is het akkoord van het hoofd van de betrokken eredienst vereist.

§ 4. De in dit artikel bedoelde adviezen worden verstrekt binnen een termijn van veertien kalenderdagen.

Artikel 27

§ 1. Op straffe van nietigheid geschiedt de mededeling waarbij op grond van artikel 26 een einde wordt gemaakt aan de tijdelijke aanstelling, door afgifte van een geschrift waarin het begin en de duur van de opzeggingstermijn zijn aangegeven.

De handtekening van het personeelslid op het duplicaat van dit geschrift geldt enkel als bericht van ontvangst van de mededeling.

De mededeling kan ook geschieden bij een ter post aangetekende brief die uitwerking heeft de derde werkdag na datum van verzending. Het ontslag gegeven bij aangetekende brief verstuurd gedurende een vakantieperiode wordt opgeschort tot de eerste kalenderdag na deze vakantie.

§ 2. Wanneer het personeelslid wiens aanstelling met toepassing van de artikelen 26 en 27, § 1 wordt beëindigd, reeds eerder bij tuchtmaatregel was teruggezet tot de tijdelijke aanstelling, wordt, zo nodig, de duur van de opzeggingstermijn verlengd afhankelijk van het aantal werkdagen die krachtens de werkloosheidsreglementering zijn vereist om op werkloosheidsuitkering te kunnen aanspraak maken.

Tijdens die opzeggingstermijn geniet het personeelslid de bruto-wedde verbonden aan het ambt waarin het, voor zijn terugzetting, vast benoemd was.

Het personeelslid kan geheel of gedeeltelijk afstand doen van die opzeggingstermijn.

Artikel 23, § 1, b) en e) is niet van toepassing op dit personeelslid.

AFDELING III

Vacantverklaring met het oog op mutatie en vaste benoeming

Artikel 28

§ 1. Ieder jaar, in de loop van de maand februari, stelt elk lokaal bestuursorgaan op advies van de instellingshoofden of, bij ontstentenis hiervan, het hoofd van de instelling, een lijst op van alle vacante betrekkingen in wervingsambten.

Voor de vacant verklaringen van betrekkingen met het oog op de benoemingen die zullen geschieden op 1 januari 1992 volstaat het advies van het instellingshoofd dat verstrekt wordt op een door de centrale raad te bepalen datum.

§ 2. Voor de opstelling van deze lijst wordt rekening gehouden met

1° het bestaan van een vacante betrekking in de instelling op 1 februari voorafgaand aan de oproep ; betrekkingen die tussen 1 februari en 1 september vacant worden ten gevolge van de pensionering van de titularis kunnen eveneens vacant worden verklaard ;

2° rekening houdende met de rationalisatie- en omkaderingsnormen, de waarborg inzake stabiliteit van de betrekking na 1 september volgend op de oproep.

§ 3. De lijst wordt aan de centrale raad gezonden. Zij is voor deze niet bindend.

§ 4. De centrale raad legt de lijst vast van vacant verklaarde betrekkingen op grond van de in § 2 genoemde criteria en na beoordeling op basis van vooraf bepaalde objectieve criteria van de opportuniteit van de vacantverklaring op grond van het algemeen belang van het Gemeenschapsonderwijs.

§ 5. Deze lijst bevat een nauwkeurige omschrijving van de vacant verklaarde betrekkingen en de vorm en de termijn waarbinnen de kandidaturen moeten worden ingediend. De centrale raad bepaalt de wijze waarop deze lijst aan de belanghebbenden wordt bekend gemaakt.

§ 6. De Vlaamse Executieve kan voor de categorieën van personeelsleden die ze aanwijst, de vaste benoeming afhankelijk maken van een onderwijsopdracht waarvan zij het minimum bepaalt. Bij de vaststelling van deze categorieën zal de Vlaamse Executieve zich inzonderheid laten leiden door de situatie op de arbeidsmarkt, door het aantal wegens ontstentenis van betrekking in deze categorie ter beschikking gestelde vast benoemde personeelsleden en de specifieke kenmerken van sommige ambten, vakken en specialiteiten.

Artikel 29

Een betrekking die hetzij deel uitmaakt van een instelling, afdeling, vestigingsplaats, graad, cyclus of andere onderverdeling die ingevolge de toepassing van rationalisatieregelen in progressieve opheffing is, hetzij slechts voor een beperkte duur kan worden ingericht, komt niet in aanmerking voor een vacantverklaring of een benoeming in vast verband.

AFDELING IV

Mutatie

Artikel 30

De mutatie zoals bedoeld in deze afdeling is enkel mogelijk in de wervingsambten.

Artikel 31

Een vacant verklaarde betrekking kan aan het personeelslid dat erom verzoekt, bij mutatie worden toegewezen voor zover de betrekking, overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen, niet bij wege van reffectatie of wedertewerkstelling moet worden toegewezen aan een wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid.

De mutatie van een godsdienstleerkracht kan enkel geschieden met de instemming van de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst.

Artikel 32

De centrale raad bepaalt de wijze waarop de aanvragen tot mutatie worden ingediend.

Artikel 33

Uit de personeelsleden die de voorwaarden voor mutatie vervullen, kan het lokale bestuursorgaan van de instelling waar de betrekking vacant is, één kandidaat voordragen aan de centrale raad. De centrale raad bepaalt de dag waarop de mutatie ingaat.

Bij ontstentenis van een lokaal bestuursorgaan besluit de centrale raad over de mutatie zonder voordracht of voorafgaande raadplegingen.

Het artikel 18, § 1 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34

§ 1. Het personeelslid dat vast benoemd is in een ambt en in die hoedanigheid geaffecteerd aan één of meerdere instellingen verliest bij mutatie naar een betrekking in een of meerdere instellingen zijn vroegere affectatie binnen de perken van de nieuwe opdracht.

§ 2. Vast benoemde personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra kunnen overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling muteren naar het Gemeenschapsonderwijs.

De diensten die vóór deze mutatie gepresteerd werden in hetzelfde ambt worden gelijkgesteld met diensten gepresteerd in het Gemeenschapsonderwijs.

AFDELING V

Vaste benoeming

Artikel 35

Een vacant verklaarde betrekking in een wervingsambt kan slechts door benoeming worden toegewezen :

1° indien, overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen, die betrekking niet door reffectatie of wedertewerkstelling moet worden toegewezen aan een wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid ;

2° indien de betrekking niet reeds door mutatie is toegewezen.

Artikel 36

§ 1. Onverminderd de benoemingsvoorwaarden van toepassing in het hoger onderwijs van het korte type bepaald in artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs kan niemand in vast verband benoemd worden indien hij op het ogenblik van de vaste benoeming niet voldoet aan de in artikel 17, met uitzondering van § 1, 7° bepaalde voorwaarden, en daarenboven :

1° op 30 juni voorafgaand aan de datum waarop de benoeming ingaat niet ten minste 720 dagen dienstanciënniteit telt, waarvan 360 dagen in het betrokken ambt. Indien het een leraar betreft in het bezit van een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs kan het lokale bestuursorgaan of bij ontstentenis hiervan de centrale raad eisen dat, van de 720 dagen er 360 werden gepresteerd in het vak of de specialiteit van de vacant verklaarde betrekking ;

2° zich kandidaat heeft gesteld in de vorm en binnen de termijn vermeld in de oproep tot de kandidaten ;

3° lichamenlijk geschikt is overeenkomstig de reglementering inzake controle die geldt voor de ambtenaren van de diensten van de Vlaamse Executieve ;

4° vrij is van reffectatie overeenkomstig de reglementering inzake de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling.

De benoeming is slechts mogelijk indien de betrekking in hoofdambt wordt uitgeoefend.

In afwachting dat de Vlaamse Executieve uitvoering verleent aan het in 3° bepaalde blijven de bestaande reglementaire beschikkingen van kracht zoals ze bestaan op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet.

§ 2. Voor de berekening van de in § 1, bedoelde dienstanciënniteit wordt voor het meesters-, vak- en dienstpersoneel rekening gehouden met de diensten gepresteerd onder het contractuele stelsel. Bij de voordracht tot de benoeming dient het lokale bestuursorgaan of bij ontstentenis hiervan het hoofd van de instelling te putten uit de bij haar in dienst zijnde contractuele personeelsleden of uit contractuele personeelsleden in dienst bij andere lokale bestuursorganen of instellingen. Voor deze laatste groep is evenwel een dienstanciënniteit van 1400 dagen vereist. De anciënniteit wordt berekend overeenkomstig artikel 4.

§ 3. Voor het bepalen van de in § 1 en § 2 bedoelde dienst-anciënniteit wordt in afwijking van artikel 4, a), eerste lid het aantal gepresteerde dagen niet met 1,2 vermenigvuldigd.

§ 4. Wanneer het personeelslid na uitputting van de procedure bedoeld in § 1, 3° definitief ontoelaatbaar wordt verklaard, wordt het ontslagen met een opzeggingstermijn waarvan de duur wordt vastgesteld naar gelang van het aantal arbeidsdagen die nodig zijn om aanspraak te hebben op de uitkeringen in de werkloosheids- en de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering. Tijdens de opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht als tijdelijke te zijn aangesteld en het geniet het de bruto-wedde van het ambt waarin het vast benoemd werd.

Artikel 37

§ 1. Het lokale bestuursorgaan of bij ontstentenis hiervan het instellingshoofd draagt, onder de personeelsleden die kandidaat zijn voor een vaste benoeming en aan de benoemingsvereisten voldoen, per betrekking die bij hem vacant verklaard is, één kandidaat voor aan de centrale raad. Het dossier dat wordt voorgelegd bevat al de ingediende kandidaturen. De centrale raad kan de voordracht op gemotiveerde wijze afwijzen. In dit geval maakt de centrale raad het dossier voor een nieuwe voordracht over aan de lokale bestuursorganen of het instellingshoofd.

Wanneer een betrekking bestaat uit meerdere deelopdrachten verspreid over meer dan één lokaal bestuursorgaan of instelling, wordt na advies van de betrokken lokale bestuursorganen of bij ontstentenis hiervan de instellingshoofden een kandidaat door de centrale raad benoemd.

Een godsdienstleerkracht wordt door de centrale raad vast benoemd, op voordracht van de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst en, indien die er is, op voorstel van het lokale bestuursorgaan.

§ 2. Bij ontstentenis van andere kandidaten wordt het personeelslid dat een vacant verklaarde betrekking waarneemt en de in artikel 36 gestelde voorwaarden vervult, door het lokale bestuursorgaan of bij ontstentenis hiervan het instellingshoofd voorgedragen en door de centrale raad behoudens gemotiveerde afwijzing, vast benoemd.

§ 3. Elke vaste benoeming wordt toegekend op 1 januari na de vacantverklaring, voor zover de betrekking op dezelfde datum nog vacant is.

Artikel 38

De Vlaamse Executieve bepaalt de gevolgen van een nieuwe vaste benoeming ten aanzien van de door het betrokken personeelslid voorheen reeds verkregen vaste benoeming, met dien verstande dat een personeelslid slechts vast benoemd kan zijn ten belope van maximaal één voltijdse betrekking. Het voltijds karakter wordt bepaald in functie van de prestaties vereist voor een voltijdse betrekking in het ambt van de nieuwe benoeming.

Dit artikel is niet van toepassing op de benoemingen die gebeurd zijn overeenkomstig de rechtspositieregeling die voor 1 april 1991 van toepassing was.

Artikel 39

§ 1. De centrale raad wijst de instelling aan waar het vast benoemd personeelslid zijn betrekking opneemt. Die aanwijzing vermeldt de omvang van de opdracht.

§ 2. De leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel kunnen een definitieve aanwijzing bekomen aan een lokaal bestuursorgaan of aan een instelling.

Artikel 40

§ 1. Onverminderd de reglementering inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking en re-affectatie geldt de vaste benoeming binnen dezelfde categorie en binnen eenzelfde soort :

a) voor het ambt waarvoor het personeelslid vast benoemd is en voor alle vakken en specialiteiten van dat ambt waarvoor het betrokken personeelslid het vereiste bekwaamheidsbewijs heeft ;

b) voor het ambt, en voor de leraars, het vak of deze specialiteit waarin het betrokken personeelslid zijn opdracht uitoefent op het ogenblik van de vaste benoeming en waarvoor het vast benoemd is, indien het personeelslid vast benoemd wordt met een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs.

Voor de toepassing van dit artikel dient onder „soort” begrepen : het wervings-, selectie- of bevorderingsambt.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de regels volgens welke de vaste benoeming wordt meegedeeld aan het departement van onderwijs opdat zij zou uitwerking hebben ten aanzien van de overheid.

HOOFDSTUK IV

Evaluatie

Artikel 43

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen inzake de evaluatie van de in artikel 2 bedoelde personeelsleden die vast benoemd zijn, met uitzondering van de instellingshoofden en de leden van de pedagogische begeleidingsdiensten.

Deze evaluatie betreft de waarde, de geschiktheid, de prestaties, de verdiensten van het personeelslid en zijn inzet voor het Gemeenschapsonderwijs of de instelling.

§ 2. De godsdienstleerkrachten worden geëvalueerd door het instellingshoofd. In die evaluatie mag geen rekening worden gehouden met de beroepsbekwaamheid en de pedagogische bekwaamheid van de betrokkene. Deze zijn bij uitsluiting zaak van de afgevaardigde van de betrokken godsdienst.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt, met eerbiediging van de rechten van verdediging de mogelijkheden van beroep tegen de evaluatie „onvoldoende” met dien verstande dat de procedure met betrekking tot het beroep tegen evaluatie „onvoldoende” overeenkomt met de procedure inzake beroep tegen tuchtmaatregelen. Het beroep schort de evaluatie op.

HOOFDSTUK V

Selectie en bevordering

Artikel 42

Een vacant verklaarde betrekking in een selectie- of bevorderingsambt kan door toelating tot de proeftijd slechts worden toegewezen :

1° indien zij, overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen, niet door reffectatie of wedertewerkstelling moet worden toegewezen aan een wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid ;

2° indien de betrekking niet reeds door mutatie is toegewezen.

Artikel 43

Een betrekking die hetzij deel uitmaakt van een instelling, afdeling, vestigingsplaats, graad, cyclus of andere onderverdeling die ingevolge de toepassing van rationalisatieregelen progressief wordt opgeheven, hetzij slechts voor een beperkte duur kan worden ingericht, komt niet in aanmerking voor een vacantverklaring of een benoeming in vast verband.

Artikel 44

§ 1. Ieder jaar, in de loop van de maand februari deelt het lokale bestuursorgaan of bij ontstentenis hiervan het hoofd van de instelling een lijst van de vacante betrekkingen mee aan de centrale raad. Bij ontstentenis van een lokaal bestuursorgaan of van een instellingshoofd stelt de centrale raad de lijst autonoom op.

Voor de vacant verklaring van de betrekkingen met het oog op de toelatingen tot de proeftijd die zullen geschieden op 1 januari 1992 volstaat het advies van het instellingshoofd dat wordt verstrekt binnen een door de centrale raad te bepalen datum. Bij ontstentenis van een instellingshoofd beslist de centrale raad autonoom.

§ 2. Voor de opstelling van deze lijst wordt rekening gehouden met :

1° het bestaan van een vacante betrekking in de instelling op 1 februari voorafgaand aan de oproep ; betrekkingen die tussen 1 februari en 1 september zullen vacant worden ten gevolge van de pensionering van de titularis kunnen eveneens vacant worden verklaard ;

2° rekening houdende met de rationalisatie- en omkaderingsnormen, de waarborg inzake stabiliteit van de betrekking na 1 januari volgend op de oproep.

§ 3. Deze lijst wordt aan de centrale raad gezonden. Zij is niet bindend.

§ 4. De centrale raad legt de lijst vast van de vacant verklaarde betrekkingen op grond van de in § 2 genoemde criteria na beoordeling van de opportuniteit van de vacantverklaring op grond van het algemeen belang van het Gemeenschapsonderwijs.

§ 5. De centrale raad richt jaarlijks in de loop van de maand mei een oproep tot de kandidaten voor de toelating tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt.

Deze oproep bevat een nauwkeurige beschrijving van de vacant verklaarde betrekkingen en vermeldt de vorm waarin en de termijn waarbinnen de kandidaturen moeten worden ingediend.

Artikel 45

§ 1. Het lokale bestuursorgaan van de instelling, waar de betrekking vacant verklaard is doet een gemotiveerde voordracht van ten hoogste drie kandidaten binnen de termijn vastgesteld door de centrale raad, die beslist over de toelating tot de proeftijd. Bij de voordracht moet rekening gehouden worden met het evaluatiedossier van de kandidaten. Het dossier dat wordt voorgelegd aan de centrale raad bevat alle ingediende kandidaturen.

§ 2. Bij voordracht van meer dan één kandidaat, maakt de centrale raad een gemotiveerde keuze. De centrale raad kan bij gemotiveerde beslissing de voorgedragen kandidaten afwijzen. In dit geval maakt de centrale raad het dossier voor een nieuwe voordracht over aan het lokale bestuursorgaan. Bij ontstentenis van een lokaal bestuursorgaan wint de centrale raad het met redenen omkleed advies van het hoofd van de instelling in, behalve indien het de benoeming van een instellingshoofd betreft.

§ 3. Een personeelslid kan, met ingang van 1 januari volgend op de oproep tot de kandidaten, tot de proeftijd toegelaten worden in een betrekking van een selectie- of bevorderingsambt voor zover die betrekking op die datum nog vacant is.

Artikel 46

Om toegelaten te worden tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt, moet het personeelslid op het ogenblik van de oproep tot de kandidaten voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° in het Gemeenschapsonderwijs in vast verband benoemd zijn, in één van de wervings-, selectie- of bevorderingsambten van de betrokken personeelscategorie voor ten minste een halve opdracht ; de kandidaten voor een benoeming tot lid van de pedagogische begeleidingsdiensten dienen vast benoemd te zijn in één van de wervings-, selectie- of bevorderingsambten voor ten minste een halve opdracht ;

2° houder zijn van het voor het bedoelde selectie- of bevorderingsambt, vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs ;

3° in voorkomend geval houder zijn van een door de centrale raad bepaalde akte van bekwaamheid ;

4° tijdens de laatste evaluatie of bij ontstentenis hiervan de laatste beoordeling geen „onvoldoende” hebben bekomen ;

5° zich bij de centrale raad bij een ter post aangetekende brief kandidaat hebben gesteld in de vorm en binnen de termijn vermeld in de oproep tot de kandidaten.

Artikel 47

Benoeming in een selectie- of bevorderingsambt kan enkel geschieden indien de betrekking wordt uitgeoefend als hoofdambt.

Artikel 48

§ 1. De proeftijd moet één volledig en effectief gepresteerd schooljaar omvatten, Gedurende de proeftijd behoudt het personeelslid zijn aanspraak op de betrekking waarin het geaffecteerd was vóór zijn toelating tot de proeftijd. Gedurende de proeftijd wordt die betrekking niet vacant verklaard.

§ 2. Tenzij hierover ongunstig advies wordt uitgebracht en onverminderd het bepaalde van artikel 49, § 2, wordt het personeelslid bij het beëindigen van de proeftijd in vast verband benoemd.

Het lokaal bestuursorgaan of, bij ontstentenis hiervan, een door de centrale raad aangeduid personeelslid is bevoegd om advies uit te brengen.

§ 3. Een bijzondere commissie ingesteld door de centrale raad brengt een gemotiveerd advies uit over het overeenkomstig § 2 uitgebracht ongunstig advies.

De bijzondere commissie bestaat uit :

- een voorzitter, zijnde een ambtenaar-generaal van de ARGO ;
- een ambtenaar van niveau 1 behorende tot de administratieve diensten van de ARGO ;
- een lid van de pedagogische begeleidingsdiensten.

Indien het te behandelen dossier betrekking heeft op een personeelslid behorende tot het administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel wordt het lid van de pedagogische begeleidingsdiensten vervangen door een lid van de verificatiediensten van de ARGO. De centrale raad duidt de leden van de commissie aan.

Artikel 49

§ 1. Het in een selectie- of bevorderingsambt vast benoemd personeelslid wordt door de centrale raad geaffecteerd in de vacante betrekking waarin het zijn proeftijd heeft volbracht.

§ 2. Indien de in § 1 bedoelde betrekking tijdens de proeftijd of op het einde van de proeftijd niet meer kan worden ingericht of wanneer tijdens de proeftijd blijkt dat het personeelslid onrechtmatig tot de proeftijd werd toegelaten, neemt het personeelslid de in artikel 48, § 1 bedoelde betrekking, waarop het zijn aanspraken heeft behouden, opnieuw op.

Artikel 50

§ 1. Voor het waarnemen van een selectie- of bevorderingsambt kan de centrale raad, na advies van het lokale bestuursorgaan of instellingshoofd indien er geen lokaal bestuursorgaan is, een personeelslid aanwijzen :

- a) indien de titularis van het ambt tijdelijk afwezig is ;
- b) in een betrekking waarin op grond van artikel 43 geen benoeming mogelijk is ;
- c) in afwachting van een toelating tot de proeftijd die moet gebeuren binnen drie jaar vanaf de datum waarop de betrekking vacant is geworden.

Tijdens die periode blijft het personeelslid titularis van het ambt waarin het vast benoemd is.

§ 2. Het personeelslid dat wordt aangesteld voor het waarnemen van een selectie- of bevorderingsambt moet voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 46, 1°, 2°, 3° en 4°.

De centrale raad kan van de voorwaarden bepaald in artikel 46, 1° en 3° afwijken, wanneer geen kandidaten voorhanden zijn die deze voorwaarden vervullen.

§ 3. Een aanstelling voor het waarnemen van een selectie- of bevorderingsambt is slechts mogelijk na voorafgaande toepassing van het bepaalde in artikel 42, 1°.

§ 4. In afwijking van de § 1 en voor een periode van maximum 30 kalenderdagen wordt een lid van het bestuurs- en onderwijzend personeel of in voorkomend geval van het technisch personeel waarnemend aangesteld door het lokale bestuursorgaan of bij ontstentenis hiervan het instellingshoofd in een selectie- of bevorderingsambt rekening gehouden met de voorwaarden van § 2.

§ 5. Een waarnemende aanstelling in een selectie- of bevorderingsambt eindigt voor het geheel of een deel van de opdracht volgens het bepaalde van artikel 23, § 1, a), b), c) en § 4 van dit artikel.

Artikel 51

Elke waarnemende aanstelling in een selectie- of bevorderingsambt moet schriftelijk worden vastgelegd in overeenstemming met het bepaalde van artikel 18.

Artikel 52

Een personeelslid dat tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt werd toegelaten of met het waarnemen ervan belast werd, kan :

- a) vrijwillig afzien van de voltooiing van de proeftijd of afstand doen van zijn aanstelling als waarnemend personeelslid ;
- b) uit het ambt worden verwijderd na toepassing van de in artikel 53, b) bepaalde procedure.

Het personeelslid dat beroep doet op a) dient, behoudens onderlinge overeenstemming, een vooropzeg van vijftien kalenderdagen te geven.

Artikel 53

Een personeelslid dat werd benoemd in een selectie- of bevorderingsambt kan :

a) vrijwillig afzien van de vaste benoeming in het betrokken ambt ;

b) uit het ambt worden verwijderd, bij een met redenen omklede beslissing van de centrale raad, op voorstel aangenomen door tweederde van de stemgerechtigde leden van het betrokken bestuursorgaan en op verslag uitgebracht door de bijzondere commissie bedoeld in artikel 48, § 3.

Wanneer een personeelslid verwijderd wordt uit een selectie- of bevorderingsambt dat niet ressorteert onder een bestuursorgaan, gaat het initiatief uit van de centrale raad en moet de bijzondere commissie behalve het in het vorig lid bedoelde verslag bij komend bij tweederde meerderheid van haar leden de verwijdering van het personeelslid voorstellen.

Het betrokken personeelslid moet in elke fase van de procedure gehoord, ten minste behoorlijk opgeroepen worden. Het mag zich laten bijstaan door een advocaat, een afgevaardigde van een erkende vakorganisatie of een personeelslid van het Gemeenschapsonderwijs.

Artikel 54

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere administratieve gevolgen van de in artikel 53, b) bedoelde maatregel.

Het personeelslid waarop artikel 53 werd toegepast komt opnieuw als vast benoemd personeelslid in het ambt waarin het voorafgaandelijk werd vast benoemd.

Artikel 55

In afwijking op de bepalingen van dit hoofdstuk en zonder dat het zich kandidaat moet stellen, wordt het lid van het administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel dat vast benoemd is, en negen jaar dienstanciënniteit telt in de categorie van het administratief, meesters-, vak en dienstpersoneel door de inrichtende macht vast benoemd in het selectieambt waarop het aanspraak kan maken, zonder dat dit selectieambt vacant is. Voor het meesters-, vak- en dienstpersoneel komen enkel de statutaire diensten in aanmerking.

HOOFDSTUK VI

Rechten van personeelsleden bij het overnemen
van onderwijsinstellingen

Artikel 56

§ 1. De personeelsleden van de door de ARGO overgenomen instellingen die in dienst zijn op het ogenblik van de overname, verkrijgen op hun verzoek de hoedanigheid van personeelslid van het Gemeenschapsonderwijs.

§ 2. Personeelsleden die bij de overname een wervings-, selectie- of bevorderingsambt uitoefenen waarvoor zij een weddetoelage of wachtweddetoelage genieten toegekend door de Vlaamse Gemeenschap, gaan, al naar het geval, als tijdelijk aangesteld of vast benoemd personeelslid over naar het Gemeenschapsonderwijs.

§ 3. De diensten voor de overname gepresteerd in de categorie van het ambt dat werd uitgeoefend op het ogenblik van de overname en in het onderwijs dat werd georganiseerd door de inrichtende macht die het bestuur waarnam over de door de ARGO overgenomen instelling, worden gelijkgesteld met de diensten die in de overeenstemmende categorie als personeelslid van het Gemeenschapsonderwijs gepresteerd werden.

Voor de toepassing van artikel 21 gelden de diensten die werden gepresteerd in de overgenomen instelling als diensten gepresteerd bij de voor deze instelling bevoegde lokale bestuursorganen.

HOOFDSTUK VII

Maatregelen van orde

Artikel 57

De maatregelen van orde bedoeld in dit hoofdstuk zijn enkel van toepassing op de vast benoemde personeelsleden.

De in dit hoofdstuk bedoelde maatregelen van orde zijn geen tuchtmaatregelen.

AFDELING 1

Overplaatsing in het belang van de dienst

Artikel 58

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen inzake de overplaatsing in het belang van de dienst, met dien verstande dat :

1° deze maatregel slechts kan worden toegepast nadat is vastgesteld dat de minimale verstandhouding die voor de goede werking van de dienst of van het onderwijs nodig is, blijvend gestoord is ;

2° de beslissing genomen wordt door de centrale raad na advies van de betrokken lokale bestuursorganen of bij ontstentenis hiervan de betrokken instellingshoofden ;

3° de rechten van verdediging gegarandeerd worden.

AFDELING II

Preventieve schorsing

Artikel 59

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen inzake de preventieve schorsing.

De preventieve schorsing is enkel mogelijk indien het belang van het onderwijs of van de dienst zulks vereist. De preventieve schorsing is een administratieve maatregel uitgesproken door de centrale raad na advies van het lokale bestuursorgaan of bij ontstentenis hiervan het instellingshoofd en mag behoudens bij strafrechtelijke vervolging voor dezelfde feiten, niet meer dan één jaar bedragen.

Het in het eerste lid bedoelde besluit garandeert de rechten van verdediging.

AFDELING III

De terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing
in het belang van de dienst

Artikel 60

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen van de in artikel 82, e) bedoelde terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.

In afwachting dat de Vlaamse Executieve hieraan uitvoering verleent blijft de op 1 april 1991 bestaande reglementering van kracht.

HOOFDSTUK VIII

Tuchtregeling

AFDELING 1

Tuchtstraffen

Artikel 61

§ 1. In geval van tekortkoming aan hun plichten kunnen de vast benoemde personeelsleden één van de volgende sancties oplopen :

1° de blaam ;

2° de afhouding van de wedde ;

3° de schorsing bij tuchtmaatregel ;

4° de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel ;

5° de terugkeer tot de tijdelijke aanstelling voor het personeelslid dat vast benoemd is in een wervingsambt en de terugzetting in rang voor het personeelslid dat vast benoemd is in een selectie- of bevorderingsambt ;

6° de afdanking.

Betreft het een godsdienstleerkracht dan kan de tuchtstraf enkel worden opgelegd op voorstel of met instemming van de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst.

§ 2. Een tuchtmaatregel is definitief ofwel na het verstrijken van de termijn van vijftien kalenderdagen, bedoeld in artikel 73, tweede lid, ofwel nadat de raad van beroep, na uitputting van de procedure waarin is voorzien in afdeling 3 een definitieve beslissing heeft genomen.

Artikel 62

§ 1. Het voornemen tot het opleggen van een blaam wordt schriftelijk geformuleerd door het hoofd van de instelling, met redenen omkleed en aan het personeelslid meegedeeld, dat tien dagen, te rekenen vanaf de kennisgeving, tijd heeft om zijn eventuele bezwaren schriftelijk uiteen te zetten. Het bezwaarschrift wordt bij het dossier gevoegd dat voor beslis-sing aan het lokale bestuursorgaan wordt bezorgd.

Bij ontstentenis van een lokaal bestuursorgaan beslist het hoofd van de instelling.

§ 2. De andere tuchtstraffen worden voorgesteld door het lokaal bestuursorgaan of bij ontstentenis hiervan het instel-lingshoofd en uitgesproken door de raad van beroep.

§ 3. Voor de hoofden van de instellingen worden de tucht-straffen uitgesproken door de raad van beroep op voorstel van het lokaal bestuursorgaan of, bij ontstentenis daarvan, van de centrale raad.

§ 4. Voor de leden van de pedagogische begeleidingsdien-sten worden de tuchtstraffen uitgesproken door de raad van beroep en voorgesteld door het hoofd van de pedagogische begeleidingsdiensten.

Artikel 63

Afhouding van de wedde wordt toegepast gedurende ten minste een maand en ten hoogste twaalf maanden en mag niet meer dan een vijfde van de laatste bruto-activiteitswedde of -wachtgeld bedragen.

Artikel 64

De schorsing bij tuchtmaatregel wordt uitgesproken voor ten hoogste één jaar. Het personeelslid wordt uit zijn ambt verwijderd doch blijft in de administratieve stand waarin het zich bevond op de dag vóór de schorsing. De schorsing heeft de halvering van de laatste bruto-activiteitswedde of -wachtgeld voor gevolg.

Artikel 65

De terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel mag niet min-der dan één jaar duren en niet langer dan twee jaar.

Het personeelslid wordt uit zijn ambt verwijderd en ont-vangt een wachtgeld ten bedrage van de helft van de bruto-activiteitswedde of -wachtgeld.

Artikel 66

De afhouding van de wedde of het wachtgeld of de toeken-ning van een wachtgeld mag niet voor gevolg hebben dat de wedde van het personeelslid verminderd wordt tot een be-drag lager dan het netto belastbaar bedrag van de werkloos-heidsuitkering waarop de betrokkene recht zou hebben in-dien hij het voordeel zou genieten van het stelsel van sociale zekerheid van werknemers.

Artikel 67

§ 1. Bij de terugkeer tot de tijdelijke aanstelling blijft het personeelslid in de betrekking die het als vast benoemd personeelslid bekleedde de dag voor de tuchtspraak en behoort het personeelslid tot de groep bedoeld in artikel 21, § 1, 1°. Het kan niet uit zijn betrekking worden verwijderd door toepassing van de reglementering inzake reffectatie en wedertewerkstelling.

Het artikel 23, § 1, b) en e) is niet van toepassing op deze personeelsleden.

Het personeelslid dat bij tuchtmaatregel is teruggezet tot de tijdelijke aanstelling, komt slechts opnieuw in aanmerking voor een vaste benoeming na verloop van twee volledige schooljaren volgend op de uitspraak.

§ 2. De terugzetting in rang heeft tot gevolg dat de weddeschaal wordt toegekend die verbonden is aan het ambt dat definitief worden toegewezen door de terugzetting in rang.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere gevolgen van deze sanctie inzonderheid van de gevolgen ten aanzien van de andere personeelsleden.

Artikel 68

In geval van afdanking bij tuchtmaatregel wordt het personeelslid definitief uit zijn ambt verwijderd na een opzeggingstermijn waarvan de duur wordt vastgesteld afhankelijk van het aantal arbeidsdagen die krachtens de werkloosheidsreglementering en de ziekte- en invaliditeitsverzekering zijn vereist om aanspraak te kunnen maken op werkloosheidsuitkering. Tijdens deze opzeggingstermijn wordt het personeelslid beschouwd als tijdelijk aangesteld, wordt het geaffecteerd aan een instelling en tewerkgesteld door de centrale raad die het met een opdracht kan belasten en kan het naar rato van de grootte van die opdracht, worden vervangen. Het geniet de bruto-wedde verbonden aan het ambt waarin het vast benoemd was.

Het personeelslid kan geheel of gedeeltelijk afstand doen van die opzeggingstermijn.

Artikel 69

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen inzake de uitoefening van de tuchtmacht, alsmede de toepasselijke procedure. Een tuchtstraf kan geen uitwerking hebben over een periode voor de tuchtspraak. Het hiervoor bedoelde besluit garandeert de rechten van verdediging.

AFDELING II

Doorhaling van de tuchtstraffen

Artikel 70

§ 1. De doorhaling van de tuchtstraf, de afdanking uitgezonderd, gebeurt van rechtswege na een termijn waarvan de duur is vastgesteld op :

- één jaar voor de blaam ;
- drie jaar voor de afhouding van de wedde ;

— vijf jaar voor de tuchtschorsing ;

— zeven jaar voor de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel.

De termijn loopt vanaf de datum van de tuchtuitspraak.

§ 2. Onverminderd de uitvoering van de tuchtstraf, heeft de doorhaling tot gevolg dat met de doorgehaalde tuchtstraf geen rekening meer mag worden gehouden inzonderheid bij de aanspraken op een selectie- of bevorderingsambt, noch bij de toekenning van de evaluatie die wordt uitgebracht na de doorhaling. De doorgehaalde tuchtstraf wordt uit het personeelsdossier verwijderd.

AFDELING III

De raad van beroep

Artikel 71

Er wordt een raad van beroep ingesteld bevoegd voor het personeel waarop dit decreet van toepassing is.

Artikel 72

§ 1. De raad van beroep is samengesteld uit :

1° een voorzitter en twee plaatsvervangende voorzitters, magistraten of emeritus-magistraten, aangesteld door de Executieve ;

2° twee leden aangewezen door de voorzitter van de raad van beroep onder de leden bedoeld in § 2, overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve bepaalde regelen ;

3° een vaste secretaris en een plaatsvervangende secretaris, door de centrale raad van de ARGO aangewezen onder de ambtenaren van niveau 1 van zijn administratieve diensten. Een secretaris is belast met het opstellen van het verslag over de zaak.

§ 2. Bij de aanwijzing van de leden bedoeld in § 1, 2° wijst de Vlaamse Executieve voor respectievelijk het basisonderwijs, het secundair onderwijs, het hoger onderwijs, het buitengewoon onderwijs, de psyche-medisch-sociale centra, de pedagogische begeleidingsdiensten en de categorie van het administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel telkens acht leden aan, waarvan telkens vier titularis van een wervings- of selectieambt en telkens vier titularis van een bevorderingsambt. Voor de categorie van het administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel worden vier leden titularis van een wervingsambt en vier leden titularis van een selectieambt aangeduid. Deze leden zijn vast benoemde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

De voorzitter wijst overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve bepaalde regelen de leden aan.

De Vlaamse Executieve bepaalt de vergoedingen waarop de voorzitter en de plaatsvervangend voorzitter recht hebben.

Artikel 73

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen betreffende de werkwijze van de raad van beroep, de procedure en de redenen tot wraking.

De termijn voor het instellen van het beroep bedraagt vijftien kalenderdagen. Behalve bij afdanking heeft het beroep geen schorsende werking.

HOOFDSTUK IX

Administratieve standen

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 74

De administratieve standen waarin de personeelsleden zich geheel of gedeeltelijk kunnen bevinden zijn :

- dienstactiviteit ;
- non-activiteit ;
- terbeschikkingstelling.

Artikel 75

Een personeelslid wordt voor de vaststelling van zijn administratieve stand altijd geacht zich in dienstactiviteit te bevinden, behoudens een uitdrukkelijke bepaling die het personeelslid van rechtswege of bij beslissing van een ter zake bevoegd orgaan van de ARGO in een andere administratieve stand plaatst.

AFDELING II

Dienstactiviteit

Artikel 76

Behoudens uitdrukkelijk strijdige bepaling heeft het personeelslid in actieve dienst recht op een wedde en op verhoging tot hogere wedde en kan zijn aanspraak doen gelden op een selectie- en bevorderingsambt.

Artikel 77

Het personeelslid krijgt onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden, verlof gelijkgesteld met dienstactiviteit.

In afwachting van de uitvaardiging door de Executieve van deze verlofstelsels blijven de op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet geldende wettelijke of reglementaire verlofstelsels van toepassing.

AFDELING III

Non-activiteit

Artikel 78

Behoudens uitdrukkelijk strijdige bepaling heeft het personeelslid in de stand non-activiteit geen recht op wedde.

Het kan alleen onder de door de Executieve bepaalde voorwaarden aanspraak maken op verhoging tot een hogere wedde en op een selectie- of bevorderingsambt.

Artikel 79

Niemand kan volledig in de stand non-activiteit gesteld of gehouden worden na het einde van de maand waarin hij de leeftijd van zestig jaar heeft bereikt en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen.

Artikel 80

Onder de door de Executieve bepaalde voorwaarden is het personeelslid in de stand non-activiteit :

a) wanneer het in vreedstijd sommige militaire prestaties vervult of voor de civiele bescherming of voor taken van openbaar nut wordt aangewezen op grond van de wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, gecoördineerd op 20 februari 1980 ;

b) wanneer het een afwezigheid van lange duur gewettigd door familiale redenen wordt toegestaan ;

c) wanneer het afwezig is op grond van een machtiging om zijn ambt met verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheid uit te oefenen. In dit geval is het personeelslid in non-activiteit voor de niet uitgeoefende prestaties.

In afwachting dat de Vlaamse Executieve de hiervoor bedoelde voorwaarden vastlegt, blijven de op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet geldende wettelijke of reglementaire bepalingen van toepassing.

Artikel 81

Ongewettigde afwezigheid plaatst het personeelslid ambtshalve in de stand non-activiteit, onverminderd de tuchtstraf die eraan kan worden verbonden.

Tijdens de periodes van ongewettigde afwezigheid kan het personeelslid geen aanspraak maken op bevordering tot een hogere wedde en op een selectie- of bevorderingsambt.

AFDELING IV

Terbeschikkingstelling

Artikel 82

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 65 en 66 betreffende de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel kan het personeelslid onder de door de Executieve bepaalde voorwaarden, zonder opzegging, ter beschikking worden gesteld :

- a) wegens ontstentenis van betrekking ;
- b) wegens bijzondere opdracht ;
- c) wegens ziekte of gebrekkigheid ;
- d) wegens persoonlijke aangelegenheden ;
- e) wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst ;
- f) wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen.

In afwachting dat de Vlaamse Executieve de voorwaarden ter zake vastlegt, blijven de op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet geldende wettelijke of reglementaire bepalingen van toepassing.

Een overeenkomstig a), b) en c) ter beschikking gesteld personeelslid kan gedurende twee jaar zijn aanspraken op een selectie- of bevorderingsambt en op bevordering tot een hogere wedde doen gelden.

Artikel 83

§ 1. Niemand kan ter beschikking worden gesteld of gehouden na het einde van de maand waarin hij de leeftijd van zestig jaar heeft bereikt en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen.

§ 2. Het bepaalde van de vorige paragraaf is niet van toepassing op de personeelsleden :

1. die ter beschikking werden gesteld wegens gedeeltelijke ontstentenis van betrekking ;

2. directeurs van een kleuterschool of lagere school of basisschool, onderwijzers, leermeesters niet-confessionele zedenleer, leermeesters godsdienst, leermeesters lichamelijke opvoeding en bijzondere leermeesters die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking bij toepassing van de wettelijke bepalingen tot opheffing van de vierde graden of van artikel 22, derde lid, a) en c) van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd op 20 augustus 1957 of nog van de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 oktober 1975 houdende de eerste maatregelen tot rationalisatie van het gewoon lager onderwijs, van toepassing vanaf het schooljaar 1975-1976 ;

3. de personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en op wie de bepalingen toepasselijk zijn van :

a) artikel 22 van het koninklijk besluit nr. 49 van 2 juli 1982 betreffende de oprichtingsnormen en de herstructurering van instellingen in het secundair onderwijs met volledig leerplan ;

b) artikel 39 van het koninklijk besluit nr. 439 van 11 augustus 1986 houdende rationalisatie en programmatie van het buitengewoon onderwijs ;

c) artikel 25 van het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type ;

d) artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 461 van 17 september 1966 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het onderwijs voor sociale promotie ;

e) artikel 14 van het koninklijk besluit nr. 541 van 31 maart 1987 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type ;

f) artikel 11bis van het koninklijk besluit nr. 467 van 1 oktober 1986 betreffende de rationalisatie en programmatie en de normen inzake personeelsomkadering van de psyche-medisch-sociale centra en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot de Fondsen voor schoolgebouwen.

Artikel 84

De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder de personeelsleden, ter beschikking gesteld om de redenen vermeld in artikel 82, a), b), c), d) en e) aanspraak kunnen maken op een wachtgeld.

Dit wachtgeld, de toelagen en de vergoedingen die eventueel aan die personeelsleden worden toegekend zijn onderworpen aan de mobiliteitsregeling die geldt voor de bezoldiging van de personeelsleden in dienstactiviteit.

Artikel 85

Elk bij toepassing van artikel 82, a) ter beschikking gesteld personeelslid blijft ter beschikking van de centrale raad.

Onder de door de Executieve bepaalde voorwaarden kan op een ter beschikking gesteld personeelslid een beroep gedaan worden voor reffectatie en voor wedertewerkstelling of voor iedere andere opdracht in het belang van het onderwijs. Gedurende deze periode van reffectatie en wedertewerkstelling is het personeelslid in dienstactiviteit en heeft het recht op het vakantieverlof berekend op grond van de duur van die tewerkstelling.

HOOFDSTUK X

Definitieve ambtsneerlegging

Artikel 86

Onverminderd de bepalingen van artikel 23 in verband met de beëindiging van de tijdelijke aanstelling worden de tijdelijk aangestelde en de vast benoemde personeelsleden tenzij anders bepaald ambtshalve en zonder opzegging ontslagen :

1° indien zij niet meer voldoen aan één van de volgende voorwaarden :

a) onderdaan van een lidstaat van de Europese Gemeenschap zijn, behoudens door de Vlaamse Executieve te verlenen vrijstelling ;

b) de burgerlijke en politieke rechten genieten ;

c) de verplichtingen van de dienstplichtwetten **nakomen** ;

2° indien zij na een geoorloofde afwezigheid zonder geldige redenen behoudens overmacht hun dienst niet hervatten en gedurende een ononderbroken periode van meer dan tien kalenderdagen afwezig blijven ;

3° indien zij zonder geldige redenen hun betrekking verlaten en gedurende een ononderbroken periode van meer dan tien kalenderdagen afwezig blijven ;

4° indien zij zich bevinden in de gevallen waarin de toepassing van de burgerlijke wetten en van de strafwetten de ambtsneerlegging ten gevolge heeft ;

5° indien is vastgesteld dat zij wegens een overeenkomstig de wet, het decreet of een reglement erkende blijvende arbeidsongeschiktheid niet meer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen ;

6° indien zij na terugroeping in actieve dienst, onder meer bij reffectatie of wedertewerkstelling zonder geldige redenen weigeren de door een ter zake bevoegd orgaan aangewezen betrekking te bekleden ;

7° vanaf het ogenblik waarop hun onregelmatige vaste benoeming of tijdelijke aanstelling wordt ingetrokken. In dat geval behoudt het personeelslid evenwel de aan zijn voorafgaande toestand verbonden rechten ;

8° vanaf het ogenblik van de benoeming in vast verband in een voltijdse betrekking in hoofdamt buiten het Gemeenschapsonderwijs ;

9° vanaf het ogenblik waarop het hoofd van de betrokken eredienst een einde maakt aan het mandaat van de godsdienstleraar. Indien het een vast benoemd personeelslid betreft wordt hem een opzeggingstermijn toegekend waarvan de duur gelijk is aan de periode die nodig is om de voordelen van de sociale zekerheid en werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten. Tijdens die opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht als tijdelijk te zijn aangesteld.

Tijdens deze opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht als tijdelijk personeelslid aangesteld te zijn, wordt het buiten kader geaffecteerd aan een instelling en tewerkgesteld door de centrale raad die het met een opdracht kan belasten en kan het, naar rato van de grootte van die opdracht, worden vervangen. Het geniet de bruto-wedde verbonden aan het ambt waarin het vast benoemd was.

Artikel 87

De centrale raad brengt de gemotiveerde beslissing tot ambtshalve ontslag overeenkomstig artikel 86 ter kennis van de belanghebbende bij een ter post aangetekende brief. Een afschrift van de beslissing wordt toegezonden aan het bevoegde lokale bestuursorgaan of, bij ontstentenis daarvan, het hoofd van de instelling.

Artikel 88

Voor de vast benoemde personeelsleden geven eveneens aanleiding tot definitieve ambtsneerlegging

1° het vrijwillig ontslag. Tenzij bij onderlinge overeenkomst een andere termijn wordt overeengekomen mag het personeelslid zijn dienst slechts verlaten met inachtneming van een opzeggingstermijn van ten minste vijftien kalenderdagen ;

2° de pensionering wegens het bereiken van de leeftijdsgrens ;

3° de afdanking als gevolg van een tuchtmaatregel ;

4° bij toepassing van de artikelen 79 en 83, § 1 ;

5° indien zij gedurende twee opeenvolgende schooljaren „onvoldoende” hebben gekregen bij een evaluatie ten aanzien van het ambt waarop de evaluatie betrekking heeft. Die periode wordt opgeschort wanneer het personeelslid geen diensten presteert in het ambt waarvoor de „onvoldoende” is toegekend. Een evaluatie „onvoldoende” die overeenkomstig artikel 69 in behandeling is bij de raad van beroep heeft slechts gevolgen vanaf de datum van de eindbeslissing van de raad van beroep.

Er wordt een opzeggingstermijn toegekend waarvan de duur gelijk is aan de periode die nodig is om de voordelen van de sociale zekerheid en werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten. Tijdens die opzeggingstermijn wordt het personeelslid beschouwd als tijdelijk aangesteld.

Tijdens deze opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht als tijdelijk te zijn aangesteld, wordt het buiten de normen geaffecteerd aan een instelling en tewerkgesteld door de centrale raad die het met een opdracht kan belasten en kan het, naar rato van de grootte van die opdracht, worden vervangen. Het geniet de bruto-wedde verbonden aan het ambt waarin het vast benoemd was.

Gedurende die periode kan het personeelslid door de centrale raad met een opdracht worden belast en krijgt de betrokken instelling een uitbreiding van de haar toegekende omkadering noodzakelijk voor de vervanging van dit personeelslid.

HOOFDSTUK XI

Slot-, opheffings- en overgangsbepalingen

Artikel 89

Het bevorderingsbrevet en het laureaatschap voor inspectie dat door de personeelsleden werd behaald overeenkomstig de voor het van kracht worden van dit decreet bestaande bepalingen wordt voor respectievelijk de **bevorderingsambten** en de toegang tot de pedagogische begeleidingsdiensten gelijkgesteld met de akte van bekwaamheid bedoeld in artikel 46, 3°.

Artikel 90

§ 1. In afwijking op artikel 21, § 1, het derde lid uitgezonderd en voor een periode tot en met het schooljaar 2000-2001 hebben de personeelsleden die op 30 juni 1990, 720 dagen dienstanciënniteit hebben in het Gemeenschapsonderwijs en daarenboven in de periode vanaf 1 januari 1976 tot en met 30 juni 1990 tien kandidaturen ingediend hebben, voor een tijdelijke aanstelling voorrang op de groepen bedoeld in artikel 21, § 1, 1° en 2°.

Dit voorrangsrecht verliezen definitief de personeelsleden die :

- in de loop van een schooljaar ontslagen werden bij toepassing van artikelen 24 en 26 ;

- bij de aanvang van een schooljaar na toepassing van artikel 23, § 2 niet opnieuw worden aangesteld.

Evenwel kan de in het eerste lid vervatte voorrangsregeling niet worden ingeroepen tegen een personeelslid dat reeds met toepassing van artikel 21, § 1, 1° een aanstelling bekwaam, of kan genieten van deze voorrang en voor 1 april 1991 werd aangesteld en in de instelling waar de betrekking te begeben is nog fungeerde op 30 juni 1991.

§ 2. De personeelsleden die op 30 juni 1990 een dienstancienniteit van 960 dagen in het Gemeenschapsonderwijs hebben verworven, worden voor de toepassing van de voorrangsregeling bij tijdelijke aanstelling ondergebracht in de groep bedoeld in artikel 21, § 1, 1°. Deze paragraaf houdt op uitwerking te hebben op 30 juni 1995.

§ 3. Artikel 22, § 4 is van toepassing op de in de § 1 en § 2 bedoelde personeelsleden.

Artikel 91

Onverminderd het bepaalde in artikel 90 komen voor de toepassing van artikel 21, § 1, 1° en 2° a) slechts de diensten in aanmerking die werden gepresteerd na 1 september 1988 en kunnen deze diensten slechts worden ingeroepen door de personeelsleden die in de instelling waar de betrekking te begeben is gedurende het schooljaar 1990-1991 en voor 1 april gedurende ten minste 98 dagen een organieke betrekking hebben bekleed.

Artikel 92

Onverminderd de voorwaarden van artikel 36 en in afwijking van artikel 37 en tot en met het schooljaar 2000-2001 hebben de personeelsleden die in de periode vanaf 1 januari 1976 tot en met 30 juni 1990 in het Gemeenschapsonderwijs tien kandidaturen voor een tijdelijke aanstelling hebben ingediend voorrang voor een vaste benoeming op de personeelsleden die die voorwaarden niet vervullen.

Artikel 93

In afwijking van de artikelen 31, 33, 45, 46, 47 en 48 kan de centrale raad jaarlijks zeven mutaties, waarvan bij voorrang twee mutaties in bevorderingsambten, toestaan aan de vast benoemde personeelsleden in wervings-, selectie- of bevorderingsambten.

Deze mutaties moeten gemotiveerd zijn op basis van familiale of sociale redenen.

Artikel 94 .

In afwijking van de artikelen 31, 33, 45, 46, 47 en 48 hebben de personeelsleden titularis van een wervings- en selectieambt, na het van kracht worden van dit decreet recht op één mutatie gedurende het verdere verloop van hun loopbaan. Indien meerdere kandidaten tegelijkertijd eenzelfde betrekking aanvragen beslist de centrale raad over de mutatie. Deze bepaling is enkel van toepassing op de personeelsleden die op 1 januari 1991 vast benoemd zijn.

Artikel 95

De in een wervings-, selectie- of bevorderingsambt vast benoemde personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet een tijdelijke aanwijzing hebben in één voltijdse vacante betrekking van het ambt waarvoor zij vast benoemd zijn, kunnen op eigen verzoek en mits een gunstig advies van het betrokken lokale bestuursorgaan aan de instelling waarin zij deze betrekking waarnemen met ingang van 1 april 1991 een definitieve aanwijzing verkrijgen.

De centrale raad bepaalt de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan dit artikel.

De personeelsleden die op deze wijze een definitieve aanwijzing verkregen kunnen daarna geen gebruik meer maken van het eenmalig mutatierecht zoals voorzien in artikel 94 van dit decreet.

Artikel 96

De Vlaamse Executieve kan bijzondere maatregelen treffen inzake de terugkeer ten behoeve van de personeelsleden die werkzaam zijn in de Bondsrepubliek Duitsland en op wie dit decreet van toepassing is.

Artikel 97

§ 1. De leden van het administratief personeel die op 1 april 1991 een totaal van 720 dagen dienstanciënniteit in een administratief ambt van het Gemeenschapsonderwijs hebben, worden op hun verzoek op die datum vast benoemd, voor zover ze die betrekking in hoofdamt bekleden en het om een betrekking gaat waarin niet moet worden voorzien door reaffectatie. Daarenboven moeten de betrokkenen lichamelijk geschikt zijn zoals vereist in de ter zake geldende reglementsbepalingen. Voor de vaststelling van deze anciënniteit komen eveneens de contractuele diensten in aanmerking.

§ 2. Voor de vaststelling van de voorrang voor het administratief personeel komen de diensten gepresteerd als contractuele in aanmerking.

§ 3. De personeelsleden die wensen gebruik te maken van de bepalingen in § 1 dienen in het bezit te zijn van de bekwaamheidsbewijzen vereist voor het administratief personeel vastgelegd door de Vlaamse Executieve.

§ 4. De benoeming kan slechts opgesteld worden voor de betrekking waarvan de opdracht die rekening houdende met de rationalisatie- en omkaderingsnormen, een waarborg biedt inzake stabiliteit van de betrekking na 1 september 1991.

§ 5. De maatregel van § 1 is alleen van toepassing op personeelsleden die nog over geen enkele vaste benoeming beschikken in het onderwijs of een administratie.

§ 6. De dienstanciënniteit bedoeld in dit artikel wordt berekend overeenkomstig artikel 4 van dit decreet. In afwijking van de bepalingen van artikel 4 wordt de anciënniteit niet met 1,2 vermenigvuldigd en is punt c) niet van toepassing.

Artikel 98

De tuchtprocedures ingeleid voor het in werking treden van dit decreet worden voortgezet overeenkomstig de desbetreffende wets-, decreets- en reglementsbepalingen van kracht voor de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 99

De diensten gepresteerd door de personeelsleden in de semi-internaten en in de opvangcentra vóór het van kracht worden van dit decreet komen in aanmerking voor de in artikel 4 bedoelde anciënniteit.

Artikel 100

Voor de toepassing van de bepalingen van artikelen 21, § 1, 2°, b) en 90 wordt de vereiste dienst'anciënniteit tot 1 april 1991 berekend overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 22 juli 1969 of van het koninklijk besluit van 27 juli 1979.

Artikel 101

§ 1. De bepalingen van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs, gewijzigd bij de wetten van 31 maart 1967, 6 juli 1970, 27 juli 1971, 11 juli 1973, 19 december 1974, 18 februari 1977, 2 juli 1981 en 31 juli 1984, de koninklijke besluiten nr. 269 van 31 maart 1984, nr. 456 van 10 september 1986, de decreten van 5 juli 1989 en 31 juli 1990 en het koninklijk besluit van 28 september 1984, geheel of gedeeltelijk, worden opgeheven op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum.

§ 2. Opgeheven worden :

1° het koninklijk besluit van 29 augustus 1966 houdende het statuut van de leden van het administratief personeel en van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rijksinrichtingen voor kleuteronderwijs, voor lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 22 september 1967, 21 oktober 1968, 25 november 1976 en 16 december 1981, het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 en het decreet van 5 juli 1989 ; de bijlagen 1 en 2 bij dit koninklijk besluit worden evenwel opgeheven op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum ;

2° het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede de internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 4 april 1980, 5 maart 1981 en 27 mei 1981, het koninklijk besluit nr. 69 van 20 juli 1982, de koninklijke besluiten van 1 september 1983, 1 augustus 1984, 29 augustus 1985 en 11 december 1987 en het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1990, met uitzondering van de artikelen 35, 78 en 92 die worden opgeheven met ingang van 1 januari 1990 en met uitzondering van artikel 20 voor wat betreft de personeelsleden van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en het onderwijs voor sociale promotie ; wat evenwel het personeel van de inspectiediensten bedoeld in artikel 70, § 2 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs betreft, wordt dit besluit opgeheven op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum ;

3° het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot vaststelling van het statuut van de leermeesters, de leraars en de inspecteurs katholieke en protestantse godsdienst der inrichtingen voor lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 juli 1976 en 14 november 1978, het koninklijk besluit nr. 71 van 20 juli 1982 en de koninklijke besluiten van 1 augustus 1984 en 29 augustus 1985 ;

4° het koninklijk besluit van 27 juli 1979 tot vaststelling van het statuut van de leden van het technisch personeel van de Rijks-psyche-medisch-sociale centra, van de gespecialiseerde Rijks-psyche-medisch-sociale centra, van de Rijksvormingscentra en van de inspectiediensten belast met het toezicht op de psyche-medisch-sociale centra, de diensten voor studie- en beroepsoriëntering en de gespecialiseerde psyche-medisch-sociale centra, gewijzigd bij koninklijk besluit van 30 oktober 1981, de koninklijke besluiten nr. 73 van 20 juli 1982 en nr. 226 van 7 december 1983 en de koninklijke besluiten van 29 augustus 1985 en 21 oktober 1985, met uitzondering van de artikelen 2 ; 16 ; 71 ; 85, 1 ; 86, 1 en 198, het hoofdstuk IX en hoofdstuk XI, afdeling 4 die worden opgeheven op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum ;

5° het koninklijk besluit van 22 juli 1969 tot vaststelling van de regels voor de rangschikking van de kandidaten voor een tijdelijke aanstelling in het Rijksonderwijs.

§ 3. In artikel 9, 1° lid van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving worden de woorden „die door de Minister van Openbaar Onderwijs op voordracht van de hoofden van de betrokken erediensten worden benoemd” geschrapt.

§ 4. In het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 september 1990 houdende de regeling van de uitoefening van de bevoegdheden van de commissaris van de Vlaamse Executieve bij de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs worden de artikelen 10 en 11, 2° lid opgeheven.

Artikel 102

§ 1. Op het ogenblik dat ter uitvoering van het artikel 16, § 2 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, de onderwijsinstellingen van het hoger kunstonderwijs worden ingedeeld onder het hoger onderwijs van het lange type en op het ogenblik dat de rechtspositieregeling voor de personeelsleden van deze onderwijsinstellingen van kracht wordt, worden deze onderwijsinstellingen en hun personeelsleden onttrokken aan het toepassingsgebied van dit decreet.

§ 2. In afwachting dat door de Vlaamse Raad de rechtspositie wordt geregeld van de personeelsleden van het hoger onderwijs van het lange type is onderhavig decreet van toepassing op het personeel van de instellingen van het hoger onderwijs van het lange type.

Artikel 103

In afwijking op artikel 3, 6° en in afwachting dat voor het normaalonderwijs en het middelbaar technisch normaalonderwijs uitvoering wordt verleend aan artikel 10, afdeling 2 van de wet van 7 juli 1970 worden voor de toepassing van dit decreet de selectieambten van het onderwijzend personeel als wervingsambten gerangschikt.

Artikel 104

Dit decreet treedt in werking op 1 april 1991.

BIJLAGEN

BIJLAGE I

B.S.D.

Gemeenschapsonderwijs; leerlingenpopulatie en personeelBuitengewoon

	ICHENDORF	SOEST	LUDENSCHIED	BRAKEL
leerlingen personeelsleden	66	20	9	7
- onderwijzend	17	7	4	4
- paramedisch	14	1	1	1
- opvoedend	5			
- administratief				

totaal leerlingen : 102

totaal personeel : 75

Basisonderwijs

De exacte aantallen van leerkrachten zijn niet onmiddellijk bekend, men kan alleen op basis van de lestijden werken.

1. 11 directies 6 zonder leeropdracht
 - 3 met 12 lestijden opdracht
 - 2 met 18 lestijden opdracht
2. kleuter 55 fulltime ambten + 9 lestijden
3. lager 69 fulltime ambten + 4 lestijden (LT)
 - (klastitularissen)
 - taakleraar = 10 LT
 - RK-godsdienst = 134 LT
 - protestantse godsdienst = 44 LT
 - Israël -
 - zedenleer = 84 LT
 - lichamelijke opvoeding = 66 LT

Totaal = 340 LT = 14 FT + 4 LT

4. rekenplichtige	2 personen 6 uur
	4 personen 17 uur
	2 personen 27 uur
	3 personen 36 uur

	11
	Totaal : 6FT + 22 uren

Secundair onderwijs

- 693 leerlingen
- 170 leerkrachten

GEMEENSCHAPSBASISSCHOLEN IN WEST-DUITSLAND**SCHOOLJAAR 1990-1991**

		Kleuter		Schoolbevolking	Lager
		ingeschreven	gemidd.	gemidd.	
			1,2		
1.	BENSBERG				
	BENSBERG	S.P.B. 8	56	51,83	118
	- DELLBRUCK	S.P.B. 8	9	9,3	
	- WESTHOVEN	S.P.B. 4	41	30,39	35
	AKEN	S.P.B. 9	31	29,45	49
	- STOLBERG	S.P.B. 2	14	13	
	- DUREN	S.P.B. 12	10	9,07	12
	- VOGELZANG	S.P.B. 13	16	15,31	11
	KEMPEN	S.P.B. 41	19	15,95	14
	MONCHEN- GLADBACH	S.P.B. 41	15	12,56	14
	OSSENDORF	S.P.B. 5	65	57,54	89
	- WEIDEN	S.P.B. 7	56	49,4	108
	TROISDORF	S.P.B. 14	124	111,35	185
	- SPICH	S.P.B. 14	38	29,96	
2.	LUDENSCHIED				
	LUDENSCHIED	S.P.B. 10	110	93,86	131
	- SIEGEN	S.P.B. 3	10	9,95	12
3.	SOEST				
	SOEST	S.P.B. 1	224	207,55	266
	- BUREN	S.P.B. 1	27	27,45	9
	NEHEIN	S.P.B. 6	13	13,10	26
	- WERL	S.P.B. 6	44	43,11	45
4.	VOLKMARSEN				
	AROLSEN	S.P.B. 37	78	72,19	105
	- ESSENTHO	S.P.B. 37	13	10,02	
	BRAKEL	S.P.B. 11	54	55,59	52

BIJLAGE 2

Dit statuut beoogt u voering te geven aan een omvangrijk hoofdstuk uit het politiek akkoord van 8 november 1988.

Hierna volgt een overzicht op welke wijze door het decreet uitvoering wordt verleend aan dit politiek akkoord.

A. PLICHTEN (zie volledig hoofdstuk II)

1. Ondertekening en neutraliteitsverklaring

→ art. 14, ontwerp statuut en ook art. 55, § 4 Bijzonder ARGO-decreet

2. Niet eerbiediging neutraliteitsverklaring leidt tot sanctionering ; beroep bij centrale raad

→ zie ARGO-decreet art. 34, 3° (centrale raad)
art. 46, 3° (lokale **raad**)

3. Personaelsmonografieën ter toetsing van de inzet

→ beoordeling en evaluatie (art. 22 en 41)

B. KANDIDATUREN EN VOORRANGSREGELING

1. Kandidatuur indienen bij Centrale Informatiedienst voor Kandidatuurstellingen ; per scholengroep en aan de scholen te bezorgen

→ art. 17, § 1, 7°, kandidaatstelling gebeurt op een wijze te bepalen door de centrale raad

2. Prioriteitsregeling : reaffectatie, wedertewerkstelling, mutatiemogelijkheid, aanstelling van tijdelijken

→ art. 17, § 3

3. Immunitet van tijdelijken tot reaffectatie en wedertewerkstelling is gelijk voor alle netten

→ art. 17, § 3, dient afzonderlijk geregeld

4. Wedertewerkstelling reaffectatie kiest schoolraad autonoom binnen prioriteitscategorien

→ art. 21, § 1, 1° en 2°

C. TIJDELIJKE AANSTELLING

1. Eerste prioriteitscategorie van 480 dagen

→ art. 21, § 1, 1°

2. Tweede prioriteitscategorie van 240 dagen in de scholengroep van de tijdelijke betrekking

→ art. 21, § 1, 2°, a

3. Tweede prioriteitscategorie van 720 dagen in onderwijs

→ art. 21, § 1, 2°, b

4. Derde categorie : andere

art. 21, § 1, 3e paragraaf

5. Schoolraad kiest autonoom op voordracht van directie

→ Bijzonder ARGO-decreet art. 20 en art. 46, 1'

6. Beeindigen tijdelijke aanstelling na beoordeling onvoldoende

→ art. 22 en art. 26

7. Korte items worden door de directie aangesteld (verslag t.b.v. schoolraad)

delegatie is mogelijk

D. BENOEMINGEN

1. Schoolraad na advies van inrichtingshoofd, stelt lijst op

→ art. 23, § 1

2. Vacantverklaring door de schoolraad

→ art. 23, § 1

3. Centrale raad verifieerd

→ art. 23, § 4

4. Vacante betrekkingen worden snel opgevuld

blijkt uit de te volgen procedure

5. Binnen scholengroep is reffectatie en mutatie prioritair op de benoeming

→ art. 33, 1'

6. Mutatiemogelijkheid die geen voorrang heeft op een benoeming

→ voorzien, benoeming gaat organiek voor

7. Basisvoorwaarde voor benoeming : 720 dagen in periode van 3 jaar

→ art. 36, § 1, 1'

8. Geen leeftijdsgrenzen voor benoeming

→ art. 36, § 1, 5 wel leeftijdsgrenzen (zie advies Inspectie van Financien)

9. Binnen groep van kandidaten kiest schoolraad autonoom

→ art. 37

10. Een tijdelijke in vacante betrekking wordt benoemd
→ art. 37, § 2
11. Benoemingen in wervings, bevorderings- en selectie-
dienst geschieden door de centrale raad
→ art. 34, 2' van het Bijzonder ARGO-decreet

E. SELECTIE

1. Voorwaarden : ancienniteit, proeftijd, bekwaamheids-
bewijs

geen bijzondere ancienniteit
proeftijd : artikel 48
bekwaamheidsbewijs : artikel 46, 2' en 3'
2. Benoeming door de centrale raad

art. 45, § 2
3. Schoolraad duidt de tijdelijke vervanging aan van de
directeur

art. 50, § 1, op advies van de schoolraad, wordt
aangesteld door de centrale raad

F. MUTATIE

1. Mutatiemogelijkheid in de plaats van mutatierecht

art. 30 en art. 31
2. Mutatie noodzakelijk akkoord van schoolraad
→ art. 33 : de lokale bestuursorganen kunnen één
kandidaat voordragen aan de centrale
raad
3. Eenmalig recht' op mutatie gedurende overgangsperiode
van 5 jaar
→ art. 93 en art. 94
4. Schoolraad kan bezwaar aantekenen bij centrale raad bij
mutatie zoals in 3.
→ art. 93 en art. 94

5. Vastbenoemde kunnen worden herbenoemd in het ambt dat voordien werd bekleed.

→ art. 53

G. BEOORDELING

1. Jaarlijks met betrekking tot de tijdelijke

→ art. 22

2. Elke 3 jaar met Getrekking tot de Vastbenoemde + modaliteiten van beoordeling

art. 24 : de Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regeling

3. Vastbenoemde personeelsleden die in 2 opeenvolgende jaren 'onvoldoende' krijgen worden afgedankt

→ niet voorzien, geen automatisme

4. Proeftijd voor directies worden gevolgd door vaste benoeming

art. 48

H. TUCHTREGELING

1. Voor lichte sancties voor personeelslid in een werkvijhsambt : eerste en laatste aanleg schoolraad

→ art. 62, § 1, § 2

2. Voor lichte sancties voor personeelslid in een selectie- of bevorderingsambt : centrale raad op voorstel van de schoolraad

→ art. 62, § 3 : voor hoofden van de instellingen : raad van beroep op voorstel van lokaal bestuursorgaan of bij ontstentenis daarvan de centrale raad

3. Voor zover tuchtstraffen : beroep bij de Raad van Beroep

→ art. 61 : beroep is mogelijk bij elke tuchtstraf, met uitsluiting van de blaam

4. Samenstelling raad van beroep : onafhankelijke personen

→ art. 71, § 1, samenstelling

5. Rechten van verdediging
 - procedure wordt bepaald door de Vlaamse Executieve
6. Overplaatsing als tuchtmaatregel wordt geschrapt
 - zie art. bl : overplaatsing is niet opgenomen bij de tuchtmaatregelen
7. Overplaatsing in het belang van de dienst
 - art. 38
8. Ontslag van tijdelijken om 'dringende redenen' komt niet zeer in aanmerking voor kandidatuurstelling in onderwijs
 - deze personeelsleden verliezen elke voorrang bij het lokale bestuursorgaan dat het ontslag gaf

BIJLAGE 3

Bij de tabellen worden de volgende afkortingen gebruikt :

FTE	: full-time eenheden of full-time equivalenten
OFTE	: organieke FTE
BFTE	: budgettaire FTE
GMO	: gemeenschapsonderwijs
G00	: gesubsidieerd officieel onderwijs
- GVO-C	: gesubsidieerd vrij confessioneel onderwijs
GVO-NC	: gesubsidieerd vrij niet-confessioneel onderwijs
REAF	: reffectatie
WTW	: wedertewerkstelling.

1.1. Per net en karakter.

Alle Niv.	FTE Bovent.	%	OFTE	Bov/OFTE %	Aandeel in OFTE %
GO	684,1	40,6	20516	18,4	3,33
G00	205,6	12,2	17269	15,5	1,19
VGO-C	432,3	25,7	73030	65,5	0,59
VGO-NC	361,8	21,5	669	0,6	54,08
	1683,8	100,0	111454	100,00	1,51

In het gemeenschapsonderwijs is per 30 leerkrachten 1 leerkracht **boventallig**, in het gemeentelijk en provinciaal onderwijs is dat 1 per 84, in het vrij-confessioneel onderwijs is dat 1 per 169 en in het vrij-niet-confessioneel is dat 1 per 1,85 leerkrachten.

Evolutie schooljaar **89-90** en **90-91** :

* voor het gemeenschapsonderwijs (**zonder** Basisond.) :

	Basis	Sec.Ond.+BuSo	H0BU	Totaal
schj. 89-90	(n.g.)	427.0	19.5	446.5
schj. 90-91	(35.0)	565.0	32.0	597.0
Evolutie		+138.0	+13.5	+151.5

* voor het gesubsidieerd onderwijs :

	Basis	Sec.Ond.	Buso	H0BU	Totaal
schj. 89-90	71.0	645.5	103	80.5	900.0
schj. 90-91	39.0	771.6	104	86.0	999.7
Evolutie	-32.0	+126.1	+ 1	+ 5.5	+ 99.7

Bij deze cijfers is, voor het gesubsidieerd onderwijs, een onderscheid gemaakt tussen het gesubsidieerd officieel en het gesubsidieerd vrij onderwijs ; dit laatste werd nogmaals opgesplitst in confessioneel en niet-confessioneel onderwijs.

In de reglementering is immers bepaald dat bij reaffectatie en wedertewerkstelling moet rekening worden gehouden met net en karakter. Onderlinge uitwisselbaarheid is niet verplicht en kan enkel op vrijwillige basis.

In het gesubsidieerd vrij onderwijs bestaan als karakters : confessioneel, niet-confessioneel en niet-classificeerbaar. (Dit laatste werd niet opgenomen in de tabel omdat geen cijfers voorhanden waren. Het betreft evenwel slechts een miniem aantal scholen.) Deze karakters komen ook voor in het gesubsidieerd officieel onderwijs, zodat in feite het gesubsidieerd onderwijs wordt ingedeeld in 6 categorieën.

1.2. Per niveau

Alle netten	FTE Bovent.	%	OFTE	%	Bov/OFTE %	Aandeel in OFTE %
Basisond. + BuLo	72,1	4,3	42318	38,0	0,17	0,06
Sec.Ond. + BuSo + Admin. rekenpl.	1493,9	88,7	61607	55,3	2,42	1,34
HOBU	117,4	7,0	7529	6,7	1,56	0,11
	1683,4	100,0	111454	100,0	1,51	1,51

Het secundair onderwijs telt 88,7 % van alle boventalligen. Het % boventalligen bedraagt 2,42 % van de OFTE of 1 leerkracht per 42 OFTE.

1.3. per provincie

Bij het vergelijken van de gegevens treden tussen de 5 provincies merkwaaardige verschillen op inzake boventalligheid, vooral in het secundair onderwijs :

Sec.Ond.	Ant.	Bra.	Li+BSD	o-Vl.	w-Vl.
GO	124.8	111.2	161.6	60.3	81.4
GOO	34.7		29.3		51.1
VGO-C	65.5	108.5	103.0	40.0	23.5
VGO-NC	0.0	23.0	255.0	35.0	3.0
	225.0	242.7	519.6	135.3	107.9

Uit deze tabellen blijkt dat doorheen de netten er in Limburg verhoudingsgewijze heel wat meer boventalligen zijn dan in de andere provincies. De rechtstreekse aanleiding daartoe is de sluiting van de Limburgse mijnscholen (KS).

1.4. Per diplomabezit

Enkele diploma's, waarvan de terbeschikkinggestelde of boventallige personeelsleden houder zijn, komen als probleemdiplooma's naar voor :

- in het gemeenschapsonderwijs :

Diploma	Niveau	FTE
Ned.-Eng. -Geschied.	LSO	62
Lich.Opv.	LSO	56
Mechanica	LSO	49
Plast.Opv.	LSO	49
Kleding	LSO+HSO	42
Correspondent-rekenpl.		29
Frans-Geschied.	LSO	28
Verpleegkunde		27
Wisk.-Fysica	LSO	25
Huishoudkunde	LSO+HSO	24
Lich.Opv.	HSO+HOKT	22
Hout	LSO+HSO	16
		429

- in het gesubsidieerd officieel onderwijs :

Diploma	Aantal personeelsleden die voor minstens 1/2 opdracht niet REAF of WTW
Verpleging	14
GLSO Lich.Opv.	5
GLSO Kleding	3
GLSO Huishoudkunde	1

- in het gesubsidieerd vrij confessioneel onderwijs :

Diploma	FTE die voor minstens 1/2 opdracht niet REAF of WTW
Verpleging	45
GLSO Snit en Naad	37
GLSO Huishoudkunde	20
GLSO Plast.Opv.	5

- in het gesubsidieerd vrij niet-confessioneel onderwijs :

Diploma	Aantal personeelsleden die voor minstens 1/2 opdracht niet REAF of WTW
Ned., Eng., Frans, Gesch.	56
Wisk., Wet., Aardrijksk.	45
Elektro-mechanica,	
Elektric., Mechanica	42
Directeur, Opv.huism.,	
Studiemeester	30
Carrosserie, Lassen, Metaal	22
Lich.Opv.	14
Huishoudkunde	9
Hout, Bouw	4
Beenhouwerij	4
Mijnbouw	2
	228